

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

SIRA SAYISI: 615

Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ile Kars Milletvekili Yunus Kılıç ve Amasya Milletvekili Avni Erdemir ile 79 Milletvekilinin; Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu (1/937, 2/2229)

İÇİNDEKİLER

Sayfa

• 1/937 Esas Numaralı Tasarının	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	4
- Genel Gerekçesi	4
- Madde Gerekçeleri	8
• 2/2229 Esas Numaralı Teklifin	
- TBMM Başkanlığına Sunuş Yazısı	13
- Katılma Yazısı	15
- Genel Gerekçesi	15
- Metni	21
• Alt Komisyon Raporu	33
• Muhalefet Şerhleri	38
• Alt Komisyon Metni	43
• Alt Komisyon Metnine Ekli Cetvel	61
• Alt Komisyon Metnine Ekli Listeler	62
• Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu	65
• Muhalefet Şerhleri	71
• Tasarı Metni	80
• Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun Kabul Ettiği Metin	96
• Tasarı Metnine Ekli Cetvel	113
• Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Cetvel	114
• Tasarı Metnine Ekli Listeler	115
• Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonunun Kabul Ettiği Metne Ekli Listeler	118

T.C.
Başbakanlık
Kanunlar ve Kararlar
Genel Müdürlüğü
Sayı: 31853594-101-976/2614

11/6/2014

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sağlık Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 2/6/2014 tarihinde kararlaştırılan "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan
Başbakan

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (1/937)	
ESAS	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu
TALİ	Plan ve Bütçe Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Günümüzde başta kanser olmak üzere bulaşıcı olmayan hastalıklar ile mücadeleye yönelik politikalar, uluslararası nitelikli çalışmalarda ve ulusal sağlık politikaları içinde önemli bir başlık haline gelmiştir. Bulaşıcı olmayan hastalıkların sıklığı ve ölüm sebepleri arasındaki artışı gelecek on yıllık dönemde de toplumların ve hükümetlerin sağlık politikası ve öncelikleri içinde önemli bir konu olmaya devam edeceğini göstermektedir. Nitekim 2011 yılında Birleşmiş Milletler nezdinde yapılan bir toplantı ile tüm dünya ülkelerinin bulaşıcı olmayan hastalıklar ile mücadele edilmesi için ulusal eylem planları ve strateji dokümanları hazırlayıp uygulaması kararlaştırılmıştır.

Türkiye, dünya genelinde pek çok ülkeden çok daha önce; 2007 yılından itibaren ulusal kanser, tütün ve obezite ile mücadele programlarını başlatmış az sayıdaki ülkeler arasındadır. Son yıllarda tütün ve kanser kontrol programlarında elde edilen başarılar da uluslararası bilim literatüründe saygınlıkla anılmaktadır. 2003 yılında başlatılan Sağlıkta Dönüşüm programı ile, ülkemizde sağlık alanında pek çok önemli başarıya imza atılmıştır. Özellikle anne çocuk sağlığı ve bulaşıcı hastalıklarla mücadele ile pek çok önlenebilir ölümün önüne geçilmiş, ortalama ömür 70 yıldan 75 yıla yükselmiştir.

Ülkemizde öncelikler ve değişen yaşam koşulları nedeniyle sağlık politikaları tüm dünyada olduğu gibi bulaşıcı olmayan hastalıklara yönelmektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından 2014 yılı Şubat ayında yayınlanan kanser istatistiklerine göre, tüm dünyada kanser birinci sırada ölüm nedeni olmuştur. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre 2000-2007 arasında kanserden ölen kişi sayısı yaklaşık yüzde otuziki oranında artarak 2007 yılında 7,9 milyon kişiye çıkmıştır. Yine aynı rapora göre, 2007 yılında dünyada bütün ölümlerin yaklaşık yüzde onüçü kanserden kaynaklanmıştır. Kanser ölümleri gelişmekte olan ülkelerde daha sık görülmektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından yayınlanan raporda, 2007 yılında yaşanan 7,9 milyon ölümün yüzde yetmişinin, dünya nüfusunun yüzde sekseninin yaşadığı gelişmekte olan ülkelerde olduğu tahmin edilmektedir.

Dünya Sağlık Örgütünün 2012 yılı tahminlerine göre dünyada toplam 14,1 milyon yeni kanser vakası gelişmiş, bu şekilde kanser artış hızının devam etmesi durumunda, dünya nüfusunun artışına ve nüfustaki yaşlanmaya bağlı olarak 2025 yılında toplam 19,3 milyon yeni kanser vakası olacağı belirtilmiştir. Kanserle yaşayan ve kansere yeni yakalanan hasta sayısındaki bu belirgin artış gelecek dönemde tedavi ve bakım maliyetlerinin artmasını da kaçınılmaz olarak beraberinde getirecektir.

Ülkemizde ise halen hem erkeklerde hem de kadınlarda kanser, ölüm nedenleri arasında ikinci sıradadır. Ancak, 2002 yılında kansere bağlı ölümlerin yüzde onikiden, 2013 yılına doğru yüzde yirmilere yükselmesi gözönüne alındığında ülkemizde de gelişmiş diğer dünya ülkeleri gibi önümüzdeki yıllar içinde ölüm nedenleri arasında kanserin birinci sıraya yükseleceği açıktır. En güncel veriler ile ülkemizde her yıl yaklaşık yüzaltmışbin kişiye kanser teşhisi konulmaktadır. Eğer alınan önlemlerde başarılı olunamazsa, bu sayı 2020'li yıllarda yılda dörtyüzbinlere kadar çıkabilir. Hiç şüphesiz ki, kanserin sosyal, ekonomik ve insan gücü üzerindeki etkileri düşünüldüğünde bu hastalıkla etkin mücadele edilmesi gerekliliğinin geleceğimiz açısından ne kadar stratejik önemi haiz olduğu bu veriler ile apaçık ortadadır.

Türkiye, Avrupa Birliği ülkeleriyle kıyaslandığında mutlak düzey olarak kansere toplamda 3 milyar avro ile en fazla harcama yapan ilk altı ülke arasında yer almaktadır. Türkiye'den daha fazla harcama yapan ülkeler sırasıyla Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere ve İspanyadır. Türkiye'de uygulanan sağlık politikaları, yaşam süresini uzatmanın yanı sıra özellikle önleyici ve erken teşhise yönelik sağlık hizmetleri yoluyla ekonomik büyümeyi pozitif etkilemektedir. Bununla birlikte uzun dönemde gerekli önlemler alınmadığı takdirde, kanser Türkiye sağlık sistemi için finansal açıdan da ciddi bir risk oluşturmaktadır.

2010 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisinde; kanser hastalığı konusunun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulan Meclis Araştırma Komisyonunun raporunda, ülkemizde ulusal kanser enstitüsü kurulması için acil önlemler alınması yönünde öneride bulunulmuştur. Aynı Komisyon raporunda ülkemizin kanser kontrolü ve tedavisinde uluslararası standartların üzerinde olduğu ancak Ar-Ge ve ilaç ve tıbbi cihaz inovasyonunda mutlaka ulusal bir kanser enstitüsü kurulması ihtiyacı oybirliği ile kabul edilmiştir.

Türkiye nüfusu her geçen yıl yaşanmaktadır ve Türkiye'de 2007 yılında toplam nüfus içindeki payı yüzde yirmibeş olan kırkbeş üzeri yaş grubunun, 2020 yılında yüzde otuza, 2030 yılında ise yaklaşık yüzde otuzbeşe çıkması beklenmektedir. Sağlığa erişimin ve bireysel ve çevresel risk faktörlerinin her geçen gün artmakta olduğu düşünüldüğünde, yaklaşık ikibuçuk milyar ABD Doları düzeyinde olan doğrudan kanser tedavi harcamalarının 2030 yılında en az üç katına çıkması beklenmektedir.

Ülkemizde artan ve yaşlanan nüfus, ortalama yaşam süresinde yükselme, sağlık hizmetlerinde ve ilaca erişimde iyileşme, artan refah düzeyi ve farkındalık gibi sebepler ilaç ve tıbbî cihaz talebinin artmasına yol açmakta ve bu durum da sosyal güvenlik harcamalarında ve cari açık üzerinde baskı oluşturmaktadır.

Uzun vadede Türkiye'nin küresel bir ilaç Ar-Ge ve üretim merkezi olması, ilaç ve tıbbî cihaz alanında rekabetçi bir konuma ulaşması önem arz etmektedir. Ülkemizde, yüksek katma değerli ürün üretebilen, küresel pazarlara ürün ve hizmet sunabilen ve yurtiçi ilaç ve tıbbî cihaz ihtiyacının daha büyük bir kısmını karşılayabilen bir üretim yapısına geçilmesi gerekmektedir.

Bu kapsamda orta vadede yerli üretim kapasitesinin artırılması, Ar-Ge ve girişim ekosisteminin geliştirilmesi, uzun vadede yeni molekül geliştirebilen, daha yüksek katma değerli ilaç ve tıbbî cihaz üretebilen bir yapıya kavuşarak küresel değer zincirlerinde etkinliğin artırılması öngörülmektedir. Bu kapsamda Onuncu Kalkınma Planında da yer alan Sağlık Endüstrilerinde Yapısal Dönüşüm Programı ile yurtiçi tıbbî cihaz, tıbbî malzeme ve ilaç ihtiyacının yerli üretimle karşılanması yönünde çalışmaların artırılması planlanmaktadır.

Toplam Ar-Ge harcamaları, 2002 yılındaki 1,8 milyar Türk Lirası düzeyinden 2012 yılında 13 milyar Türk Lirasına yükselmiş, gayrisafi yurtiçi hasıla içindeki payı 2002 yılında yüzde 0,53 iken 2012 yılı itibarıyla yüzde 0,92 olarak gerçekleşmiştir. Tam zaman eşdeğeri Ar-Ge personeli sayısı ise 2002 yılında yirmidokuzbin iken 2012 yılında yüzbeşbine ulaşmıştır. Yaşanan bu olumlu gelişmelere rağmen toplam Ar-Ge harcamalarının gayrisafi yurtiçi hasıla içindeki payının, gelişmiş ülke örnekleri ile karşılaştırıldığında düşük olduğu görülmektedir.

Ülke ekonomisine bakılacak olursa, 2002 yılından bu yana uygulanmakta olan ciddi reformlar ile önemli gelişmeler elde edilmiştir. Ekonomideki bu başarı ve gelişmelerin sürdürülebilirliği açısından da 2014-2016 yılları için en önemli hedef olarak cari açığın azaltılması belirlenmiştir. Bu nedenle, tasarrufların artırılması, mevcut kaynakların üretken alanlara yönlendirilmesi ve ekonominin genel verimlilik düzeyinin yükseltilmesinin yanı sıra yerli ilaç ve tıbbî malzeme üretimlerinin artırılması ile yurtdışına bağımlılığın azaltılması son derece önem arz etmektedir.

Gebelik, doğum eylemi ve lohusalık esnasındaki komplikasyonlar, gelişmekte olan ülkelerde üreme yaşındaki kadınlar arasında önde gelen ölüm ve sakatlık nedenidir. Çok boyutlu bir kalkınma göstergesi olarak anne ölüm oranı, üreme sağlığı hizmet sunumu kalitesi ile yakından ilişkilidir. Dünyada her yıl dörtüyzbin civarında anne ölümünün gerçekleştiği tahmin edilmektedir. Sağlıkta Dönüşüm Programı ile anne ve bebek ölümlerinde önceki yıllara göre çok daha yüksek oranlarda azalmalar sağlanmıştır. Nitekim 2002 yılında anne ölüm oranı yüzbin canlı doğumda altmışdört iken, 2012 yılında onbeşe; bebek ölüm hızı ise 2002 yılında binde otuzbir iken 2012 yılında binde yediye düşürülmüştür. Bu sonuçların alınmasında, ülkemizdeki genel gelişmenin yanında doğum öncesi, doğum ve doğum sonrası bakım hizmetlerinin güçlendirilmesi, doğumların hastanede yapılmasının sağlanması, doğu ve güneydoğu başta olmak üzere kalkınmada öncelikli yörelerdeki sağlık personeli sayısının artırılması, hastanelerdeki erişkin ve yenidoğan yoğun bakım hizmetlerindeki gelişmeler ve 112 acil yardım ve kurtarma hizmetlerindeki gelişmenin büyük katkısı olmuştur. Ancak, anne ve bebek ölümlerinin azaltılması anne, çocuk ve ergen sağlığının sadece bir boyutudur. Bu alanda yakalanmış olan başarının, bebeğin ve çocuğun beslenmesi, obezitenin ve bodurluğun önlenmesi, sezaryen sıklığının düşürülmesi, çocuk işçiliğinin önlenmesi, çocuk ihmali ve istismarının engellenmesi, anne ruh sağlığının korunması, kadın yaşlılığı gibi Sağlık Bakanlığının stratejik planında yer alan sağlığın diğer boyutlarında da sağlanması, bu uygulamaların ülkemiz gerçekleri ile örtüştürülmesi için yeni bir araştırma ve geliştirme yapısına ihtiyaç vardır.

Kalp ve damar hastalıkları, kanserler, kronik solunum yolu hastalıkları ve diyabet günümüzde tüm toplumları etkileyen başlıca kronik hastalıkları oluşturmaktadır. Kronik hastalıklar dünyada hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde hızla artmakta, var olan sağlık hizmetlerini zorlamakta ve sağlığa ayrılan bütçenin büyük bölümünü kapsamaktadır. Dünyadaki duruma benzer olarak ülkemizde de kronik hastalıklar ve risk faktörleri sıklığı giderek artmaktadır. Kronik hastalıkların risk faktörleri ile mücadele, ulusal politikalar ve uzun vadeli stratejiler geliştirilerek başarıya ulaşabilmektedir.

Mikroekonomik bakış açısından, kronik hastalıkla yaşayan bir kişi daha erken emekli olmakta, daha az çalışmakta, daha çok işsiz kalmakta, cebinden daha fazla sağlık harcaması yapmakta ve evine daha az para getirmektedir. Makroekonomik bakış açısından ise, yaşam beklentisi veya erişkin mortalitesi olarak ölçülen "sağlık", ekonomik gelişmişliğin bir göstergesidir. Ulusal sağlık bütçelerinin giderek artan bir bölümü kronik hastalıklara ayrılmaktadır. Ekonomik analizler bulaşıcı olmayan hastalıklardaki her yüzde onluk artışın, yıllık ekonomik büyümede yüzde yarımlik bir azalmayla ilişkili olduğunu göstermektedir. Kronik hastalık yükü, tüm dünyaya paralel olarak ülkemizde de artmakta ve sağlık sisteminin finansal sürdürülebilirliğini tehlikeye atmaktadır.

Diğer taraftan, Dünya Sağlık Örgütüne göre "geleneksel tıp", fiziksel ve ruhsal hastalıklardan korunma, bunlara tanı koyma, iyileştirme veya tedavi etmede kullanılan, farklı kültürlerle özgü teori, inanç ve tecrübelerle dayalı bilgi, beceri ve uygulamaların bütünüdür. Bazı ülkeler için "tamamlayıcı tıp", Batı tıbbının dışında ama onunla birlikte kullanılan uygulamaları ifade ederken; "alternatif tıp", Batı tıbbi yerine ikame edilen yöntemler anlamına gelebilmektedir. Günümüz dünyasında geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamaları gittikçe artmaktadır. Bu artışın gerekçelerinden biri olan doğal ürünlerin iyi ve güvenli olduğu inancıdır. İnsanların önemli bir kesiminin hayatında yer bulan bu tür tıbbi uygulamaların gözardı edilmesinin toplum sağlığını korumaktan çok riske etmeye yol açacağı aşîkârdır. Özellikle standardizasyondan yoksun, mevzuat alt yapısı olmayan, denetimsiz ve istismara açık bir alanın gözardı edilmesi daha çok başıboş kalması anlamına gelecektir.

Hastanın tedavi başarısına veya yaşam kalitesine katkı sağlayacak güvenilir ve uygulanabilir, maliyet etkin geleneksel tedavi yöntemlerinin aranması ve denenmesinin faydası inkâr edilemez. Tüm bu çabalar bilimsel ve etik uygulamalar eşliğinde olmalıdır. Aksi takdirde bilimsel ve etik olmayan alternatif tıp uygulamaları hastalara zarar verirken aynı zamanda uygulayıcıların haksız kazancına ve ülkemizin ekonomik kaybına yol açacaktır. Ülkemizde yazılı ve görsel medyada sık sık yer alan tamamlayıcı ve geleneksel tıp uygulamalarının belirli bir bilimsel çatı içerisine yerleştirilmesi, denemelerinin yapılması, ülkemizde keşfedilmeyi bekleyen bitki ve benzeri ürünler için gereken çalışmaların yapılabilmesi, doğru bilinen yanlışların düzeltilmesi açısından yeni bir bilimsel yapılanmaya ihtiyaç duyulmuştur.

Sağlıkta Dönüşüm Programının ana hedeflerinden biri nitelikli ve etkili sağlık hizmetleri için kalite ve akreditasyondur. Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarındaki performansa dayalı ücret uygulamaları, sağlık hizmetlerinde kalite geliştirme, kurumsal performans değerlendirme, yönetici performansı değerlendirme, teşhisle ilişkili gruplar ve klinik performans ölçümü çalışmaları, hasta ve çalışan güvenliği alanlarında dünyada yaşanan gelişmeler takip edilmelidir. Kalite ve akreditasyon ile insan sağlığının odak noktası yapılması, sağlıkta hizmet kalitesinin standartlarının yükseltilmesi, faaliyetlerinde hasta ve çalışan güvenliğinin sağlanması amaçlanmaktadır. Bunun için ülke çapında sağlık hizmetlerinde kalite standartları geliştirme, kalite değerlendirme, kalite eğitimleri, uluslararası çalışmalar ve sağlık kurumlarının akreditasyonu alanlarında faaliyetleri yürütecek bir organizasyona ihtiyaç bulunmaktadır.

Bilindiği üzere, halen ülkemizde Ar-Ge araştırmaları TÜBİTAK ve üniversitelerimizce yürütölmekle birlikte, sağlık alanında beklenen gelişmelerin yakalanabilmesi için bu alana münhasır yeni bir yapılanmanın yarar sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Açıklanan mülahazalarla hazırlanan bu Tasarı ile, sağlık bilimi ve teknolojileri alanında ölkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip ve özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) kurulmaktadır.

TÜSEB bünyesinde;

- a) Türkiye Kanseri Enstitüsü,
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü,
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü,
- ç) Türkiye Kronik Hastalıklar Enstitüsü,
- d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü,
- e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü,

kurulması öngörölmüştür. Bu enstitüler dışında da, ihtiyaca göre Bakanlar Kurulu kararıyla yeni enstitüler kurulabilecektir.

Ayrıca, ölkemizin başta tabip ve uzman tabip olmak üzere, sağlık insan gücü açığıının karşılanması amacıyla, sağlık bilimleri ve tıp alanında eğitim vermek üzere, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinin kurulması öngörölmektedir.

Diğer taraftan, sağlık personeline, aile hekimliğine ve yükseköğretime ilişkin olarak uygulamada karşılaşılan bazı sorunların giderilmesine yönelik çeşitli düzenlemeler de yapılmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Madde ile, Kanunun amaç ve kapsamı ifade edilmekte, sağlık alanında Ar-Ge yapmak üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı adıyla (TÜSEB) yeni bir teşkilatın kurulduğu ve bu teşkilatın görevlerinin düzenlendiği belirtilmektedir.

Madde 2- Madde ile, Kanun metninde geçen bazı ibarelerin tanımları yapılmaktadır.

Madde 3- Madde ile, TÜSEB'e yüklenen misyonun gereği olarak hukuki statüsü kamu tüzel kişiliğini haiz, Sağlık Bakanlığının ilgili kuruluşu, bilimsel ve idari özerkliğe sahip ve özel bütçeli olarak belirlenmektedir.

Madde 4- Maddede TÜSEB'in görevleri sayılmakta; bu meyanda görevleri kapsamında yurtiçinde veya yurtdışında, kamu ve özel hukuk tüzel kişilerine veya TÜSEB'e ait enstitüleri, Ar-Ge merkezlerini ve/veya laboratuvarları işbirliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabileceği veya kullandırabileceği, ayrıca Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek Ar-Ge, yayın ve danışmanlık hizmetlerini yerine getirebileceği öngörölmektedir.

Madde 5- Madde ile, TÜSEB'in organlarının Yönetim Kurulu ve Yüksek Danışma Kurulu ile Başkanlıktan oluşacağı belirtilmektedir.

Madde 6- Maddede Yönetim Kurulunun teşkili, görev ve yetkileri ile toplantı ve karar nisabı düzenlenmektedir.

Madde 7- Madde ile TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında görüş ve önerilerde bulunmak üzere; TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili kamu ve özel kesimin temsilcilerinden teşekkül eden Yüksek Danışma Kurulu düzenlenmektedir.

Madde 8- Madde ile, Başkanlığın; Başkan, Genel Sekreter ve Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşacağı öngörülmektedir. Başkan ve Başkana yardımcı olmak üzere görevlendirilebilecek iki başkan yardımcısı ile Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının atanma usulü ile görev süreleri belirtilmektedir.

Madde 9- Madde ile, Başkanın görev ve yetkileri belirlenmiştir. Başkan, TÜSEB'in üst yöneticisi olarak Yönetim Kurulunun kararlarını uygulamak, TÜSEB'i temsil ve idare etmekle görevli ve yetkili kılınmıştır. Başkan yardımcılarının ise, Başkana verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olacakları ve Başkan tarafından verilen görevleri yapacakları belirtilmiştir.

Madde 10- Madde ile, Genel Sekreterlik düzenlenmektedir.

Madde 11- Madde ile, Başkanlık bünyesinde kurulan enstitüler sayılmakta; ayrıca bunların dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla yeni enstitüler kurulabileceği öngörülmektedir. Enstitüler ile ihtiyaca göre oluşturulabilecek bilim kurullarının teşkili, faaliyet alanları, çalışma usul ve esasları, bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususların yönetmelik ile düzenleneceği belirtilmektedir.

Madde 12- Madde ile, TÜSEB'de görev yapacak idari ve teknik personelin istihdamında genel idare esaslarının dışına çıkılarak, görevin mahiyeti gereği dinamik bir model benimsenmektedir. Buna göre TÜSEB'de İş Kanunu hükümlerine tabi olarak personel istihdamı öngörülmekte; ihtiyaç duyulacak yabancı uzman ve akademisyen ile proje bazlı uzman ve akademisyen çalıştırılabilmesine de imkân sağlanmaktadır. Ayrıca Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının nitelikleri ile personelde aranacak genel şartlar belirlenmektedir.

Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından TÜSEB'de görevlendirileceklerin görevlendirme usulü ve hakları düzenlenmekte; yabancı uyruklu uzmanların, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın bir yıla kadar çalıştırılabilmelerine imkan sağlanmaktadır. TÜSEB'de çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirilmeleri, performans değerlendirmeleri, disiplin işlemleri, aylık ücret ile diğer mali ve sosyal haklarının Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirleneceği öngörülmüştür.

Madde 13- Madde ile, kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan memur ve öğretim elemanlarının, ilgili kurum veya kuruluşun muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile en çok üç yıl süreyle Başkanlıkta görevlendirilmesi öngörülmektedir.

Madde 14- Madde ile, TÜSEB'de çalıştırılacaklara ödenecek ücret ile diğer mali haklar düzenlenmektedir.

Madde 15- Maddede TÜSEB tarafından desteklenen Ar-Ge projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynakların mali yönetimine ilişkin esas ve usuller düzenlenmiştir.

Madde 16- Maddede özel bütçeli olan TÜSEB'in gelirleri belirtilmiştir.

Madde 17- Madde ile, TÜSEB'e sağlanan mali kolaylıklar düzenlenmiştir.

Madde 18- Madde ile, TÜSEB'in Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi olmadığı ve mallarının Devlet malı hükmünde olduğu belirtilmiş; 6428 sayılı Kanun kapsamında, kamu özel işbirliği modeli ile tesis yaptırabilmesi veya yenileyebilmesine; danışmanlık, Ar-Ge hizmetleri ile ileri teknoloji ya da yüksek mali kaynak gerektiren hizmetleri gördürebilmesine imkân sağlanmıştır.

Madde 19- Madde ile, TÜSEB'in, görevleri kapsamında Ar-Ge konuları için gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile vakıflara ait olanlar dahil tüm yükseköğretim kurumlarından istemeye yetkili olduğu ve kendilerinden bilgi istenenlerin de bu bilgileri vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlü oldukları hükme bağlanmıştır.

Madde 20- Madde ile, "Yoğun Bakım" uzmanlık yan dalının eğitim süresinin anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanları için iki yıl olması sağlandığından maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla en az üç yıl süreyle yoğun bakım ünitesinde fiilen çalışmış olan anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlarının, bir yıl içerisinde yoğun bakım uzmanlık belgesi almak için Sağlık Bakanlığına başvurmaları ve Bakanlıkça yapılacak ya da yaptırılacak sınavda başarılı olmaları şartıyla Yoğun Bakım Uzmanlık Belgesi alabileceği düzenlenmiştir.

Madde 21- Madde ile, "Yoğun Bakım" uzmanlık yan dalının eğitim süresinin anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanları için üç yıldan iki yıla indirilmesi düzenlenmiştir.

Madde 22- Madde ile, 209 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak döner sermaye hesabının her bir kamu hastane birliği bazında da yapılabileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 23- Madde ile, 657 sayılı Kanunun ek 33 üncü maddesinde değişiklik yapılarak aile sağlığı merkezleri ile toplum sağlığı merkezlerinde nöbet tutan personele de ücret ödenmesine imkan sağlanmıştır.

Madde 24- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak doçentlik sınavlarının daha sağlıklı bir şekilde yürütülebilmesi amacıyla bu görevin Üniversitelerarası Kuruldan alınarak, veritabanı ve personel kaynağı bakımından daha elverişli durumda olan Yükseköğretim Kuruluna aktarılması amaçlanmıştır.

Madde 25- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak öğretim elemanlarının yurtdışı görevlendirmelerinde ülke kaynaklarının daha verimli kullanılması için görevlendirmelerde öncelikli alanlara yönlendirilme amaçlanmıştır.

Madde 26- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak yeni kurulan Devlet üniversitelerinde ortaya çıkan öğretim üyesi açığının kapatılmasına katkıda bulunmak amacıyla, öğretim üyelerinin geçici görevlendirmelerinin Devlet üniversitelerine yapılması amaçlanmıştır.

Madde 27- Madde ile, 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (b) ve (c) fıkraları değiştirilmiş ve öğrencilerin öğrenim süreleri ve sınav hakları yeniden düzenlenmiştir.

Madde 28- Madde ile, 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesindeki değişikliğe paralel olarak, öğrencilerin tabi olacağı katkı payı ve öğrenim ücretlerine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

Madde 29- Madde ile, lisansüstü eğitim yapmak isteyenlerin Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen usul ve esaslara göre seçilmesi öngörülmüştür.

Madde 30- Madde ile, lisansüstü eğitim ilişkin usul ve esasların Yükseköğretim Kurulu tarafından yönetmelikle belirlenmesi öngörülmüştür.

Madde 31- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak daha nitelikli ve üniversite faaliyetlerini yürütmek için daha uygun olan kişilerin mütevelli heyet üyeliklerine seçilmesini sağlamak amacıyla vakıf üniversiteleri mütevelli heyet üyelerinin Yükseköğretim Kurulunca uygun bulunması şartı getirilmiştir.

Madde 32- Madde ile, 2547 sayılı Kanunda düzenleme yapılarak vakıf yükseköğretim kurumlarının ekonomik kriz nedeniyle kapanma ya da eğitim hizmetlerini yürütememekten dolayı ani bir faaliyetten men kararı ile karşı karşıya kalmamaları için, belli aşamalarda tedrici önlemler alınabilmesi amaçlanmıştır.

Madde 33- Madde ile, 2547 sayılı Kanuna üç geçici madde eklenmiştir. Öğrencilerin öğrenim süreleri ve sınav haklarının yeniden düzenlenmesi sonucu belirlenen azami sürelerin, halen öğrenci statüsünde olanlar için yeniden başlamasına yönelik düzenleme getirilmiştir. Ayrıca sağlık bilimleri alanında önlisans yapmış olanların lisans eğitimi almaları hususu düzenlenmiştir.

Madde 34- Madde ile, 24 üncü maddede yapılan değişiklik paralelinde 2547 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (b) fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentleri yürürlükten kaldırılmış ve 49 uncu maddesi, 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinde yapılan değişikliklerle uyumlu hale getirilmiştir.

Madde 35- Madde ile, sağlık bilimleri alanına odaklanmış Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi adıyla yeni bir Devlet üniversitesi kurulması amaçlanmış, Üniversitenin kurulan fakülte ve enstitülerine yer verilmiş, Üniversitenin yönetim organları arasına Mütevelli Heyet eklenerek daha etkin bir şekilde çalışması amaçlanmıştır.

Ayrıca, ülkemizin ilk modern tıp fakültesi olan Mekteb-i Tıbbiye-i Şâhâne için inşa edilen ve uzun yıllar tıp fakültesi olarak hizmet veren ve halen Marmara Üniversitesine tahsisli olan Haydarpaşa Kampüsünün yeni kurulan Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesine tahsis edilmesiyle, büyük mimari değeri yanında ülkemizde tıp eğitimi alanında tarihten gelen özel bir konumu da bulunan bu binanın tarihi misyonunu yansıtan bir işlev kazanması amaçlanmıştır. Bu misyonuna uygun olarak tarihi adıyla birlikte yaşatılması amacıyla Kampüsün ilk kurulduğu adla hizmet vermek üzere yeni kurulan Üniversiteye tahsisi sağlanmıştır.

Madde 36- Madde ile, Anayasa Mahkemesinin iptal kararı dikkate alınarak Türk Diş Hekimleri Birliği Genel Kurulunun oluşumu düzenlenmiştir.

Madde 37- Madde ile, 3843 sayılı Kanundaki şartları yerine getirerek birinci öğretime geçiş yapan öğrencilerin, birinci öğretim öğrencilerinin tabi olduğu esaslara tabi olmasına yönelik düzenleme yapılmış, ayrıca bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilişiği kesilen öğrencilerin, ilişiklerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna beş ay içinde başvuruda bulunmaları halinde, takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilmelerine imkan tanınmıştır.

Madde 38- Madde ile, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi ile Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı 5018 sayılı Kanunun ilgili bölümlerine eklenmektedir.

Madde 39- Madde ile, Türkiye Halk Sağlığı Kurumunca belirlenen aile sağlığı merkezlerinde, çalışma saatleri dışında acil başvuran hastalara hizmet vermek üzere, aile hekimleri ve aile sağlığı elemanları ile gerektiğinde Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşları personeline nöbet görevi verilmesi imkânı getirilmiştir.

Madde 40- Madde ile, 6360 sayılı Kanunun yayımlanması ile diğer kanunlarda ortaya çıkan boşluk nedeniyle vekil ebe ve hemşirelerin istihdamında yaşanabilecek sorun giderilmek istenmiştir.

Madde 41- Madde ile, TÜSEB Başkanının Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu üyesi olması sağlanmıştır.

Madde 42- Madde ile, 78 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede yapılan düzenleme ile kadro tahsislerine ilişkin hükümlere yer verilmiştir.

Madde 43- Madde ile, 190 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede düzenleme yapılarak Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinin kadro listelerine eklenmesi sağlanmıştır.

Madde 44- Madde ile, 4924 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde sözleşmeli olarak çalışan tabiplerin ihtiyaç halinde, istihdam edildikleri hizmet biriminde olmak kaydıyla, Kamu Hastane Birliklerinde hastane yöneticisi, başhekim ve başhekim yardımcısı pozisyonlarında görevlendirilebilmesi imkanı sağlanmış, bu görevlerinden dolayı ise ayrıca herhangi bir ödeme yapılmayacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 45- Madde ile, 663 sayılı Kanun Hükmündeki Kararname ile Sağlık Bakanlığının merkez teşkilatı hizmet birimi olarak kurulan "Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğü" kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1- Madde ile, Türkiye Kanser Enstitüsü ile Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsünün altı ay içinde, diğerlerinin ise en geç üç yıl içinde faaliyete geçirileceği ve TÜSEB'in 2014 yılı harcamalarının, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapılıncaya kadar Sağlık Bakanlığı bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanacağı öngörülmektedir.

Kanunda öngörülen yönetmelik ve diğer düzenlemelerin, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde çıkarılacağı ve yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar iş ve işlemlerin Yönetim Kurulu tarafından belirlenen uygulama ilkeleri çerçevesinde yürütüleceği belirtilmiştir.

Madde 46- Yürürlük maddesidir.

Madde 47- Yürütme maddesidir.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifimiz ekte sunulmuştur.

Gereğini arz ederiz.

<i>Yunus Kılıç</i>	<i>Avni Erdemir</i>	<i>Ramazan Can</i>
Kars	Amasya	Kırıkkale
<i>Recep Özel</i>	<i>Hasan Karal</i>	<i>Faruk Işık</i>
Isparta	Rize	Muş
<i>Zülfü Demirbağ</i>	<i>Mehmet Doğan Kubat</i>	<i>Rıfat Sait</i>
Elazığ	İstanbul	İzmir
<i>Ekrem Erdem</i>	<i>Emin Dindar</i>	<i>Temel Coşkun</i>
İstanbul	Şırnak	Yalova
<i>Sebahattin Karakelle</i>	<i>Gönül Bekin Şahkulubey</i>	<i>Gürsoy Erol</i>
Erzincan	Mardin	İstanbul
<i>İlhan Yerlikaya</i>	<i>Uğur Aydemir</i>	<i>Sevim Savaşer</i>
Konya	Manisa	İstanbul
<i>Mehmet Akyürek</i>	<i>Seyit Eyyüpoğlu</i>	<i>Halil Özcan</i>
Şanlıurfa	Şanlıurfa	Şanlıurfa
<i>Ünal Kacırcı</i>	<i>Tülay Kaynarca</i>	<i>Ertuğrul Soysal</i>
İstanbul	İstanbul	Yozgat
<i>Şuay Alpay</i>	<i>Muhyettin Aksak</i>	<i>Gülşay Dalşan</i>
Elazığ	Erzurum	İstanbul
<i>Salih Fırat</i>	<i>Zeki Aygün</i>	<i>Oktay Saral</i>
Adıyaman	Kocaeli	İstanbul
<i>Abdulkerim Gök</i>	<i>Murtaza Yetiş</i>	<i>M. Kemal Şerbetçioğlu</i>
Şanlıurfa	Adıyaman	Bursa
<i>Ali Turan</i>	<i>Sıtkı Güvenç</i>	<i>Hilmi Bilgin</i>
Sivas	Kahramanmaraş	Sivas
<i>Ali Rıza Alaboyun</i>	<i>Mehmet Sarı</i>	<i>Mehmet Erdoğan</i>
Aksaray	Gaziantep	Gaziantep
<i>Mahmut Kaçarcı</i>	<i>Türkan Dağoğlu</i>	<i>Ahmet Haldun Ertürk</i>
Şanlıurfa	İstanbul	İstanbul
<i>Mustafa Kabakcı</i>	<i>Bünyamin Özbek</i>	<i>Murat Gökürk</i>
Konya	Bayburt	Nevşehir

<i>Pelin GÜNDEŞ BAKIR</i>	<i>Ercan Candan</i>	<i>Mustafa ÖZTÜRK</i>
Kayseri	Zonguldak	Bursa
<i>Muzaffer ÇAKAR</i>	<i>Orhan Atalay</i>	<i>Şirin ÜNAL</i>
Muş	Ardahan	İstanbul
<i>Adnan YILMAZ</i>	<i>Tülin Erkal Kara</i>	<i>Cuma İÇTEN</i>
Erzurum	Bursa	Diyarbakır
<i>Ali ŞAHİN</i>	<i>Hacı Bayram Türkoğlu</i>	<i>Mehmet Şükrü ERDİNÇ</i>
Gaziantep	Hatay	Adana
<i>Yusuf BAŞER</i>	<i>İdris ŞAHİN</i>	<i>Yılmaz TUNÇ</i>
Yozgat	Çankırı	Bartın
<i>Mehmet S. Hamzaoğulları</i>	<i>Ahmet Tevfik Uzun</i>	<i>Bilal UÇAR</i>
Diyarbakır	Mersin	Denizli
<i>Sevde Bayazıt KAÇAR</i>	<i>Tülay Babuşcu</i>	<i>Gülay SAMANCI</i>
Kahramanmaraş	Balıkesir	Konya
<i>Ali İhsan YAVUZ</i>	<i>İsmet Su</i>	<i>Erol KAYA</i>
Sakarya	Bursa	İstanbul
<i>İlyas ŞEKER</i>	<i>Cem ZORLU</i>	<i>A. Gültekin KILINÇ</i>
Kocaeli	Konya	Aydın
<i>Hakan Çavuşoğlu</i>	<i>Öznur ÇALIK</i>	<i>İhsan ŞENER</i>
Bursa	Malatya	Ordu
<i>Fuat KARAKUŞ</i>	<i>Orhan Karasayar</i>	<i>İsmail GÜNEŞ</i>
Kilis	Hatay	Uşak
<i>Seyit SERTÇELİK</i>	<i>Mustafa BALOĞLU</i>	<i>Ali ERÇOŞKUN</i>
Ankara	Konya	Bolu

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

19.06.2014

(2/2229) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifine imzama koyuyorum; Gereğinin yapılmasını arz ederim.

A. Nejat Koçer
Gaziantep

HAVALE EDİLDİĞİ KOMİSYONLAR (2/2229)	
ESAS	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu
TALİ	Plan ve Bütçe Komisyonu Milli Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu

GENEL GEREKÇE

Günümüzde başta kanser olmak üzere bulaşıcı olmayan hastalıklar ile mücadeleye yönelik politikalar, uluslararası nitelikli çalışmalarda ve ulusal sağlık politikaları içinde önemli bir başlık haline gelmiştir. Bulaşıcı olmayan hastalıkların sıklığı ve ölüm sebepleri arasındaki artışı gelecek on yıllık dönemde de toplumların ve hükümetlerin sağlık politikası ve öncelikleri içinde önemli bir konu olmaya devam edeceğini göstermektedir. Nitekim 2011 yılında Birleşmiş Milletler nezdinde yapılan bir toplantı ile tüm dünya ülkelerinin bulaşıcı olmayan hastalıklar ile mücadele edilmesi için ulusal eylem planları ve strateji dokümanları hazırlayıp uygulaması kararlaştırılmıştır.

Türkiye, dünya genelinde pek çok ülkeden çok daha önce; 2007 yılından itibaren ulusal kanser, tütün ve obezite ile mücadele programlarını başlatmış az sayıdaki ülkeler arasındadır. Son yıllarda tütün ve kanser kontrol programlarında elde edilen başarılar da uluslararası bilim literatüründe saygınlıkla anılmaktadır. 2003 yılında başlatılan Sağlıkta Dönüşüm programı ile, ülkemizde sağlık alanında pek çok önemli başarıya imza atılmıştır. Özellikle anne çocuk sağlığı ve bulaşıcı hastalıklarla mücadele ile pek çok önenebilir ölümün önüne geçilmiş, ortalama ömür 70 yıldan 75 yıla yükselmiştir.

Ülkemizde öncelikler ve değişen yaşam koşulları nedeniyle sağlık politikaları tüm dünyada olduğu gibi bulaşıcı olmayan hastalıklara yönelmektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından 2014 yılı Şubat ayında yayımlanan kanser istatistiklerine göre, tüm dünyada kanser birinci sırada ölüm nedeni olmuştur. Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre 2000-2007 arasında kanserden ölen kişi sayısı yaklaşık yüzde otuziki oranında artarak 2007 yılında 7,9 milyon kişiye çıkmıştır. Yine aynı rapora göre, 2007 yılında dünyada bütün ölümlerin yaklaşık yüzde onüçü kanserden kaynaklanmıştır. Kanser ölümleri gelişmekte olan ülkelerde daha sık görülmektedir. Dünya Sağlık Örgütü tarafından yayınlanan raporda, 2007 yılında yaşanan 7,9 milyon ölümün yüzde yetmişinin, dünya nüfusunun yüzde sekseninin yaşadığı gelişmekte olan ülkelerde olduğu tahmin edilmektedir.

Dünya Sağlık Örgütü'nün 2012 yılı tahminlerine göre dünyada toplam 14,1 milyon yeni kanser vakası gelişmiş, bu şekilde kanser artış hızının devam etmesi durumunda, dünya nüfusunun artışına ve nüfustaki yaşlanmaya bağlı olarak 2025 yılında toplam 19,3 milyon yeni kanser vakası olacağı belirtilmiştir. Kanserle yaşayan ve kansere yeni yakalanan hasta sayısındaki bu belirgin artış gelecek dönemde tedavi ve bakım maliyetlerinin artmasını da kaçınılmaz olarak beraberinde getirecektir.

Ülkemizde ise halen hem erkeklerde hem de kadınlarda kanser, ölüm nedenleri arasında ikinci sıradadır. Ancak, 2002 yılında kansere bağlı ölümlerin yüzde onikiden, 2013 yılına doğru yüzde yirmilere yükselmesi gözönüne alındığında ülkemizde de gelişmiş diğer dünya ülkeleri gibi önümüzdeki yıllar içinde ölüm nedenleri arasında kanserin birinci sıraya yükseleceği açıktır. En güncel veriler ile ülkemizde her yıl yaklaşık yüzaltmışbin kişiye kanser teşhisi konulmaktadır. Eğer alman önlemlerde başarılı olunamazsa, bu sayı 2020'li yıllarda yılda dörtyüzbinlere kadar çıkabilir. Hiç şüphesiz ki, kanserin sosyal, ekonomik ve insan gücü üzerindeki etkileri düşünüldüğünde bu hastalıkla etkin mücadele edilmesi gerekliliğinin geleceğimiz açısından ne kadar stratejik önemi haiz olduğu bu veriler ile apaçık ortadadır.

Türkiye, Avrupa Birliği ülkeleriyle kıyaslandığında mutlak düzey olarak kansere toplamda 3 milyar avro ile en fazla harcama yapan ilk altı ülke arasında yer almaktadır. Türkiye'den daha fazla harcama yapan ülkeler sırasıyla Almanya, Fransa, İtalya, İngiltere ve İspanyadır. Türkiye'de uygulanan sağlık politikaları, yaşam süresini uzatmanın yanı sıra özellikle önleyici ve erken teşhise yönelik sağlık hizmetleri yoluyla ekonomik büyümeyi pozitif etkilemektedir. Bununla birlikte uzun dönemde gerekli önlemler alınmadığı takdirde, kanser Türkiye sağlık sistemi için finansal açıdan da ciddi bir risk oluşturmaktadır.

2010 yılında Türkiye Büyük Millet Meclisinde; kanser hastalığı konusunun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulan Meclis Araştırma Komisyonunun raporunda, ülkemizde ulusal kanser enstitüsü kurulması için acil önlemler alınması yönünde öneride bulunulmuştur. Aynı Komisyon raporunda ülkemizin kanser kontrolü ve tedavisinde uluslararası standartların üzerinde olduğu ancak Ar-Ge ve ilaç ve tıbbî cihaz inovasyonunda mutlaka ulusal bir kanser enstitüsü kurulması ihtiyacı oybirliği ile kabul edilmiştir.

Türkiye nüfusu her geçen yıl yaşanmaktadır ve Türkiye'de 2007 yılında toplam nüfus içindeki payı yüzde yirmibeş olan kırkbeş üzeri yaş grubunun, 2020 yılında yüzde otuza, 2030 yılında ise yaklaşık yüzde otuzbeşe çıkması beklenmektedir. Sağlığa erişimin ve bireysel ve çevresel risk faktörlerinin her geçen gün artmakta olduğu düşünüldüğünde, yaklaşık ikibuçuk milyar ABD Doları düzeyinde olan doğrudan kanser tedavi harcamalarının 2030 yılında en az üç katına çıkması beklenmektedir.

Ülkemizde artan ve yaşlanan nüfus, ortalama yaşam süresinde yükselme, sağlık hizmetlerinde ve ilaca erişimde iyileşme, artan refah düzeyi ve farkındalık gibi sebepler ilaç ve tıbbî cihaz talebinin artmasına yol açmakta ve bu durum da sosyal güvenlik harcamalarında ve cari açık üzerinde baskı oluşturmaktadır.

Uzun vadede Türkiye'nin küresel bir ilaç Ar-Ge ve üretim merkezi olması, ilaç ve tıbbî cihaz alanında rekabetçi bir konuma ulaşması önem arz etmektedir. Ülkemizde, yüksek katma değerli ürün üretebilen, küresel pazarlara ürün ve hizmet sunabilen ve yurtiçi ilaç ve tıbbî cihaz ihtiyacının daha büyük bir kısmını karşılayabilen bir üretim yapısına geçilmesi gerekmektedir.

Bu kapsamda orta vadede yerli üretim kapasitesinin artırılması, Ar-Ge ve girişim ekosisteminin geliştirilmesi, uzun vadede yeni molekül geliştirebilen, daha yüksek katma değerli ilaç ve tıbbi cihaz üretebilen bir yapıya kavuşarak küresel değer zincirlerinde etkinliğin artırılması öngörülmektedir. Bu kapsamda Onuncu Kalkınma Planında da yer alan Sağlık Endüstrilerinde Yapısal Dönüşüm Programı ile yurtiçi tıbbi cihaz, tıbbi malzeme ve ilaç ihtiyacının yerli üretimle karşılanması yönünde çalışmaların artırılması planlanmaktadır.

Toplam Ar-Ge harcamaları, 2002 yılındaki 1,8 milyar Türk Lirası düzeyinden 2012 yılında 13 milyar Türk Lirasına yükselmiş, gayrisafı yurtiçi hasıla içindeki payı 2002 yılında yüzde 0,53 iken 2012 yılı itibarıyla yüzde 0,92 olarak gerçekleşmiştir. Tam zaman eşdeğeri Ar-Ge personeli sayısı ise 2002 yılında yirmidokuzbin iken 2012 yılında yüzbeşbine ulaşmıştır. Yaşanan bu olumlu gelişmelere rağmen toplam Ar-Ge harcamalarının gayrisafı yurtiçi hasıla içindeki payının, gelişmiş ülke örnekleri ile karşılaştırıldığında düşük olduğu görülmektedir.

Ülke ekonomisine bakılacak olursa, 2002 yılından bu yana uygulanmakta olan ciddi reformlar ile önemli gelişmeler elde edilmiştir. Ekonomideki bu başarı ve gelişmelerin sürdürülebilirliği açısından da 2014-2016 yılları için en önemli hedef olarak cari açığın azaltılması belirlenmiştir. Bu nedenle, tasarrufların artırılması, mevcut kaynakların üretken alanlara yönlendirilmesi ve ekonominin genel verimlilik düzeyinin yükseltilmesinin yanı sıra yerli ilaç ve tıbbi malzeme üretimlerinin artırılması ile yurtdışına bağımlılığın azaltılması son derece önem arz etmektedir.

Gebelik, doğum eylemi ve lohusalık esnasındaki komplikasyonlar, gelişmekte olan ülkelerde üreme yaşındaki kadınlar arasında önde gelen ölüm ve sakatlık nedenidir. Çok boyutlu bir kalkınma göstergesi olarak anne ölüm oranı, üreme sağlığı hizmet sunumu kalitesi ile yakından ilişkilidir. Dünyada her yıl dörtüyzbin civarında anne ölümünün gerçekleştiği tahmin edilmektedir. Sağlıkta Dönüşüm Programı ile anne ve bebek ölümlerinde önceki yıllara göre çok daha yüksek oranlarda azalmalar sağlanmıştır. Nitekim 2002 yılında anne ölüm oranı yüzbin canlı doğumda altmışdört iken, 2012 yılında onbeşe; bebek ölüm hızı ise 2002 yılında binde otuzbir iken 2012 yılında binde yediye düşürülmüştür. Bu sonuçların alınmasında, ülkemizdeki genel gelişmenin yanında doğum öncesi, doğum ve doğum sonrası bakım hizmetlerinin güçlendirilmesi, doğumların hastanede yapılmasının sağlanması, doğu ve güneydoğu başta olmak üzere kalkınmada öncelikli yörelerdeki sağlık personeli sayısının artırılması, hastanelerdeki erişkin ve yenidoğan yoğun bakım hizmetlerindeki gelişmeler ve 112 acil yardım ve kurtarma hizmetlerindeki gelişmenin büyük katkısı olmuştur. Ancak, anne ve bebek ölümlerinin azaltılması anne, çocuk ve ergen sağlığının sadece bir boyutudur. Bu alanda yakalanmış olan başarının, bebeğin ve çocuğun beslenmesi, obezitenin ve bodurluğun önlenmesi, sezaryen sıklığının düşürülmesi, çocuk işçiliğinin önlenmesi, çocuk ihmali ve istismarının engellenmesi, anne ruh sağlığının korunması, kadın yaşlılığı gibi Sağlık Bakanlığının stratejik planında yer alan sağlığın diğer boyutlarında da sağlanması, bu uygulamaların ülkemiz gerçekleri ile örtüştürülmesi için yeni bir araştırma ve geliştirme yapısına ihtiyaç vardır.

Kalp ve damar hastalıkları, kanserler, kronik solunum yolu hastalıkları ve diyabet günümüzde tüm toplumları etkileyen başlıca kronik hastalıkları oluşturmaktadır. Kronik hastalıklar dünyada hem gelişmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde hızla artmakta, var olan sağlık hizmetlerini zorlamakta ve sağlığa ayrılan bütçenin büyük bölümünü kapsamaktadır. Dünyadaki duruma benzer olarak ülkemizde de kronik hastalıklar ve risk faktörleri sıklığı giderek artmaktadır. Kronik hastalıkların risk faktörleri ile mücadele, ulusal politikalar ve uzun vadeli stratejiler geliştirilerek başarıya ulaşabilmektedir.

Mikroekonomik bakış açısından, kronik hastalıkla yaşayan bir kişi daha erken emekli olmakta, daha az çalışmakta, daha çok işsiz kalmakta, cebinden daha fazla sağlık harcaması yapmakta ve evine daha az para getirmektedir. Makroekonomik bakış açısından ise, yaşam beklentisi veya erişkin mortalitesi olarak ölçülen "sağlık", ekonomik gelişmişliğin bir göstergesidir. Ulusal sağlık bütçelerinin giderek artan bir bölümü kronik hastalıklara ayrılmaktadır. Ekonomik analizler bulaşıcı olmayan hastalıklardaki her yüzde onluk artışın, yıllık ekonomik büyümede yüzde yarımlik bir azalmayla ilişkili olduğunu göstermektedir. Kronik hastalık yükü, tüm dünyaya paralel olarak ülkemizde de artmakta ve sağlık sisteminin finansal sürdürülebilirliğini tehlikeye atmaktadır.

Diğer taraftan, Dünya Sağlık Örgütüne göre "geleneksel tıp", fiziksel ve ruhsal hastalıklardan korunma, bunlara tanı koyma, iyileştirme veya tedavi etmede kullanılan, farklı kültürlerle özgü teori, inanç ve tecrübelerle dayalı bilgi, beceri ve uygulamaların bütünüdür. Bazı ülkeler için "tamamlayıcı tıp", Batı tıbbının dışında ama onunla birlikte kullanılan uygulamaları ifade ederken; "alternatif tıp", Batı tıbbi yerine ikame edilen yöntemler anlamına gelebilmektedir. Günümüz dünyasında geleneksel ve tamamlayıcı tıp uygulamaları gittikçe artmaktadır. Bu artışın gerekçelerinden biri olan doğal ürünlerin iyi ve güvenli olduğu inancıdır. İnsanların önemli bir kesiminin hayatında yer bulan bu tür tıbbi uygulamaların gözardı edilmesinin toplum sağlığını korumaktan çok riske etmeye yol açacağı aşikârdır. Özellikle standardizasyondan yoksun, mevzuat alt yapısı olmayan, denetimsiz ve istismara açık bir alanın gözardı edilmesi daha çok başıboş kalması anlamına gelecektir.

Hastanın tedavi başarısına veya yaşam kalitesine katkı sağlayacak güvenilir ve uygulanabilir, maliyet etkin geleneksel tedavi yöntemlerinin aranması ve denenmesinin faydası inkâr edilemez. Tüm bu çabalar bilimsel ve etik uygulamalar eşliğinde olmalıdır. Aksi takdirde bilimsel ve etik olmayan alternatif tıp uygulamaları hastalara zarar verirken aynı zamanda uygulayıcıların haksız kazancına ve ülkemizin ekonomik kaybına yol açacaktır. Ülkemizde yazılı ve görsel medyada sık sık yer alan tamamlayıcı ve geleneksel tıp uygulamalarının belirli bir bilimsel çatı içerisine yerleştirilmesi, denemelerinin yapılması, ülkemizde keşfedilmeyi bekleyen bitki ve benzeri ürünler için gereken çalışmaların yapılabilmesi, doğru bilinen yanlışların düzeltilmesi açısından yeni bir bilimsel yapılanmaya ihtiyaç duyulmuştur.

Sağlıkta Dönüşüm Programının ana hedeflerinden biri nitelikli ve etkili sağlık hizmetleri için kalite ve akreditasyondur. Sağlık Bakanlığına bağlı sağlık kurum ve kuruluşlarındaki performansa dayalı ücret uygulamaları, sağlık hizmetlerinde kalite geliştirme, kurumsal performans değerlendirme, yönetici performansı değerlendirme, teşhisle ilişkili gruplar ve klinik performans ölçümü çalışmaları, hasta ve çalışan güvenliği alanlarında dünyada yaşanan gelişmeler takip edilmelidir. Kalite ve akreditasyon ile insan sağlığının odak noktası yapılması, sağlıkta hizmet kalitesinin standartlarının yükseltilmesi, faaliyetlerinde hasta ve çalışan güvenliğinin sağlanması amaçlanmaktadır. Bunun için ülke çapında sağlık hizmetlerinde kalite standartları geliştirme, kalite değerlendirme, kalite eğitimleri, uluslararası çalışmalar ve sağlık kurumlarının akreditasyonu alanlarında faaliyetleri yürütecek bir organizasyona ihtiyaç bulunmaktadır.

Bilindiği üzere, halen ülkemizde Ar-Ge araştırmaları TÜBİTAK ve üniversitelerimizce yürütülmekle birlikte, sağlık alanında beklenen gelişmelerin yakalanabilmesi için bu alana münhasır yeni bir yapılanmanın yarar sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Açıklanan mülahazalarla hazırlanan bu Teklif ile, sağlık bilimi ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idarî özerkliğe sahip ve özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) kurulmaktadır.

TÜSEB bünyesinde;

- a) Türkiye Kanseri Enstitüsü,
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü,
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü,
- ç) Türkiye Kronik Hastalıklar Enstitüsü,
- d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü,
- e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü,

kurulması öngörülmüştür. Bu enstitüler dışında da, ihtiyaca göre Bakanlar Kurulu kararıyla yeni enstitüler kurulabilecektir.

Teklifimizle diğer çeşitli kanun ve kanun hükmünde kararnamelelerde de değişiklik yapılmaktadır. Veteriner hekimliği uzmanlık eğitimi, 6343 sayılı kanunun 7 nci maddesine istinaden 1955 yılından itibaren Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından çıkarılan yönetmelik çerçevesinde yürütülmüştür.

Ancak, 1981 yılında yürürlüğe giren 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu ile Ankara Üniversitesi Hayvan Yetiştirme ve Sağlık Bilimleri Uzmanlık Yüksek Okulunun kapatılması nedeniyle uzman veteriner hekim yetiştirilmesi sona ermiştir.

Ayrıca 6343 sayılı "Veteriner Hekimliği Mesleğinin İcrasına, Türk Veteriner Hekimleri Birliği İle Odalarının Teşekkül Tarzına ve Göreceği İşlere Dair Kanun" 1954 yılında yürürlüğe girmiştir. Zaman içerisinde değişen ve gelişen günün koşullarına göre birçok defalar bazı maddelerinde değişiklikler yapılmış ve günümüze kadar Veteriner Hekimliği mesleğinin ülkemizde en iyi şekilde uygulanmasına yasal dayanak sağlamıştır.

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından Avrupa Birliği uyum çerçevesinde, veteriner hekimliği hizmetlerinin (hayvan sağlığı, gıda güvenliği, çevre sağlığı) uygulanması ile ilgili önemli yasal değişiklikler yapılmış olması, veteriner hekimliği mesleğine ilave sorumluluklar getirilmiştir.

Uzun yıllar uzmanlık eğitiminin yapılamaması mesleki alanda çeşitli sorunlara ve uzman veteriner hekim açığına neden olmuştur. Teklif ile yapılan değişikliklerle Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı ve sektörün ihtiyaç duyduğu alanlarda serbest veteriner hekimlerin eğitilmesi, uzmanlaşması ve uzman veteriner hekim yetiştirilmesi amaçlanmaktadır.

Kanun teklifimiz ile ayrıca;

-1416 sayılı Ecnebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanuna göre yurt dışına gönderilen ve eğitimini başarıyla tamamladıktan sonra yurda dönenlerin, Bakanlıkça belirlenen yurt dışında azami eğitim süresini geçmemek üzere yurt dışında lisansüstü eğitim amacıyla geçirdikleri sürelerin tamamı memuriyette geçmiş sayılması,

- Aday öğretmenliğe atanabilmek için diğer şartların yanı sıra; Bakanlıkça ve/veya Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi tarafından yapılacak sınavlarda başarılı olma şartı aranması,

- Aday öğretmenler, en az bir yıl fiilen çalışmak ve performans değerlendirmesine göre başarılı olmak şartlarını sağlamak kaydıyla, yapılacak yazılı ve/veya sözlü sınava girmeye hak kazanmaları,

- Aday öğretmenler hakkında 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun aday memurluk ile ilgili hükümlerinin uygulanmaması,

- Bir süre öğretim üyesi olarak çalışanlardan veya öğretim üyesi olarak çalıştıktan sonra herhangi bir sebeple kendi isteğiyle öğretim üyeliğinden ayrılanlardan Bakanlar Kuruluna veya Yasama Organı Üyeliğine seçilenlerin, bu görevlerde geçirdikleri süreler hesaba katılmak ve buna göre aylık dereceleri yükseltilmek, meslek unvan ve sıfatlarını kazanma ile ilgili hükümler saklı kalmak şartıyla başvurmaları halinde, ayrıldıkları yüksek öğretim kurumlarına kadro koşulu aranmaksızın, bir başka yüksek öğretim kurumuna ise uygun kadro olması halinde atamalarının yapılması,

- Dönüşüm programına alınan öğretim kurumlarının faaliyetlerini sürdürebilmeleri için Bakanlık her türlü tedbiri alması,

- Bakanlık personelinin tabi olacağı görevde yükselme ve unvan değişikliği sınavlarına ilişkin esaslar öngörülme suretiyle; bazı kanunlar ile 652 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamede bazı değişiklikler yapılması amaçlanmaktadır.

**TÜRKİYE SAĞLIK ENSTİTÜLERİ BAŞKANLIĞI KURULMASI İLE BAZI KANUN
VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TEKLİFİ**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun; sağlık bilim ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla; Türkiye'nin rekabet gücünü arttırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliği yaparak bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, koordine etmek, teşvik etmek, Ar-Ge'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknoloji kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesinde öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının kurulması ile teşkilat ve görevleriyle ilgili usul ve esasları düzenler.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında,

- a) Ar-Ge: Sağlık bilimi ve teknolojileri alanındaki araştırma ve geliştirme faaliyetlerini,
 - b) Bakan: Sağlık Bakanını,
 - c) Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,
 - ç) Başkan: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanını,
 - d) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu: 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname ile teşkil edilen Kurulu,
 - e) TÜSEB: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını,
 - f) Yönetim Kurulu: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulunu,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜSEB'in Kuruluşu ve Görevleri

TÜSEB'in kuruluşu

MADDE 3- (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla, kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip, özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmuştur. TÜSEB'in merkezi İstanbul'dadır.

- (2) TÜSEB'in ilgili olduğu bakanlık, Sağlık Bakanlığıdır.
- (3) TÜSEB, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda, özel hukuk hükümlerine tabidir.

TÜSEB'in görevleri

MADDE 4- (1) TÜSEB'in görevleri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun sağlık bilimi ve teknolojileri konusunda aldığı kararları uygulamak veya bu kararların uygulanmasında eşgüdüm sağlamak.

b) Ar-Ge yapmak, Ar-Ge'lere mali ya da bilimsel destek sağlamak, bunları koordine etmek, teşvik etmek, izlemek, bu amaçla program ve projeler geliştirmek.

c) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından Ar-Ge'lerin yapılmasını veya yaptırılmasını sağlamak, bunları desteklemek, teşvik etmek, işbirliği yaparak ortak projeler yürütmek.

ç) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişme, buluş ve yeniliklerin sağlık hizmetlerinde kullanımına ve yaygınlaştırılmasına, toplum ve bireyin sağlık düzeyinin yükseltilmesine dönük Ar-Ge yapmak ve/veya yaptırmak, bu maksatla Ar-Ge merkezleri ve ihtiyaç duyulan diğer birimleri kurmak veya kurdurmak.

d) Ar-Ge sonucu üretilen veya geliştirilen aşı, ilaç, tıbbî cihaz ve ürün ile teşhis ve tedaviye yönelik teknik ve yöntemlerin üretimini, tanıtımını, kullanılmasını ve bunlardan yararlanılmasını sağlamak, bu maksatla ilgili sektörlerle işbirliği ve ortaklıklar yapmak; elde edilen çıktılarının ticari değere dönüştürülmesini ve bu alanlardaki girişimciliği desteklemek; Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hibe niteliğinde ve/veya geri ödemeli destekler vermek ve ön ödemede bulunmak; Bakanın onayı üzerine bu amaçlarla yurtiçinde ve/veya yurtdışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak.

e) Öncelikle 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 50 nci madde hükümleri olmak üzere, görev alanına giren hususlarda Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından talep edilen işleri Yönetim Kurulu kararı ile yapmak veya yaptırmak.

f) Sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kurallarının belirlenmesinde Bakanlığa bilimsel katkı sağlamak, ulusal ve uluslararası düzeyde sağlık kuruluşlarını akredite etmek; uluslararası ve bölgesel akreditasyon birlikleri ve örgütleri ile diğer ülkelerin akreditasyon kuruluşlarıyla karşılıklı tanıma anlaşmaları yapmak.

g) Teşhis ve tedavi standartlarının oluşturulmasına ve yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak Ar-Ge yapmak veya yaptırmak.

ğ) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişmelerin uygulamaya aktarılması, Ar-Ge'nin özendirilmesi maksadıyla seminer, sempozyum, kurs, konferans ve benzeri etkinlikler ve sertifika ile değerlendirilecek eğitim ve öğretim programlarını düzenlemek ve uygulamak.

h) Görev alanına giren faaliyetlerle ilgili danışmanlık hizmeti vermek ve görüş bildirmek.

ı) Fikri mülkiyet haklarını koruyacak ve geliştirecek şekilde ulusal ve uluslararası literatür ve patentleri takip etmek, yeni patent başvuru alanlarını keşfetmek ve gerçekleştirmek, araştırmacılar adına bu süreçleri gerektiğinde karşılıksız olarak yürütmek, fikri haklar, lisans ve know-how transferi amacıyla girişimlerde bulunmak, satın almak, satmak ve ortaklık yapmak.

i) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık bilim ve teknolojisi alanındaki gelişmelerle ilgili yayınlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak, görev ve faaliyet alanı ile ilgili yayınlar yapmak.

j) Bilim insanlarının ve araştırmacıların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkânlar sağlamak; bu amaçla ödüller vermek, öğrenim ve öğrenim sonrasında üstün başarısıyla kendini gösteren gençleri izleyerek onların yetişme ve gelişmelerine yardım etmek.

k) Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla; teknopark, kuluçka merkezi, teknoloji merkezi, teknoloji transfer ofisleri, proje geliştirme ve bilgi aktarım merkezleri, bilim merkezi, bilim parkı ve benzerlerini kurmak ve desteklemek, destek programları oluşturmak, işbirliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek, proje pazarı, bilim fuarı, yarışma ve benzeri etkinlikleri düzenlemek ve desteklemek, ödül ve teşvik ikramiyesi vermek, Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde teminatlı veya teminat alınmaksızın hibe ve/veya kredi olarak sermaye desteği vermek ve ön ödemede bulunmak.

(2) TÜSEB, görevleri kapsamında yurtiçinde veya yurtdışında, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişilerine veya TÜSEB'e ait sağlık kurumları, enstitüler, Ar-Ge merkezleri ve laboratuvarları, insan kaynağı, fiziki mekan ve altyapı, donanım, finansman dâhil her türlü kaynağı işbirliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabilir veya kullanabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek saha araştırmaları, Ar-Ge, yayın ve danışmanlık hizmetleri TÜSEB tarafından yerine getirilebilir.

(4) TÜSEB'in enstitüleri, kamu kaynağı kullanılan projeler ile kamu kurum ve kuruluşlarının finanse ettiği projelere de başvurabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Organlar ve Görevleri

Organlar

MADDE 5- (1) TÜSEB'in organları şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu.
- b) Yüksek Danışma Kurulu.
- c) Başkanlık.

Yönetim Kurulu

MADDE 6- (1) Yönetim Kurulu, Bakanın başkanlığında; Bakanlık Müsteşarı, Başkan ve Bakan tarafından seçilecek iki üye olmak üzere toplam beş üyeden oluşur. Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile Yüksek Danışma Kurulunun tavsiyelerini de dikkate alarak TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerini belirlemek, faaliyet sonuçlarını izlemek, değerlendirmek ve beklenen performansın sağlanmadığı alanlar için gerekli önlemleri almak.

b) TÜSEB'in yıllık faaliyet programı ile bütçe teklifini ve personel kadro normlarını karara bağlamak.

c) Başkanın teklifi üzerine enstitülerin kurulmasına ilişkin karar almak.

ç) Başkanlık projeleri dahil, kamu kaynağı kullanılacak ve tutarı birmilyon Türk Lirasının üzerindeki TÜSEB'in faaliyet alanı kapsamındaki Ar-Ge projelerine, bilim kurullarının görüşlerini de alarak izin vermek.

d) Başkanlık tarafından yurtiçinde ve/veya yurtdışında şirket kurulmasına ve kurulmuş şirketlere ortak olunmasına ilişkin yapılan teklifleri karara bağlamak.

e) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Yönetim Kuruluna verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Birinci fıkranın (ç) bendinde belirtilen tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

(3) Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, en az dört üye ile toplanır ve en az üç üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Yüksek Danışma Kurulu

MADDE 7- (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Müsteşarı, Başkan, Türkiye Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve Türkiye İhracatçılar Meclisi başkanları, Bakanlık Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu tarafından seçilecek altı üye olmak üzere, toplam yirmibeş üyeden oluşur. Bakanlık Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri Kurula doğal üye olarak katılırlar, ancak oy kullanamazlar.

(2) Yönetim Kurulunun belirleyeceği üyeler; sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanlarında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel ve teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarı ile kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir. Kurulun gündemine göre oy kullanmamak kaydıyla Yüksek Danışma Kurulu başkanı tarafından görüşlerine başvurmak üzere alanında uzman, yerli ve yabancı kişiler davet edilebilir. Kurulun seçilmiş üyelerinin görev süresi üç yıldır. Üyeler en çok iki dönem için bu göreve seçilebilir.

(3) Yüksek Danışma Kurulu; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında, görüş ve önerilerde bulunur.

(4) Yüksek Danışma Kurulu, yılda en az bir defa üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile toplanır, toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile karar alır. Yüksek Danışma Kurulunun kararları tavsiye niteliğindedir. Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelerde aranacak diğer şartlar, Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Başkanlık teşkilatı

MADDE 8- (1) Başkanlık; Başkan, Genel Sekreterlik ile Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşur.

(2) Başkan, üç yıl süreyle görev yapmak üzere Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atanır. Süresi biten Başkan, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir. Başkana yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı görevlendirilebilir. Başkan yardımcıları, Başkanın görev süresi ile sınırlı olarak görev yapmak üzere, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından atanır. Başkan, başkan yardımcıları ve Genel Sekreter gerektiğinde görev süresi dolmadan da görevden alınabilir.

(3) Genel Sekreter, Başkanın teklifi üzerine, Bakan tarafından atanır. Genel Sekreter, Başkanın görev süresi ile sınırlı olmak üzere görev yapar. Ancak, Genel Sekreterliğe yeni atama yapılmıyaya kadar mevcut Genel Sekreter görevine devam eder.

(4) Enstitü başkanları, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından üç yıllığına atanır. Süresi biten enstitü başkanı, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Başkanın Görevleri, Genel Sekreterlik ve Enstitüler

Başkanın görevleri

MADDE 9- (1) Başkanın görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak.
 - b) Başkanlığı yönetmek ve temsil etmek.
 - c) Başkanlık personelini atamak.
 - ç) Enstitü başkanlarının birmilyon Türk Lirasının altındaki Ar-Ge proje teklifleri hakkında karar vermek.
 - d) TÜSEB'in yıllık faaliyet programını, bütçe teklifini, istihdam edilecek personelin kadro normlarını hazırlayarak Yönetim Kurulunun onayına sunmak, bunların uygulanmasını sağlamak, yılsonu faaliyet raporunu hazırlamak.
 - e) TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili taşınmazların satın alınması, kiralanması, satılması, diğer ayni ve şahsi hakların tesis edilmesi ve bağış alınmasına karar vermek.
 - f) TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikri ve sınai hakların bedelli veya bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını Yönetim Kuruluna teklif etmek.
 - g) Başkanlıkça verilen hizmetler karşılığında alınacak ücretlere ilişkin fiyat tarifelerini enstitü başkanlarının önerisi üzerine belirlenmesini; telif, işleme ücreti ve benzeri ödemelerin tutar veya üst limitlerinin tespit edilmesini Yönetim Kuruluna teklif etmek.
 - ğ) TÜSEB'in görev alanı ile ilgili uluslararası veya bölgesel kuruluşlara üye olmasına ve TÜSEB'in bu kuruluşlar nezdinde temsil edilmesine karar vermek.
 - h) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Başkana verilen diğer görevleri yürütmek.
- (2) Başkan yardımcıları, Başkanlığa verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olur ve Başkan tarafından verilen görevleri yaparlar. Başkan yardımcıları bu görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Genel Sekreterlik

MADDE 10- (1) Genel Sekreterlik, TÜSEB'in ve Başkanlığın, idari, mali, bilgi sistemleri, hukuk ve diğer destek hizmetlerini yürütmek üzere kurulacak birimlerden oluşur. Bu birimler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(2) Genel Sekreter, verilen görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Enstitüler

MADDE 11- (1) TÜSEB bünyesinde aşağıdaki enstitüler kurulmuştur:

- a) Türkiye Kanser Enstitüsü.
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü.
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü.
- ç) Türkiye Kronik Hastalıklar Enstitüsü.

d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü.

e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü.

(2) Birinci fıkrada sayılan enstitüler dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla, TÜSEB'in merkezi dışındaki illerde de olmak üzere yeni enstitüler kurulabilir.

(3) Enstitüler bünyesinde, ihtiyaca göre bilim kurulları kurulabilir. Enstitüler ile bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususlar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı üzerine Başkanlıkça çıkarılan yönetmelik ile düzenlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Personelin istihdamı ve nitelikleri

MADDE 12- (1) Başkanlık personeli, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak çalıştırılır. Başkanlık personelinin kadro unvan ve sayıları ekli (I) sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bunların birimlere dağılımını yapmaya Başkan yetkilidir. Personelin kadro unvan ve sayılarında mevcut sayılarının bir katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapılmasına, Yönetim Kurulunun kararı üzerine Bakan yetkilidir.

(2) Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının, en az doktora derecesi sahibi olması, İngilizce, Almanca ya da Fransızca dillerinden en az birisini iyi derecede bilmesi ve en az on yıl kamu ve/veya özel sektörde çalışmış olması şarttır. Bu kişilerde aranacak diğer nitelikler Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

(3) Başkanlıkta çalıştırılacak personelde, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerindeki şartlar aranır. Ancak Başkanlıkta çalıştırılacak yabancı uzmanlar için Türk vatandaşlığı şartı aranmaz.

(4) Enstitülerde Ar-Ge projelerinin gerektirdiği niteliklere sahip olanlar, proje süresi ile sınırlı olmak üzere, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilebilir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarınca sağlanan burslardan doğan mecburi hizmet yükümlülükleri, yükümlünün istemi, Başkanlığın talebi ve yükümlüye burs veren kamu kurum ve kuruluşunun onayı ile TÜSEB'e devredilebilir.

(6) Yabancı uyruklu uzmanlar, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ve haklarında 4857 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle bir yıla kadar çalıştırılabilir.

(7) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle Başkanlık kadrolarında istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri, iş sözleşmesinin yapılmasıyla son bulur. Başkanlıkta bu fıkra uyarınca istihdam edilmeye başlanarlara, önceki kurumlarıyla ilişkilerinin kesilmesinden dolayı emekli ikramiyesinin hesabına esas toplam hizmet süresi onbeş yıldan az olanlara emekli ikramiyesi ödenmez ve ödenmeyen emekli ikramiyesinin hesabına esas hizmet süreleri Başkanlıkta geçecek hizmet süreleriyle birleştirilmek suretiyle kıdem tazminatının hesabına esas hizmet sürelerine dahil edilir. Ayrıca, bu şekilde kıdem tazminatının hesabına esas hizmet

süresine dahil edilecek süreler ile emekli ikramiyesinin hesabı açısından onbeş yıldan fazla hizmeti olanların bu hizmet süreleri kıdem süresine bağlı diğer hakların tespitinde de dikkate alınır. Bu şekilde istihdam edilenlerden, sosyal güvenlik kuruluşlarından aylık bağlanması veya iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı nedenle derhal feshi kapsamında iş sözleşmesi sona erenler hariç olmak üzere, Başkanlıktaki görevleri sona erenlerden, önceki kurumlarındaki ilgili kadrolara atanma şartlarını kaybetmemiş olanlar; öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık dereceleri dikkate alınarak önceki kurumlarında öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık derecelerine uygun boş bir kadroya en geç bir ay içinde atanırlar ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın en geç bir ay içerisinde göreve başlatılırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin Başkanlıkta geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri ile kıdeme bağlı haklarında değerlendirilir. Önceki kurumlarına tekrar atanana iş sözleşmesinin sona ermiş olmasından dolayı Başkanlıkça kıdem tazminatı veya başkaca bir tazminat ödenmez ve bu süreler sonraki hizmetlerine göre hak kazanacakları emekli ikramiyesi hesabında dikkate alınır.

(8) Bu madde ve 13 üncü madde kapsamında çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirmeleri, performans değerlendirmeleri ve disiplin işlemleri ile kadrolarda bulunanlarla aylıksız izinli olarak görev yapanların aylık ücret ve diğer mali ve sosyal hakları, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(9) TÜSEB personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür.

(10) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele, kurumlarının izni ile akreditasyon faaliyetlerine yönelik görev verilebilir. Bunlara görevleri karşılığı ödenecek ücret, (3.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Yönetim Kurulu kararı ile belirlenir.

Kurumlar arası görevlendirme

MADDE 13- (1) Kamu kurum ve kuruluşlarında, ilgili personel kanunlarına göre kadrolu olarak çalışanlar, ilgili kamu kurum veya kuruluşlarının muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile Başkan tarafından, yapılacak çalışmanın kapsamı ve süresi de dikkate alınarak en çok üç yıl süreyle TÜSEB’de görevlendirilebilirler. Ancak Yönetim Kurulu kararıyla yapılacak görevlendirmelerde, ilgili kurum ve kuruluşların muvafakati aranmaz. Süresi sona erenler, aynı usule göre yeniden görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenler, kurumlarınca görev süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunların aylık, ek gösterge, tazminat, ek ödeme ve diğer malî ve sosyal hak ve yardımları kendi kurumlarınca ödenir, her türlü özlük hakları devam eder ve bunlara ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamında yer alan personel aylıksız izinli olarak da birinci fıkra hükümleri uyarınca TÜSEB’de görevlendirilebilir ve bunların sosyal güvenlik ile ilişkileri kendi kurumlarındaki statüleri dikkate alınarak devam ettirilir.

(3) Bu madde kapsamında görevlendirileceklerin sayısı toplam kadro sayısının yarısını geçemez ve bunların Başkanlıkta çalıştıkları süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır, terfileri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır. Bunlardan aylıksız izinli olarak çalıştırılanların Başkanlıkta geçen süreleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde de değerlendirilir.

Personelin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları

MADDE 14- (1) Başkan ve diğer personelin ücreti ile diğer mali haklarının üst sınırı Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Başkanlık kadrolarında çalıştırılanlar ve görevlendirilenler Ar-Ge, bilimsel faaliyetler ve uygulama gibi görev alanlarıyla ilgili yıllık periyotlarda performans değerlendirmesine tabi tutulur. Bu değerlendirme sonucuna göre sözleşmelerinin uzatılıp uzatılmamasına veya sözleşme bitiş süresinden önce feshine karar verilir.

(3) TÜSEB bünyesinde yürütülen projelerin gerçekleşmesi sırasında ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar TÜSEB'e aittir. TÜSEB'in finanse ettiği veya ortak olduğu sözleşmelere dayalı olarak yürütülen çalışmalar sonucu ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar sözleşmeyle düzenlenir. TÜSEB'e ait fikri hakların ekonomik olarak değerlendirilmesi sonucu elde edilecek net gelirin yüzde ellisini geçmemek üzere Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek oranda fikri ürün sahiplerine pay verilir. Bu pay, ortaklık sözleşmesi kapsamında şirket hissesi, kâr payı ya da ciro paylaşımı şeklinde de verilebilir.

(4) TÜSEB tarafından desteklenen projelerde, proje süresiyle sınırlı olmak kaydıyla proje kapsamında ve projeye ilişkin hizmetlerde görev alan kamu kurum veya kuruluşlarının kadro veya pozisyonlarında bulunanlara, kadro veya pozisyonlarına bağlı olarak bir ayda ödenmekte olan tutarın yüzde yetmişbeşini geçmemek kaydıyla, proje sözleşmesinde belirlenen oranda proje teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu ödeme, bir kişinin aynı anda birden fazla projede yürütücü olarak görevli olması durumunda en fazla iki, araştırmacı ve diğer personel olması durumunda ise en fazla dört proje için yapılır ve buna ilişkin esas ve usuller Yönetim Kurulu tarafından belirlenir. Bu projelerde görev alan diğer proje personeline ve hizmetinden yararlanılacak diğer kişilere proje sözleşmesinde belirlenen tutarlar üzerinden ücret ödenir.

(5) Başkanlıkça görevlendirilecek hakem, panelist ve benzeri kişilere ayda altı güne kadar, her gün için (10.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu elde edilecek tutarı geçmemek üzere, Başkan tarafından belirlenecek tutarda huzur hakkı ödenir.

(6) Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanların TÜSEB'de çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlıkça belirlenir.

Proje yönetimi

MADDE 15- (1) TÜSEB tarafından desteklenen araştırma ve geliştirme projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynaklardan, Yönetim Kurulunun veya Başkanın uygun göreceği projelere ilişkin tutarlar, TÜSEB bütçesine gider kaydedilmek suretiyle bu Kanunun 11 inci maddesi uyarınca kurulan enstitüler dâhil olmak üzere proje yürütücüsü olan kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin hesaplarına aktarılır. Bu şekilde kaynak aktarılan proje yürütücüsünün merkezi yönetim ve sosyal güvenlik kurumları kapsamında yer alan kamu idareleri ve bu idarelerde görevli kişilerden olması halinde, aktarılan tutarlar ilgili idarelerin bütçelerine gelir kaydedilmeksizin açılacak özel hesaplarda izlenir. Özel hesaplardan yapılacak harcamalar 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.

(2) TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projelere ilişkin olarak tahsil edilen tutarlar, TÜSEB bütçesine gelir ve ödenek kaydedilir.

(3) TÜSEB tarafından desteklenen projeler ile TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projeler için ön ödeme yapılabilir veya alınabilir.

(4) TÜSEB'in görevlerini yerine getirebilmesi amacıyla desteklenen proje ve faaliyetler için öngörülen yılları bütçe ödeneklerinin ilgili tertiplerinde yer alan ödenekten harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydedilir.

(5) Bu maddenin birinci fıkrasına göre aktarılacak tutarların harcanması, muhasebeleştirilmesi ve bu madde kapsamında yapılacak ön ödemelere ilişkin usul ve esaslar. Maliye Bakanlığının görüşü doğrultusunda Başkanlık tarafından belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Mali Hükümler

Gelirler

MADDE 16- (1) TÜSEB'in gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.
- b) Faaliyet gelirleri.
- c) Taşınır ve taşınmazlardan elde edilecek gelirler.
- ç) Şirketlerin ve teknoparkların kârlarından elde edilen gelirler.
- d) Ulusal ve uluslararası Ar-Ge fonları ve işbirliklerinden elde edilen gelirler.
- e) Fikri haklardan elde edilen gelirler.
- f) Bağış ve vasiyetler.
- g) Müşavirlik hizmetlerinden elde edilecek gelirler.
- ğ) Gelirlerin nemaları ve diğer gelirler.

(2) TÜSEB'in genel bütçeden elde ettiği gelirlerin en fazla yüzde yirmibeşi personel harcamalarına ayrılır.

Mali kolaylıklar

MADDE 17- (1) TÜSEB'in görevleriyle ilgili yaptığı faaliyetlerden 16 ncı madde kapsamında elde ettiği gelirleri dolayısıyla kurumlar vergisi açısından iktisadi işletme oluşmuş sayılmaz. TÜSEB'e maktuz karşılığında yapılan nakdi bağış ve yardımlar, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilebilir.

(2) TÜSEB, bu Kanunda sayılan faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu ile 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi ve harçlardan ve katılma payından, bu kapsamda düzenlenen kağıtlarla ilgili olarak damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden muafır.

(3) Bu Kanunla verilen görevlerin ifasına ilişkin olarak TÜSEB'in, binek araçları hariç ithal edilen her türlü araç-gereç, ilaç, makine, tıbbi cihaz, ürün ve bunların yedek parçaları ile yayının yurda girişi ve her türlü geçici depolama, antrepo ve ardiye ücretleri katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, gümrük vergisinden, düzenlenen kağıtlar damga vergisinden ve ücretten istisna olup bunlar için ithalat sınırlaması uygulanmaz.

(4) TÜSEB, ihtiyaç duyduğu hizmetleri hizmet satın alma sözleşmeleri ile yaptırabilir. TÜSEB, yapacağı araştırma ve incelemeler için hiçbir ilmihaber, ruhsatname veya imtiyaz almak zorunda değildir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Çeşitli hükümler

MADDE 18- (1) TÜSEB, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

(2) TÜSEB'in malları Devlet malı hükmündedir.

(3) Yükseköğretim kurumlarıyla yapılacak protokoller çerçevesinde; yüksek lisans, doktora, tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitimi ile doktora sonrası bilimsel çalışma yapanlar, bu eğitim ve çalışmalarını enstitülerde yapabilirler. Bunların enstitülerde geçen süreleri eğitim süresine ve/veya kredisine dahil edilir.

(4) TÜSEB, 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükümünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde; tesis yaptırabilir, mevcut tesislerini yenileyebilir, bu işler için alınacak danışmanlık, Ar-Ge hizmetleri ile ileri teknoloji ya da yüksek mali kaynak gerektiren hizmetleri gördürebilir.

MADDE 19- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (t) bendine tıpta uzmanlık ibaresinden sonra gelmek üzere “,veteriner hekimlikte uzmanlık” ibaresi ve aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

“(5) Veteriner Hekimlikte Uzmanlık: Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülen ve veteriner hekimlere belirli alanlarda özel yetenek ve yetki sağlamayı amaçlayan bir yükseköğretimdir.”

MADDE 20- 2547 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine “yüksek lisans” ibaresinden sonra gelmek üzere “,veteriner hekimlikte uzmanlık” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 21- 2547 sayılı Kanunun 60 ıncı maddesinin (a) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(a) Bir süre öğretim üyesi olarak çalışanlardan veya öğretim üyesi olarak çalıştıktan sonra herhangi bir sebeple kendi isteğiyle öğretim üyeliğinden ayrılanlardan Bakanlar Kuruluna veya Yasama Organı Üyeliğine seçilenlerin, bu görevlerde geçirdikleri süreler hesaba katılmak ve buna göre aylık dereceleri yükseltilmek, meslek unvan ve sıfatlarını kazanma ile ilgili hükümler saklı kalmak şartıyla başvurmaları halinde, bu Kanun hükümlerine göre ayrıldıkları yükseköğretim kurumlarına kadro koşulu aranmaksızın, bir başka yükseköğretim kurumuna ise uygun kadro olması halinde atamaları yapılır.

MADDE 22- 8/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Ecnabi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanunun 21 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan “sürelerin tamamı” ibaresinden sonra gelmek üzere “, Bakanlıkça belirlenen yurt dışında azami eğitim süresini geçmemek üzere,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 23- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan “Bakanlıkça ve Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi” ibaresi “Bakanlıkça ve/veya ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi”, altıncı fıkrasında yer alan “yazılı ve sözlü sınava” ibaresi “yazılı ve/veya sözlü sınava”, on birinci fıkrasında yer alan “saklıdır” ibaresi “aday öğretmenler hakkında uygulanmaz” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 24- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun geçici 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Dönüşüm programına alınan öğretim kurumlarının faaliyetlerini sürdürebilmeleri için Bakanlık her türlü tedbiri alır.”

MADDE 25- 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Görevde yükselme ve unvan değişikliği

EK MADDE 2- (1)Şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü kadrolarına görevde yükselme suretiyle atanacakların yazılı ve sözlü sınavda; Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte belirtilecek diğer kadrolara görevde yükselme ve unvan değişikliği suretiyle atanacak personelin ise yazılı sınavda başarılı olmaları gerekir. Ancak, ilçe milli eğitim müdürü ve üstü kadrolara yapılacak atamalarda görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavı uygulanmaz.

(2) Şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü kadrolarına sözlü sınav, diğer kadrolara ise yazılı sınav sonuçları esas alınarak oluşturulan başarı listeleri üzerinden, tercihleri de dikkate alınarak puan üstünlüğüne göre atama yapılır. Eşitlik hâlinde şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü bakımından sırasıyla yazılı sınav puanı yüksek olana, daha üst öğrenimi bitirmiş olana, hizmet süresi fazla olana; diğer kadrolar bakımından ise sırasıyla daha üst öğrenimi bitirmiş olana, hizmet süresi fazla olana öncelik verilir.

(3) Atamaları yapılanlardan, yasal süresi içinde görevine başlamayanların atamaları iptal edilir. Bu durumda olanların görevde yükselme veya unvan değişikliği suretiyle atanabilmeleri için, görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavına yeniden girmeleri ve başarılı olmaları gerekir.

(4) Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi kadro unvanları ile bu sınavlara katılacaklarda aranacak hizmet süresi ve eğitim düzeyine ilişkin şartlar ile sınavların uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça belirlenir.

(5) Bu madde hükümleri, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren son bir yıl içerisinde gerçekleştirilen görevde yükselme sınavları ile bunlara istinaden yapılan atamalar hakkında da uygulanır.”

Yürürlük

MADDE 26- (1) Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 27- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

(I) SAYILI CETVEL

Pozisyon Unvanı	Adet
Başkan	1
Başkan Yardımcısı	2
Enstitü Başkanı	6
Genel Sekreter	1
Akademisyen (Profesör ve Doçent)	60
Araştırmacı (Doktora Derecesine Sahip)	90
Uzman (Yüksek Lisans Derecesine Sahip)	120
İdari, Teknik ve Sağlık Personeli	120
TOPLAM	400

Alt Komisyon Raporu

Esas No: 1/937, 2/2229

23/6/2014

TBMM Başkanlığınca tali komisyon olarak Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu ile Plan ve Bütçe Komisyonuna, esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen 1/937 esas sayılı Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ve tali komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonu; Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu ve Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen Kars Milletvekili Yunus Kılıç ve Amasya Milletvekili Avni Erdemir ile 79 Milletvekilinin 2/2229 esas sayılı Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, Komisyonumuzun 19.6.2014 tarihli 28'inci toplantısında ele alınmış; bu toplantıda söz konusu Kanun Tasarısı ile Kanun Teklifi'nin birleştirilerek 1/937 esas sayılı Kanun Tasarısı'nın esas alınması kabul edilmiştir.

Görüşmeler sırasında, konunun daha ayrıntılı olarak ele alınmasını sağlamak amacıyla yedi üyeden oluşan bir alt komisyon kurulması kararlaştırılmıştır. Alt Komisyon üyeliklerine: İstanbul Milletvekili Türkan DAĞOĞLU, İstanbul Milletvekili Mehmet DOMAÇ, Kayseri Milletvekili İsmail TAMER, Mersin Milletvekili Ayтуğ ATICI, Mersin Milletvekili Ali ÖZ, Muş Milletvekili Demir ÇELİK ve Uşak Milletvekili İsmail GÜNEŞ seçilmiştir. Alt komisyon üyeleri, İstanbul Milletvekili Türkan DAĞOĞLU'nu alt komisyon başkanlığına seçmişlerdir.

Alt komisyon, 19.06.2014 ve 20.6.2014 günü gerçekleştirdiği toplantılarda; Sağlık Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Türk Tabipler Birliği, Vakıf Üniversiteleri Birliği, TOBB Yüksek Öğretim Meclisi, Türk Dâhili ve Cerrahi Bilimler Yoğun Bakım Derneği, Aile Hekimleri Dernekleri Federasyonu ve Türk Hemşireler Derneği temsilcilerinin katılımıyla 1/937 esas sayılı kanun tasarısı ve 2/2229 esas sayılı teklifini görüşmüş ve karara bağlamıştır.

Birleştirilen Tasarı ve Teklifin maddeleri üzerinde gerçekleştirilen görüşmeler kapsamında, 1/937 esas sayılı Kanun Tasarısı'nın 1, 2, 3, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 ile çerçeve 22, 24, 26, 27, 28, 30, 32, 34, 35, 36, 37, 38, 40, 41, 42, 44, 45 ile Geçici 1'inci, 46'ncı ve 47'nci maddeleri aynen kabul edilmiştir.

Tasarı'nın Türkiye Halk Sağlığı Kurumunca belirlenen aile sağlığı merkezlerinde, çalışma saatleri dışında acil başvuran hastalara hizmet vermek üzere, aile hekimleri ve aile sağlığı elemanları ile gerektiğinde Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşları personeline nöbet görevi verilmesine olanak tanıyan çerçeve 39'uncu maddesi, bu yöndeki düzenlemenin aile hekimlerinin çalışma koşullarını olumsuz etkileyeceği ve sağlıkta şiddetin büyümesine zemin oluşturacak bir yapı doğurabileceği gerekçesiyle; yine aile sağlığı merkezleri ile toplum sağlığı merkezlerinde nöbet tutan personelin mali haklarına ilişkin düzenlemeler getiren çerçeve 23'üncü maddesi, aile ve toplum sağlığı merkezlerinde acil sağlık hizmeti vermenin halk sağlığı ve sağlık personeli bakımından doğuracağı olası tehlikeler dikkate alınarak Tasarı metninden çıkarılmıştır. Vakıflarca kurulacak yükseköğretim kurumlarının mütevellî heyetlerinin seçiminde Yükseköğretim Kurumuna yetki veren Tasarı'nın 31'inci maddesi de, üniversite özerkliği gözetilerek metinden çıkarılmıştır.

Tasarıya eklenen ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanunu'nda değişiklik öngören dört yeni madde ile Türk Dış Hekimleri Birliği Birlik Genel Kurulu'nda yer almayan birlik merkez organları asıl üyelerinin Birlik Merkez Yönetim Kuruluna, Birlik Yüksek Disiplin Kuruluna ve Birlik Denetleme Kuruluna aday olabilmelerine olanak sağlamak amaçlanmıştır; yine bu kapsamda ilk delege seçimine ilişkin bir geçiş düzenlemesi de gerçekleştirilmiştir.

Tasarı'nın 4'üncü maddesinin birinci fıkrasının (1) bendinde yer alan "know-how transferi" ibaresi Türkçeleştirilerek "bilgi aktarımı" şeklinde değiştirilmiştir; aynı fıkranın (k) bendinde yapılan değişiklikle Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının (TÜSEB) üniversiteler ile yatırım iş birliği kurmasına ve üniversiteleri destekleyici çalışmalar yürütmesine olanak tanıyacak bir yapı oluşturulmuş; maddenin ikinci fıkrasında yapılan değişiklikle, anlatım yeniden ele alınmış, böylece TÜSEB'in iş birliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kaynak kullanmasına veya kullandırmasına ilişkin çerçeve netleştirilmiştir.

Tasarı'nın 7'nci maddesinde yapılan değişiklikle; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesine ve çalışma programının oluşturulmasına verecekleri katkı dikkate alınarak, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği ve Türk Eczacıları Birliği gibi kanunla kurulu sağlık meslek kuruluşlarının başkanlarının da TÜSEB Yüksek Danışma Kurulu üyeliğine alınması öngörülmüştür.

Tasarı'nın 9'uncu maddesinde yapılan değişiklikle; TÜSEB'e bağlı enstitü başkanlarının birmilyon Türk Lirasının altındaki Ar-Ge projelerine ilişkin teklif belirleme yetkilerinin enstitü bilim kurulları ile paylaşılması; böylece proje tekliflerine ilişkin süreçlere daha katılımcı bir içerik kazandırılması öngörülmüştür.

Tasarı'nın 11'inci maddesinde yapılan değişiklikle, TÜSEB bünyesinde kurulacak enstitülerin faaliyet alanları arasına "Halk Sağlığı" da eklenmiştir.

Tasarı'nın 19'uncu maddesi, TÜSEB'in kendilerinden bilgi isteminde bulunduğu kişi, kurum ve kuruluşların fikrî haklarını güvence altına alacak biçimde değiştirilmiştir.

Tasarı'nın 20'nci maddesinde yapılan değişiklikle, yoğun bakım ve çocuk yoğun bakım yan dallarında, ilk yan dal sınavının yapıldığı tarihe kadar yapılan çalışmalara dayanarak uzmanlık belgesi verilebilmesinin şartları düzenlenmiştir. Tasarı metnindeki haliyle düzenleme, bilimsel gerekliliklere ve hakkaniyete uygun görülmemiş; bu sebeple çalışma süresi önceki örneklerine paralel olarak beş yıla çıkarılmış ve bunun üç yılının eğitim kurumunda geçmesi şarta bağlanmıştır. Yine, yan dal sınavı yapılmakla artık bu dallarda formel eğitim başlatılmış olduğundan, bu tarihten sonraki çalışmaların dikkate alınması uygun görülmediğinden, çalışma süresinin hesabında ilk yan dal sınavının yapıldığı tarihin esas alınması yolunda düzenleme yapılmıştır.

Tasarı'nın 21'inci maddesi tümüyle değiştirilmiş; bu değişiklik kapsamında, tıpta uzmanlık yan dallarının eğitim süreleri belirlenirken 4+3 yıl veya 5+2 yıl şeklinde toplam eğitim süresinin 7 yıl olarak planlanmış olduğu ve ana dal eğitim sürelerinin Tıpta Uzmanlık Kurulunca artırılması durumunda yan dal eğitim süresinin 7 yılın çok üzerine çıkacağı ve bunun da zaman, emek ve mali kaynak israfına neden olacağı hususu gözetilmiş, böylece Tıpta Uzmanlık Kuruluna eğitim sürelerinin artırılmasına yönelik verilen yetkiye paralel olarak, belli koşullar altında yan dal eğitim sürelerini azaltma yetkisi de verilmiştir.

Tasarı'nın 25'inci maddesinde yer alan öğretim elemanlarının yurt dışı görevlendirmelerinde, ülke kaynaklarının daha verimli kullanılması için Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının görüşünün alınması suretiyle Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği öncelikli alanlara yönlendirilmesi yönündeki düzenleme, bu belirlemede Yükseköğretim Kurumunun görüşünün yeterli olacağı gerekçesiyle Bakanlık görüşünün alınması şartı metinden çıkarılmak suretiyle değiştirilmiştir.

Tasarı'nın 33'üncü maddesi ile 2547 sayılı Kanun'a eklenmesi öngörülen geçici 68'inci maddede yapılan değişiklikle sağlık alanında ön lisans diploması alanlara verilecek lisans tamamlama eğitimlerine ilişkin esaslar yeniden düzenlenmiştir. Şöyle ki; Tasarı metninde, sağlık alanında ön lisans diploması alanlara verilecek lisans tamamlama eğitimleri için ilişkili lisans programlarını belirleme yetkisi tamamıyla Yükseköğretim Kuruluna verilmişken, bu eğitimlerin eşitliğe, hakkaniyete ve hizmet gereklerine uygun olarak yapılabilmesi için, ebelik ve hemşirelik programlarından mezun olanlara kendi alanlarında, diğerlerine ise Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği, ebelik ve hemşirelik programları dışındaki ilişkili alanlarda lisans tamamlama eğitimi yaptırılması yolunda düzenleme yapılmış ve böylece ilişkili programlara ilişkin belirlemenin sınırları çizilmiştir.

Tasarı'nın 43'üncü maddesi ile 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen Ek Madde 16'ya bağlanan ve Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesine ihdas edilen kadroların yer aldığı (2) sayılı listedeki "Hukuk İşleri Dairesi Başkanı" ibaresi, söz konusu unvan için tüm yükseköğretim kurumlarında kullanılan "Hukuk Müşaviri" ibaresi ile değiştirilmiş ve böylece uygulama birliği sağlanması amaçlanmıştır.

2/2229 esas sayılı Kanun Teklifi'nin Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulması ile ilgili ilk on sekiz maddesi, Tasarı'nın ilk on sekiz maddesi ile aynı olduğundan yeniden görüşme konusu yapılmamış; Teklifin çerçeve 19'uncu maddesinden başlayarak sürdürülen görüşmelerde Teklifin çerçeve 19, 22, 23, 24 ve 25'inci maddeleri aynen kabul edilmiştir. Kanun Teklifi'nin çerçeve 20'nci maddesinin değişiklik öngördüğü kanun maddesi, Tasarı'nın çerçeve 29'uncu maddesinin değişiklik öngördüğü kanun maddesi ile ortaklaştığından Tasarı'nın 29'uncu maddesinin görüşmeleri sırasında kabul edilen önerge ile bu iki maddenin amaçladığı değişiklikler Tasarı'nın 29'uncu maddesi hükmüne içerilmiş; böylece Teklifin 20'nci maddesi ayrıca görüşülmemiştir.

Teklifin, bir süre öğretim üyesi olarak çalışanlardan veya öğretim üyesi olarak çalıştıktan sonra herhangi bir sebeple kendi isteğiyle öğretim üyeliğinden ayrılanlardan Bakanlar Kuruluna veya Yasama Organı Üyeliğine seçilenlerin, bu görevlerde geçirdikleri süreler hesaba katılmak ve buna göre aylık dereceleri yükseltilmek, meslek unvan ve sıfatlarını kazanma ile ilgili hükümler saklı kalmak şartıyla başvuruları halinde, 2547 sayılı Kanun hükümlerine göre ayrıldıkları yükseköğretim kurumlarına kadro koşulu aranmaksızın, bir başka yükseköğretim kurumuna ise uygun kadro olması halinde atamalarını düzenleyen 21'inci maddesi, milletvekili sıfatını zedeleyeceği ve eşitlik ilkesine aykırı olduğu gerekçesiyle madde metninden çıkarılmıştır.

Alt Komisyonun kabul ettiği metin, alınan yetki kapsamında redaksiyona tabi tutulmuştur. Redaksiyon kapsamında numaraları yeniden düzenlenen maddelerin alt komisyon metnindeki yerlerini gösterir çizelge ekte sunulmuştur.

Raporumuz; Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonuna arz olunur.

EK: TASARI VE TEKLİF'TEKİ MADDELERİN, ALT KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİNDEKİ YERLERİNİ GÖSTERİR ÇİZELGE

1/937 esas sayılı Kanun Tasarısı	Alt Komisyonun Kabul Ettiği Metin	2/2229 esas sayılı Kanun Teklifi
Madde 1-18	Madde 1-18	Madde 1-18
Madde 19	Madde 19	
Madde 20	Madde 21	
Madde 21	Madde 20	
Madde 22	Madde 22	
Madde 23 (Metinden çıkarılmıştır)	-	
Madde 24	Madde 26	
Madde 25	Madde 27	
Madde 26	Madde 28	
Madde 27	Madde 29	
Madde 28	Madde 30	
Madde 29	Madde 31	
Madde 30	Madde 32	
Madde 31 (Metinden çıkarılmıştır)	-	
Madde 32	Madde 33	
Madde 33	Madde 34	
Madde 34	Madde 35	
Madde 35	Madde 36	
Madde 36	Madde 37	
Yeni madde ihdası (4 madde)	Madde 38-41	
Madde 37	Madde 42	
Madde 38	Madde 43	
Madde 39 (Metinden çıkarılmıştır)	-	
Madde 40	Madde 45	
Madde 41	Madde 46	
Madde 42	Madde 47	
Madde 43	Madde 48	
Madde 44	Madde 50	
Madde 45	Madde 51	
Geçici Madde 1	Geçici Madde 1	
Madde 46	Madde 52	
Madde 47	Madde 53	
	Madde 25	Madde 19
	Madde 31	Madde 20 (Tasarının 29'uncu maddesi ile birleşti)
	-	Madde 21 (Metinden çıkarılmıştır)
	Madde 23	Madde 22
	Madde 24	Madde 23
	Madde 44	Madde 24
	Madde 49	Madde 25

Başkan

Türkan Dağoğlu

İstanbul

Üye

Üye

Üye

İsmail Tamer

Mehmet Domaç

Ali Öz

Kayseri

İstanbul

Mersin

(Muhalefet şerhimiz vardır)

Üye

Üye

Üye

Aytuğ Atıcı

Demir Çelik

İsmail Güneş

Mersin

Muş

Uşak

(Karşı oy yazımız ektedir) (Son toplantıya katılmadı)

KARŞI GÖRÜŞ YAZISI

AKP Hükümeti sıklıkla yaptığı gibi TBMM'ye yine bir torba kanun tasarısı sunmuştur. Tasarı ile Sağlık Bakanlığına bağlı Türkiye Sağlık Bilimleri Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB), Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi kurulmakta, üniversitelerin akademik işleyişi değiştirilmekte ve vakıf üniversitelerinin yönetsel yapısına müdahale edilmekte ve daha birçok önemli değişiklik yapılmaktadır. Sağlık alanı ve üniversitelerde bu kadar önemli değişiklikler yapan Tasarının üç sayfalık genel gerekçesinde, Sağlık Bakanlığına bağlı üniversitenin gerekçesi bir cümle ile geçiştirilmiş, kanser enstitüsünün gerekçesi tüm tasarının gerekçesi gibi sunulmuştur. Hükümet, Tasarıda çok ciddi değişiklikleri öngören maddeleri, hukuki, bilimsel, tutarlı herhangi bir gerekçeye dayandıramamıştır. Bu durum keyfi bir değişikliğin en açık itirafıdır.

Ülkemizde ve dünyada kanser, en önemli ölüm sebeplerindedir. Giderek artacağı da öngörülmektedir. Kanser insan sağlığında ve toplumsal yapıda yaptığı tahribat giderek artacaktır. Bu gerçekler ışığında Türkiye'de kanser konusunda düzenleme, denetleme, araştırma ve halk sağlığına yönelik önleyici tedbirlerin alınmasını sağlayacak düzenlemelere ihtiyaç olduğu bilinmektedir. Hükümet bu ihtiyacı karşılamak için üniversitelerde kurulu enstitülerle işbirliği yaparak para ve insan gücünü en etkili şekilde kullanmak yerine, toplumun hassas olduğu bu konuyu istismar ederek 6 farklı enstitü kurmak istemekte ve bu enstitüleri bir başkanlığa bağlamak istemektedir. Bunun yerine insan ve para kaynağını TÜBİTAK çatısı altında birleştirerek daha verimli olmak mümkündür.

Kurulmak istenen TÜSEB, yeni bir teşkilat öngörmektedir. Amaç olarak da "ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak" dâhil çok geniş bir alan tarif edilmiştir. Hükümet, daha önce Sağlık Bakanlığının stratejik planlamasını öngörürken, daha çok planlayıcı ve denetleyici bir işlev-amaç yükleneyeceğini ifade etmiştir. Buna rağmen, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, TÜBİTAK ve Türkiye'nin bilgi birikimine sahip saygın üniversiteleri varken, Sağlık Bakanlığı görevi olmayan alanlara kayarak kaynak israfı ve karmaşaya sebep olmaktadır.

Hükümet TÜSEB'i İstanbul'da kurmaktadır. Bakanlık ve tüm bağlı kuruluşlar Ankara'da iken bütün sağlık alanlarında enstitü kurabilecek bir yapının, İstanbul'da yönetim merkezinden uzak olması akılcı değildir. Hükümet bunu izah edememiştir. Bunu yanında üniversitelerin enstitüleri bürokratik engeller altında ezilirken TÜSEB'in özel hukuk hükümlerine tabi olması kabul edilemezdir. Hükümet ayrımcı ve kutuplaştırıcı zihniyet yapısını burada da sergilemiş ve bilim dünyasına nifak sokmuştur.

TÜSEB'e teknopark, teknoloji merkezi, kuluçka merkezi, teknoloji transfer ofisleri kurmak gibi Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ve üniversitelerin görev alanına giren görevler verilmektedir.

Özel bütçeli, bilimsel ve idari **özerk** olduğu yazılan TÜSEB'in Başkanından başlamak üzere tüm yönetim kurulu siyasi irade tarafından atanmaktadır. Böylece Hükümetin, "özerk" ifadesini, "kendine bağlı" olarak algıladığı ortaya çıkmaktadır. CHP olarak, özerk yapının bütün dünyada bilindiği anlamı ile TÜSEB'te uygulanması için, yönetim kurulunun, oluşacak enstitülerin başkanlarından oluşmasını ve başkanların da her bir enstitüdeki bilim kurullarının seçeceği kişilerden oluşmasını teklif etmemize rağmen ne yazık ki AKP mensubu milletvekilleri tarafından reddedilmiştir. Hükümetin öngördüğü model özerklik değil, özel bütçenin hükümet eliyle keyfi dağıtılmasına yol açabilecek modeldir.

Tasarıda TÜSEB için öngörülen dar, seçkin, bürokratik, yüksek danışma kurulu teklifimiz ile kısmen değiştirilerek ilgili bilim dallarının oda temsilcilerinin katılımı sağlanmıştır. Ancak yeterli değildir. Daha geniş bir bilimsel kurula danışmanın ve yenilikçi fikirleri almanın çok yararı olacağı açıktır.

TÜSEB görevleri arasında sayılan yurt içinde ve dışında şirket kurmak Sağlık Bakanlığının görevleri arasında değildir ve olmamalıdır. Şirket kurulmaması halinde, TÜSEB'in yürütmesi öngörülen iş ve işlemlerin hangisinin aksayacağı sorusuna Hükümet cevap verememiştir.

Ülkeye ve insanlığa hizmet edeceği öngörülen TÜSEB’in bünyesindeki enstitüler arasında Halk Sağlığı Enstitüsü yoktur. Böylece insanlığa değil, getirisi yüksek, “ticarete hizmet” amaçlandığı algısı ortaya çıkmaktadır. Teklifimiz ile Türkiye Kronik Hastalıklar Enstitüsü, Türkiye Halk Sağlığı ve Kronik Hastalıklar Enstitüsü olarak değiştirilmiştir.

Türkiye’de sağlık hizmetleri akreditasyonu yapacak ciddi, ileriye görebilen, bölgemize ve giderek dünyada saygın bir akreditasyon kuruluşuna gereksinim vardır. Bu kuruluşun ifade edildiği gibi konusunda saygın olabilmesi için bağımsız ve denetlenebilir olmalıdır. Kurulması öngörülen Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü, Sağlık Bakanlığı’nın kendi kurum ve kuruluşlarını da akredite etmesi uygun değildir. Sağlık Bakanlığı hastanelerinin saygınlığının korunabilmesi için bağımsız bir kuruluş tarafından akredite edilmesi teklifimiz reddedilmiştir. Bu durum Enstitünün saygınlığını ve hedeflerini sekteye uğratacak niteliktedir.

TÜSEB’te görev alacak öğretim üyelerinin, TÜSEB Yönetim Kurulu kararı ile istenmesi durumunda, öğretim üyesinin çalışmakta olduğu kurumun olurlarına gerek olmaması hukuka aykırıdır. Kişilerin buldukları kurum ve kuruluşun iradesi, görev ve hizmet alanındaki kişiler yok sayılmaktadır.

TÜSEB’in kamu özel işbirliği yolu ile tesis yaptırması, hizmet gördürmesi Bakanlığın enstitü kurma temel felsefi ile çelişmektedir.

Hükümet kalkınma planlarında bir yandan, özel sektörün önünü açarak, destekleyerek ve denetleyerek rekabet gücünü arttırmak isterken, Sağlık Bakanlığı bu Tasarı ile yasayla korunmuş ayrıcalıklarla özel sektör ve üniversitelerle rekabet etmektedir.

İktidar daha önce yasa ile ve Anayasa aykırı şekilde, kişilerin mahrem bilgilerini sağlık kurumlarından zorla almayı ve hatta satmayı alışkanlık haline getirmiştir. Bu Tasarıda da, TÜSEB’in istemesi durumunda kurumların her türlü bilgiyi verme zorunluluğu getirmiştir. Önergemizle “telif hakları korunarak” bilgi isteneceği eklenmiştir. Kişisel verilerin korunması kanunu yokken, sadece fikri hakların korunması yeterli değildir.

Sonuçta Tasarının birinci kısmında önemli yer tutan TÜSEB, ülkemizin kanser enstitüsü ihtiyacı istismar edilerek, günün gerçeklerinden uzak, ülkemizin insan gücü ve diğer birikimlerini hiç sayarak Sağlık Bakanlığı içinde kurulmak istenen siyasi ve ticari bir yapı şeklindedir. Ayrıca Sağlık Bakanlığı bünyesindeki Kanser Savaş Daire Başkanlığı korunarak kanserle savaş konusunda yürütmede çift başlılık yaratılmaktadır.

Bu tasarı ile aile sağlığı merkezleri (ASM) ve toplum sağlığı merkezlerine (TSM), acil olarak gelecek hastaya hizmet için nöbet konulmak istenmiştir. Genel gerekçede ve madde gerekçelerinde ihtiyacın nereden kaynaklandığı, hangi alt yapı ile acil hizmeti verileceği açıklanmamıştır. Görüşmelerde ortaya çıkan gerçek, Sağlıkta Dönüşümün iflas ettiği gerçektir. Acil servise başvuranların toplam hastaların %28’i olduğu sistemin buna cevap veremediği anlaşılmıştır. Vatandaşa parası kadar sağlık hizmeti veren, kısırlanmış, sayıya dayalı olup hasta sorununu çözmeye dayalı olmayan sistem, harcanan 10 misli paraya rağmen çökmüştür. İktidar, çöken sistemi vatandaşa seçim öncesi şirin görünme telaşıyla, aile hekimleri üzerinden çözeceğini zannetmektedir. Aile sağlığı merkezi ve toplum sağlığı merkezlerinde nöbetle vatandaşın hastaneye ulaşmasının önüne bir engel daha koyarak, sadece gecikmelere bağlı hayati tehlikeler artacaktır. Sonuçta vatandaşın hizmet alması gecikecek, sağlık çalışanları da şiddetin hedefi haline gelecektir. ASM ve TSM’lere nöbet sağlık sorunlarını çözmekten uzaktır. ASM ve TSM’lerde tutulacak nöbetlere en çok 60 saatlik kısmının karşılığı, ücret ödenecek olması sonraki saatlere verilmeyecek anlamı taşımaktadır. Sonraki nöbet saatleri angarya halini almaktadır ve Anayasa’ya aykırıdır. Bu konu ile ilgili maddeler şu anda Plan ve Bütçe Komisyonu’nda görüşülmekte olan Torba Yasa Tasarısı’na da aynen konduğu için bu tasarı metninden çıkarılmıştır.

Tasarının 25. Maddesi Veteriner Hekimlikte Uzmanlık uygulamalarının Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülmesini düzenlemektedir, oysaki bu düzenlemeler YÖK tarafından yapılmalıdır.

Tasarının 26. Maddesi 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununu değiştirerek doçent adaylarının yayın ve araştırmalarının değerlendirilmesi ve doçentlik sınavı ile ilgili esasları tespit etmek ve jürileri seçmek görevi Üniversitelerarası Kuruldan (ÜAK) alınarak YÖK'e devredilmektedir. Aynı şekilde 31. Madde ile yüksek lisans, doktora ya da tıpta uzmanlık öğrenimi yapmak isteyenlerin seçilme esaslarını düzenleme işi ÜAK'dan alınarak YÖK'e devredilmektedir. Hangi gerekçe ile olduğu izah edilememiştir. Uzun yıllardır bu işi yapan kurulun neyi başaramadığı, neyi eksik yaptığı Hükümet tarafından somut verilerle ortaya konamamıştır. “Ben yaptım oldu” şeklindeki uygulama, ÜAK'un bugüne kadar yaptığı iş ve işlemleri şaibeli hale getirecektir. Ayrıca, seçilmiş öğretim üyeleri tarafından oluşan ÜAK yetkilerinin, yürütme organı tarafından atanan YÖK'e verilmesi bilimsel özerkliğe aykırı olup Hükümetin bu iş ve işlemlerden siyasi çıkar elde edeceği izlenimini uyandırmaktadır.

28. madde ile yıllardır uygulanan üniversiteler arası öğretim üyesi görevlendirmeleri, vakıf üniversitelerinden esirgenmek istenmektedir. Yeni uygulama ülkemizin yetişmiş insan gücünü kullanırken kurumlar arası ayrımcılık yapılmaktadır. Vakıf üniversitelerinin bugüne kadar ülke yükseköğrenimine yaptığı katkılar yok sayılmaktadır. Bu düzenlemenin gerekli olduğuna dair Hükümetin sunduğu herhangi bir somut, bilimsel veri de yoktur. Yükseköğretim kurumlarındaki öğrenciler ve buralardan hizmet alan vatandaşları etkileyecek uygulama ile ayrımcılık yapılmakta, sınırlama getirilerek rekabet engellenmektedir.

36. madde ile Sağlık Bakanlığı, doktor ve diğer sağlık personeli yetiştirmek için üniversite kurmaktadır. Bu durum Anayasa'nın, yükseköğretimi düzenleyen 130 ve 131 maddelerine aykırıdır. Bu yönü ile beraber oluşturulan yönetim biçimi de Anayasaya aykırıdır. Oluşturulan tıp fakültesine Türkiye'deki tüm eğitim ve araştırma hastaneleri bağlanmaktadır. Bu durum ülke gerçeklerini yok saymakta ve Sağlık Bakanlığı üniversite hastaneleri ile haksız ve gereksiz bir yarışa girmektedir. Bu yarışın kazananı olmayacaktır, kaybedeni ise üniversiteler, tıp eğitimi ve vatandaşlar olacaktır. Ayrıca kurulacak olan üniversitenin Mütevelli Heyeti; Sağlık Bakanı, Sağlık Bakanlığı Müsteşarı, Bakanın seçeceği bir üye ve Rektör ile Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen profesör unvanına sahip bir üye olmak üzere, toplam beş üyeden oluşturulmakta yani üniversite adeta Sağlık Bakanlığı'na bağlanmış olmaktadır. Bu uygulamanın TOKİ'nin inşaat mühendisliği, mimarlık fakültesi, Adalet Bakanlığı'nın hukuk, Dışişleri Bakanlığının siyaset bilimleri fakültesi açmasından farkı yoktur.

45. madde ile “vekil ebe” ve “vekil hemşire” ataması yapılmak istenmektedir. Sağlık gibi önemli bir konuda emek sömürüsüne izin vermeyerek bu yerlere asaleten atama yapılmalıdır.

Sonuç olarak, Bakanlık bünyesinde kurulacak TÜSEB ve Sağlık Bilimleri Üniversitesi ile 2547 sayılı YÖK kanununda yapılan değişiklikler, Anayasa'ya ve ülkemizin ve halkımızın çıkarlarına aykırıdır. Ülkemizin gerçeklerinden uzak olan öneriler Hükümet tarafından somut verilerle gerekçelendirilememiştir.

Aytuğ Atıcı

Mersin

MUHALEFET ŞERHİ

1/937 esas numarası ile Alt Komisyonunda görüşülen Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısına Muhalefet şerhimizdir.

Sağlık Bilimi ve Teknolojileri alanında, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla yola çıkarak, TÜSEB kurulması ve TÜBİTAK benzeri bir modelde kurumlar oluşturulmasına, ilkesel olarak karşı değiliz. Kurumların amacı dikkate alındığında, Türkiye'nin rekabet gücünü artırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim Teknoloji Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek, bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, koordine etmek, teşvik etmek, AR-GE'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknolojileri kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesine öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere kurulması planlanmaktadır.

Kanun Tasarısının ilk 19 maddesi TÜSEB kurulması ve kurumlarının tanımını, 35. madde ise Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi adında bir üniversite kurulması ile ilgilidir.

TÜSEB; kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özelliğe sahip ve özel bütçeli bir kuruluş olarak tarif edilmiştir. TÜSEB'in kuruluş amaçları, bugün Türkiye'de kurulan üniversitelerle aynı amaçları tanımlamaktadır. Kuruluş, Sağlık bakanlığı altında kurulmakta ve görevleri incelendiğinde halen YÖK ve Üniversitelerin yapabildiği tüm işleri bu bünyede yapan, alternatif bir Yüksek Öğretim Kurumu ve kısmen TÜBİTAK tarzında bir kuruluş olarak tasarlandığı anlaşılmaktadır. Bugün, üniversitelerin giderek artan sorunlarını ortadan kaldırmak, onları güçlendirmek, destekleri artırmak, yeni ekonomik kapılar açmak ihtiyacı dururken, bu alanda bir iyileştirme yapmadan, onların daha da geriye gitmesine zemin hazırlayan alternatif bir yapı kurulmaktadır. Devletin kendi kurumları ve özel sektörle gayri nizami rekabet eden bir yapı oluşturulmaktadır.

Yüksek öğretim kurumlarındaki araştırma, bilimsel faaliyet ve her türlü AR-GE faaliyetleri daha da ağır şartlarla muhattab olacaktır.

Özerk olduğu iddia edilen yapının yönetim kurulu, tasarıyla tamamen siyasi otoriteye bırakılmıştır. Bu durum, bugünkü iktidara ve onun Sağlık Bakanına olağanüstü yetkiler vermektedir. Fakat devlet denilen demokratik yapıda esas olması gereken asıl durum, sistemdir. Ülkemizde "bana göre" anlayışının üzücü sonuçları çoğu kez karşılaştığımız bir gerçektir. Kurulacak yapıya yurt içi veya yurtdışında şirket kurmak yetkisinin verilmesi, kurumun kime ve hangi amaca hizmet edeceği anlamında ticari bir yapıyı akla getirmektedir. Ülkemizde sayıları hızla artan ancak ekonomik sıkıntılarla boğuşan üniversitelere bu hakkın tanınmaması, eşit şartlarda rekabet edilmeyeceğinin çok açık bir göstergesidir. Üniversitelerde, ekonomik yönden, personel yönünden, yetişmiş, öğretim görevlileri yönünden daha da zor şartlara kapı açılmaktadır.

TÜSEB'in Muaffakiyet şartı aranmaksızın öğretim görevlisini, kendi bünyesine, Sağlık Bakanının talebiyle alabilecek olması, üniversitelerin kabul edeceği bir model değildir. Kurulan yeni yapı idari açıdan özerk olmayan mali açıdan yükseköğretim kurumlarına göre daha avantajlı, idari açıdan keyfilığe yatkın bir yapıdır.

Kanun Tasarısı ile doçentlik sınavlarını düzenleme yetkisinin üniversiteler arası kuruldan alınarak YÖK'e devredilmesi, burada da bilime, siyasetin etkisini artıracak bir uygulamadır. Ülkemizde bu kurumların nasıl teşekkül ettiği herkesin malumudur. Tasarıda vakif üniversiteleri de

tamamen sıkıştırılmakta ve bu üniversitelerin kapatılmasını kolaylaştırıcı, net açıklanmayan, muallak ifadelerle, aba altından sopa gösterilmektedir. Oysa ki vakıf üniversiteleri, ülkemize büyük değerler katmış ve desteklenmesi gereken kurumlardır.

Yüksek öğretim kurumları, bir ülkenin gelişmesi için en önemli kurumlardır. Devlet üniversitesi vakıf üniversitesi ayrımı yapmak doğru değildir. Bu üniversiteler de; yasalarla kurulan, YÖK tarafından düzenli denetlenen kurumlardır. Vakıf üniversitelerinin idari ve mali özerkliğine müdahale edilmesi doğru değildir.

Tasarıda, mütevellî heyetinin olacağı, Bakanın başkanlık edeceği, 5 üyeden sadece birinin YÖK tarafından belirlendiği bir Tıp Fakültesi açılması amaçlandığı görülmektedir. Yine yasa metninde bu üniversitenin Eğitim Araştırma Hastaneleri ile protokol yapacağı ve buradaki eğitimcilerin öğretim üyesi kadrolarına atanacağı belirtilmektedir. Bu yapı, mevcut fakültelerin gerek personel gerekse altyapı gereksinimlerinin karşılanmayarak geri bırakılma, eğitimin nitelik kaybetmesi, akademik unvanların değersizleşmesine sebep olacaktır.

Kaldı ki; tamamen siyasi otoritenin kontrolünde olan bu yapı, siyasallaşmaya ve suistimale açık ve bilimsel özerkliğe aykırıdır.

Özetle; amaçları kabul edilebilen ancak mali, idari, kuruluş ve yönetimi yetki alanında üniversiteleri olumsuz etkileyecek bu kurumlar, fayda sağlamayacaktır. Bunlar tanımlandığı gibi özerk yapılar olmayıp özel yapılardır. Bilimsel katkı yerine siyasallaşma ağır basmaktadır. Devletin kurumları arasında ayrımcılık yaratmaktadır. Kurumları karşı karşıya getirmekte, eşit olmayan şartlarda rekabete zorlamaktadır. Kuruluş ve yönetim tarzı amaçla uyuşmamaktadır.

Oysa ki; sayısı her geçen gün artan ancak niteliği azalan üniversitelerimizi desteklemek daha uygundur.

Tasarıda yer alan bazı maddelerin millî eğitim komisyonunca görüşülüp karara bağlanması uygun iken, görüşülmeden bu komisyonca değerlendirilmesi de yasa yapma tekniğindeki özensizlik anlamına gelmektedir.

Ali Öz

Mersin

ALT KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİN

**TÜRKİYE SAĞLIK ENSTİTÜLERİ BAŞKANLIĞI KURULMASI İLE BAZI KANUN VE
KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TASARISI**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun; sağlık bilim ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla; Türkiye'nin rekabet gücünü artırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişileri ile iş birliği yaparak bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, koordine etmek, teşvik etmek, Ar-Ge'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknoloji kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesinde öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının kurulması ile teşkilat ve görevleriyle ilgili usul ve esasları düzenler.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında,

- a) Ar-Ge: Sağlık bilimi ve teknolojileri alanındaki araştırma ve geliştirme faaliyetlerini,
 - b) Bakan: Sağlık Bakanını,
 - c) Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,
 - ç) Başkan: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanını,
 - d) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu: 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname ile teşkil edilen Kurulu,
 - e) TÜSEB: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını,
 - f) Yönetim Kurulu: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulunu,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜSEB'in Kuruluşu ve Görevleri

TÜSEB'in kuruluşu

MADDE 3- (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla, kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip, özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmuştur. TÜSEB'in merkezi İstanbul'dadır.

- (2) TÜSEB'in ilgili olduğu bakanlık, Sağlık Bakanlığıdır.
- (3) TÜSEB, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda, özel hukuk hükümlerine tabidir.

TÜSEB'in görevleri

MADDE 4- (1) TÜSEB'in görevleri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun sağlık bilimi ve teknolojileri konusunda aldığı kararları uygulamak veya bu kararların uygulanmasında eşgüdüm sağlamak.

b) Ar-Ge yapmak, Ar-Ge'lere mali ya da bilimsel destek sağlamak, bunları koordine etmek, teşvik etmek, izlemek, bu amaçla program ve projeler geliştirmek.

c) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından Ar-Ge'lerin yapılmasını veya yaptırılmasını sağlamak, bunları desteklemek, teşvik etmek, iş birliği yaparak ortak projeler yürütmek.

ç) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişme, buluş ve yeniliklerin sağlık hizmetlerinde kullanımına ve yaygınlaştırılmasına, toplum ve bireyin sağlık düzeyinin yükseltilmesine dönük Ar-Ge yapmak ve/veya yaptırmak, bu maksatla Ar-Ge merkezleri ve ihtiyaç duyulan diğer birimleri kurmak veya kurdurmak.

d) Ar-Ge sonucu üretilen veya geliştirilen aşı, ilaç, tıbbî cihaz ve ürün ile teşhis ve tedaviye yönelik teknik ve yöntemlerin üretimini, tanıtımını, kullanılmasını ve bunlardan yararlanılmasını sağlamak, bu maksatla ilgili sektörlerle iş birliği ve ortaklıklar yapmak; elde edilen çıktılarının ticari değere dönüştürülmesini ve bu alanlardaki girişimciliği desteklemek; Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hibe niteliğinde ve/veya geri ödemeli destekler vermek ve ön ödemede bulunmak; Bakanın onayı üzerine bu amaçlarla yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak.

e) Öncelikle 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 50 nci madde hükümleri olmak üzere, görev alanına giren hususlarda Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından talep edilen işleri Yönetim Kurulu kararı ile yapmak veya yaptırmak.

f) Sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kurallarının belirlenmesinde Bakanlığa bilimsel katkı sağlamak, ulusal ve uluslararası düzeyde sağlık kuruluşlarını akredite etmek; uluslararası ve bölgesel akreditasyon birlikleri ve örgütleri ile diğer ülkelerin akreditasyon kuruluşlarıyla karşılıklı tanıma anlaşmaları yapmak.

g) Teşhis ve tedavi standartlarının oluşturulmasına ve yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak Ar-Ge yapmak veya yaptırmak.

ğ) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişmelerin uygulamaya aktarılması, Ar-Ge'nin özendirilmesi maksadıyla seminer, sempozyum, kurs, konferans ve benzeri etkinlikler ve sertifika ile değerlendirilecek eğitim ve öğretim programlarını düzenlemek ve uygulamak.

h) Görev alanına giren faaliyetlerle ilgili danışmanlık hizmeti vermek ve görüş bildirmek.

ı) Fikri mülkiyet haklarını koruyacak ve geliştirecek şekilde ulusal ve uluslararası literatür ve patentleri takip etmek, yeni patent başvuru alanlarını keşfetmek ve gerçekleştirmek, araştırmacılar adına bu süreçleri gerektiğinde karşılıksız olarak yürütmek, fikri haklar, lisans ve bilgi aktarımı amacıyla girişimlerde bulunmak, satın almak, satmak ve ortaklık yapmak.

i) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık bilim ve teknolojisi alanındaki gelişmelerle ilgili yayımlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak, görev ve faaliyet alanı ile ilgili yayımlar yapmak.

j) Bilim insanlarının ve araştırmacıların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkânlar sağlamak; bu amaçla ödülleri vermek, öğrenim ve öğrenim sonrasında üstün başarısıyla kendini gösteren gençleri izleyerek onların yetişme ve gelişmelerine yardım etmek.

k) Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla; teknopark, kuluçka merkezi, teknoloji merkezi, teknoloji transfer ofisleri, proje geliştirme ve bilgi aktarım merkezleri, bilim merkezi, bilim parkı ve benzerlerini kurmak ve bu amaçla faaliyet gösteren üniversiteleri desteklemek, destek programları oluşturmak, iş birliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek, proje pazarı, bilim fuarı, yarışma ve benzeri etkinlikleri düzenlemek ve desteklemek, ödül ve teşvik ikramiyesi vermek, Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde teminatlı veya teminat alınmaksızın hibe ve/veya kredi olarak sermaye desteği vermek ve ön ödemede bulunmak.

(2) TÜSEB, görevleri kapsamında yurt içinde veya yurt dışında, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişilerine ait sağlık kurumları, enstitüler, Ar-Ge merkezleri ve laboratuvarları, insan kaynağı, fiziki mekân ve altyapı, donanım, finansman dâhil her türlü kaynağı iş birliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabilir veya kendisine ait kaynakları kullanabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek saha araştırmaları, Ar-Ge, yayın ve danışmanlık hizmetleri TÜSEB tarafından yerine getirilebilir.

(4) TÜSEB'in enstitüleri, kamu kaynağı kullanılan projeler ile kamu kurum ve kuruluşlarının finanse ettiği projelere de başvurabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Organlar ve Görevleri

Organlar

MADDE 5- (1) TÜSEB'in organları şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu.
- b) Yüksek Danışma Kurulu.
- c) Başkanlık.

Yönetim Kurulu

MADDE 6- (1) Yönetim Kurulu, Bakanın başkanlığında; Bakanlık Müsteşarı, Başkan ve Bakan tarafından seçilecek iki üye olmak üzere toplam beş üyeden oluşur. Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile Yüksek Danışma Kurulunun tavsiyelerini de dikkate alarak TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerini belirlemek, faaliyet sonuçlarını izlemek, değerlendirmek ve beklenen performansın sağlanmadığı alanlar için gerekli önlemleri almak.

b) TÜSEB'in yıllık faaliyet programı ile bütçe teklifini ve personel kadro normlarını karara bağlamak.

c) Başkanın teklifi üzerine enstitülerin kurulmasına ilişkin karar almak.

ç) Başkanlık projeleri dâhil, kamu kaynağı kullanılacak ve tutarı birmilyon Türk Lirasının üzerindeki TÜSEB'in faaliyet alanı kapsamındaki Ar-Ge projelerine, bilim kurullarının görüşlerini de alarak izin vermek.

d) Başkanlık tarafından yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurulmasına ve kurulmuş şirketlere ortak olunmasına ilişkin yapılan teklifleri karara bağlamak.

e) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Yönetim Kuruluna verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Birinci fıkranın (ç) bendinde belirtilen tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

(3) Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, en az dört üye ile toplanır ve en az üç üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Yüksek Danışma Kurulu

MADDE 7- (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Müsteşarı, Başkan, Türkiye Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği ve Türkiye İhracatçılar Meclisi başkanları, Bakanlık Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu tarafından seçilecek altı üye olmak üzere, toplam yirmi sekiz üyeden oluşur. Bakanlık Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri Kurula doğal üye olarak katılırlar, ancak oy kullanamazlar.

(2) Yönetim Kurulunun belirleyeceği üyeler; sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanlarında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel ve teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarı ile kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir. Kurulun gündemine göre oy kullanmamak kaydıyla Yüksek Danışma Kurulu başkanı tarafından görüşlerine başvurmak üzere alanında uzman, yerli ve yabancı kişiler davet edilebilir. Kurulun seçilmiş üyelerinin görev süresi üç yıldır. Üyeler en çok iki dönem için bu göreve seçilebilir.

(3) Yüksek Danışma Kurulu; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında görüş ve önerilerde bulunur.

(4) Yüksek Danışma Kurulu, yılda en az bir defa üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile toplanır, toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile karar alır. Yüksek Danışma Kurulunun kararları tavsiye niteliğindedir. Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelere aranacak diğer şartlar, Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Başkanlık teşkilatı

MADDE 8- (1) Başkanlık; Başkan, Genel Sekreterlik ile Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşur.

(2) Başkan, üç yıl süreyle görev yapmak üzere Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atanır. Süresi biten Başkan, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir. Başkana yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı görevlendirilebilir. Başkan yardımcıları, Bakanın görev süresi ile sınırlı olarak görev yapmak üzere, Bakanın teklifi üzerine Bakan tarafından atanır. Başkan, başkan yardımcıları ve Genel Sekreter gerektiğinde görev süresi dolmadan da görevden alınabilir.

(3) Genel Sekreter, Başkanın teklifi üzerine, Bakan tarafından atanır. Genel Sekreter, Başkanın görev süresi ile sınırlı olmak üzere görev yapar. Ancak, Genel Sekreterliğe yeni atama yapılincaya kadar mevcut Genel Sekreter görevine devam eder.

(4) Enstitü başkanları, Başkanın teklifi üzerine Bakan tarafından üç yıllığına atanır. Süresi biten enstitü başkanı, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Başkanın Görevleri, Genel Sekreterlik ve Enstitüler

Başkanın görevleri

MADDE 9- (1) Başkanın görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak.
- b) Başkanlığı yönetmek ve temsil etmek.
- c) Başkanlık personelini atamak.
- ç) Enstitü başkanlarının, enstitü bilim kurulunca kabul edilmiş birmilyon Türk Lirasının altındaki Ar-Ge proje teklifleri hakkında karar vermek.
- d) TÜSEB'in yıllık faaliyet programını, bütçe teklifini, istihdam edilecek personelin kadro normlarını hazırlayarak Yönetim Kurulunun onayına sunmak, bunların uygulanmasını sağlamak, yılsonu faaliyet raporunu hazırlamak.
- e) TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili taşınmazların satın alınması, kiralanması, satılması, diğer aynı ve şahsi hakların tesis edilmesi ve bağış alınmasına karar vermek.
- f) TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikri ve sınai hakların bedelli veya bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını Yönetim Kuruluna teklif etmek.
- g) Başkanlıkça verilen hizmetler karşılığında alınacak ücretlere ilişkin fiyat tarifelerinin enstitü başkanlarının önerisi üzerine belirlenmesini; telif, işlenme ücreti ve benzeri ödemelerin tutar veya üst limitlerinin tespit edilmesini Yönetim Kuruluna teklif etmek.
- ğ) TUSEB'in görev alanı ile ilgili uluslararası veya bölgesel kuruluşlara üye olmasına ve TUSEB'in bu kuruluşlar nezdinde temsil edilmesine karar vermek.
- h) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Başkana verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Başkan yardımcıları, Başkanlığa verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olur ve Başkan tarafından verilen görevleri yaparlar. Başkan yardımcıları bu görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Genel Sekreterlik

MADDE 10- (1) Genel Sekreterlik, TÜSEB'in ve Başkanlığın, idari, mali, bilgi sistemleri, hukuk ve diğer destek hizmetlerini yürütmek üzere kurulacak birimlerden oluşur. Bu birimler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(2) Genel Sekreter, verilen görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Enstitüler

MADDE 11- (1) TÜSEB bünyesinde aşağıdaki enstitüler kurulmuştur:

- a) Türkiye Kanser Enstitüsü.
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü.
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü.
- ç) Türkiye Halk Sağlığı ve Kronik Hastalıklar Enstitüsü.
- d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü.
- e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü.

(2) Birinci fıkrada sayılan enstitüler dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla, TÜSEB'in merkezi dışındaki illerde de olmak üzere yeni enstitüler kurulabilir.

(3) Enstitüler bünyesinde, ihtiyaca göre bilim kurulları kurulur. Enstitüler ile bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususlar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı üzerine Başkanlıkça çıkarılan yönetmelik ile düzenlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Personelin istihdamı ve nitelikleri

MADDE 12- (1) Başkanlık personeli, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak çalıştırılır. Başkanlık personelinin kadro unvan ve sayıları ekli (I) sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bunların birimlere dağılımını yapmaya Başkan yetkilidir. Personelin kadro unvan ve sayılarında mevcut sayılarının bir katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapılmasına, Yönetim Kurulunun kararı üzerine Bakan yetkilidir.

(2) Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının, en az doktora derecesi sahibi olması, İngilizce, Almanca ya da Fransızca dillerinden en az birisini iyi derecede bilmesi ve en az on yıl kamu ve/veya özel sektörde çalışmış olması şarttır. Bu kişilerde aranacak diğer nitelikler Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

(3) Başkanlıkta çalıştırılacak personelde, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerindeki şartlar aranır. Ancak Başkanlıkta çalıştırılacak yabancı uzmanlar için Türk vatandaşlığı şartı aranmaz.

(4) Enstitülerde Ar-Ge projelerinin gerektirdiği niteliklere sahip olanlar, proje süresi ile sınırlı olmak üzere, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilebilir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarının sağlanan burslardan doğan mecburi hizmet yükümlülükleri, yükümlünün istemi, Başkanlığın talebi ve yükümlüye burs veren kamu kurum ve kuruluşunun onayı ile TÜSEB'e devredilebilir.

(6) Yabancı uyruklu uzmanlar, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ve haklarında 4857 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle bir yıla kadar çalıştırılabilir.

(7) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle Başkanlık kadrolarında istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri, iş sözleşmesinin yapılmasıyla son bulur. Başkanlıkta bu fıkra uyarınca istihdam edilmeye başlananlara, önceki kurumlarıyla ilişkilerinin kesilmesinden dolayı emekli ikramiyesinin hesabına esas toplam hizmet süresi on beş yıldan az olanlara emekli ikramiyesi ödenmez ve ödenmeyen emekli ikramiyesinin hesabına esas hizmet süreleri Başkanlıkta geçecek hizmet süreleriyle birleştirilmek suretiyle kıdem tazminatının hesabına esas hizmet sürelerine dâhil edilir. Ayrıca, bu şekilde kıdem tazminatının hesabına esas hizmet süresine dâhil edilecek süreler ile emekli ikramiyesinin hesabı açısından on beş yıldan fazla hizmeti olanların bu hizmet süreleri kıdem süresine bağlı diğer hakların tespitinde de dikkate alınır. Bu şekilde istihdam edilenlerden, sosyal güvenlik kuruluşlarından aylık bağlanması veya iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı nedenle derhal feshi kapsamında iş sözleşmesi sona erenler hariç olmak üzere, Başkanlıktaki görevleri sona erenlerden, önceki kurumlarındaki ilgili kadrolara atanma şartlarını kaybetmemiş olanlar; öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık dereceleri dikkate alınarak önceki kurumlarında öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık derecelerine uygun boş bir kadroya en geç bir ay içinde atanırlar ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın en geç bir ay içerisinde göreve başlatılırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin Başkanlıkta geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri ile kıdeme bağlı haklarında değerlendirilir. Önceki kurumlarına tekrar atananlara iş sözleşmesinin sona ermiş olmasından dolayı Başkanlıkça kıdem tazminatı veya başkaca bir tazminat ödenmez ve bu süreler sonraki hizmetlerine göre hak kazanacakları emekli ikramiyesi hesabında dikkate alınır.

(8) Bu madde ve 13 üncü madde kapsamında çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirmeleri, performans değerlendirmeleri ve disiplin işlemleri ile kadrolarda bulunanlarla aylıksız izinli olarak görev yapanların aylık ücret ve diğer mali ve sosyal hakları, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(9) TÜSEB personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür.

(10) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele, kurumlarının izni ile akreditasyon faaliyetlerine yönelik görev verilebilir. Bunlara görevleri karşılığı ödenecek ücret, (3.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Yönetim Kurulu kararı ile belirlenir.

Kurumlar arası görevlendirme

MADDE 13- (1) Kamu kurum ve kuruluşlarında, ilgili personel kanunlarına göre kadrolu olarak çalışanlar, ilgili kamu kurum veya kuruluşlarının muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile Başkan tarafından, yapılacak çalışmanın kapsamı ve süresi de dikkate alınarak en çok üç yıl süreyle TÜSEB'de görevlendirilebilirler. Ancak Yönetim Kurulu kararıyla yapılacak görevlendirmelerde, ilgili kurum ve kuruluşların muvafakati aranmaz. Süresi sona erenler, aynı usule göre yeniden görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenler, kurumlarınca görev süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunların aylık, ek gösterge, tazminat, ek ödeme ve diğer malî ve sosyal hak ve yardımları kendi kurumlarınınca ödenir, her türlü özlük hakları devam eder ve bunlara ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamında yer alan personel aylıksız izinli olarak da birinci fıkra hükümleri uyarınca TÜSEB'de görevlendirilebilir ve bunların sosyal güvenlik ile ilişkileri kendi kurumlarındaki statüleri dikkate alınarak devam ettirilir.

(3) Bu madde kapsamında görevlendirileceklerin sayısı toplam kadro sayısının yarısını geçemez ve bunların Başkanlıkta çalıştıkları süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır, terfileri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır. Bunlardan aylıksız izinli olarak çalıştırılanların Başkanlıkta geçen süreleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde de değerlendirilir.

Personelin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları

MADDE 14- (1) Başkan ve diğer personelin ücreti ile diğer mali haklarının üst sınırı Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Başkanlık kadrolarında çalıştırılanlar ve görevlendirilenler Ar-Ge, bilimsel faaliyetler ve uygulama gibi görev alanlarıyla ilgili yıllık periyotlarda performans değerlendirmesine tabi tutulur. Bu değerlendirme sonucuna göre sözleşmelerinin uzatılıp uzatılmamasına veya sözleşme bitiş süresinden önce feshine karar verilir.

(3) TÜSEB bünyesinde yürütülen projelerin gerçekleşmesi sırasında ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar TÜSEB'e aittir. TÜSEB'in finanse ettiği veya ortak olduğu sözleşmelere dayalı olarak yürütülen çalışmalar sonucu ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar sözleşmeyle düzenlenir. TÜSEB'e ait fikri hakların ekonomik olarak değerlendirilmesi sonucu elde edilecek net gelirin yüzde ellisini geçmemek üzere Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek oranda fikri ürün sahiplerine pay verilir. Bu pay, ortaklık sözleşmesi kapsamında şirket hissesi, kâr payı ya da ciro paylaşımı şeklinde de verilebilir.

(4) TÜSEB tarafından desteklenen projelerde, proje süresiyle sınırlı olmak kaydıyla proje kapsamında ve projeye ilişkin hizmetlerde görev alan kamu kurum veya kuruluşlarının kadro veya pozisyonlarında bulunanlara, kadro veya pozisyonlarına bağlı olarak bir ayda ödenmekte olan tutarın yüzde yetmiş beşini geçmemek kaydıyla, proje sözleşmesinde belirlenen oranda proje teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu ödeme, bir kişinin aynı anda birden fazla projede yürütücü olarak görevli olması durumunda en fazla iki, araştırmacı ve diğer personel olması durumunda ise en fazla dört proje için yapılır ve buna ilişkin esas ve usuller Yönetim Kurulu tarafından belirlenir. Bu projelerde görev alan diğer proje personeline ve hizmetinden yararlanılacak diğer kişilere proje sözleşmesinde belirlenen tutarlar üzerinden ücret ödenir.

(5) Başkanlıkça görevlendirilecek hakem, panelist ve benzeri kişilere ayda altı güne kadar, her gün için (10.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu elde edilecek tutarı geçmemek üzere, Başkan tarafından belirlenecek tutarda huzur hakkı ödenir.

(6) Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanların TÜSEB'de çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlıkça belirlenir.

Proje yönetimi

MADDE 15- (1) TÜSEB tarafından desteklenen araştırma ve geliştirme projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynaklardan, Yönetim Kurulunun veya Başkanın uygun göreceği projelere ilişkin tutarlar, TÜSEB bütçesine gider kaydedilmek suretiyle bu Kanunun 11 inci maddesi uyarınca kurulan enstitüler dâhil olmak üzere proje yürütücüsü olan kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin hesaplarına aktarılır. Bu şekilde kaynak aktarılan proje yürütücüsünün merkezi yönetim

ve sosyal güvenlik kurumları kapsamında yer alan kamu idareleri ve bu idarelerde görevli kişilerden olması hâlinde, aktarılan tutarlar ilgili idarelerin bütçelerine gelir kaydedilmeksizin açılacak özel hesaplarda izlenir. Özel hesaplardan yapılacak harcamalar 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.

(2) TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projelere ilişkin olarak tahsil edilen tutarlar, TÜSEB bütçesine gelir ve ödenek kaydedilir.

(3) TÜSEB tarafından desteklenen projeler ile TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projeler için ön ödeme yapılabilir veya alınabilir.

(4) TÜSEB'in görevlerini yerine getirebilmesi amacıyla desteklenen proje ve faaliyetler için öngörülen yılları bütçe ödeneklerinin ilgili tertiplerinde yer alan ödenekten harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydedilir.

(5) Bu maddenin birinci fıkrasına göre aktarılan tutarların harcanması, muhasebeleştirilmesi ve bu madde kapsamında yapılacak ön ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü doğrultusunda Başkanlık tarafından belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Mali Hükümler

Gelirler

MADDE 16- (1) TÜSEB'in gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.
- b) Faaliyet gelirleri.
- c) Taşınır ve taşınmazlardan elde edilecek gelirler.
- ç) Şirketlerin ve teknoparkların kârlarından elde edilen gelirler.
- d) Ulusal ve uluslararası Ar-Ge fonları ve iş birliklerinden elde edilen gelirler.
- e) Fikri haklardan elde edilen gelirler.
- f) Bağış ve vasiyetler.
- g) Müşavirlik hizmetlerinden elde edilecek gelirler,
- ğ) Gelirlerin nemaları ve diğer gelirler.

(2) TÜSEB'in genel bütçeden elde ettiği gelirlerin en fazla yüzde yirmi beşi personel harcamalarına ayrılır.

Mali kolaylıklar

MADDE 17- (1) TÜSEB'in görevleriyle ilgili yaptığı faaliyetlerden 16 ncı madde kapsamında elde ettiği gelirleri dolayısıyla kurumlar vergisi açısından iktisadi işletme oluşmuş sayılmaz. TÜSEB'e makbuz karşılığında yapılan nakdi bağış ve yardımlar, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilebilir.

(2) TÜSEB, bu Kanunda sayılan faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu ile 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi ve harçlardan ve katılma payından, bu kapsamda düzenlenen kağıtlarla ilgili olarak damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden muaftır.

(3) Bu Kanunla verilen görevlerin ifasına ilişkin olarak TÜSEB'in, binek araçları hariç ithal edilen her türlü araç-gereç, ilaç, makine, tıbbî cihaz, ürün ve bunların yedek parçaları ile yayının yurda girişi ve her türlü geçici depolama, antrepo ve ardiye ücretleri katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, gümrük vergisinden, düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden ve ücretten istisna olup bunlar için ithalat sınırlaması uygulanmaz.

(4) TÜSEB, ihtiyaç duyduğu hizmetleri hizmet satın alma sözleşmeleri ile yaptırabilir. TÜSEB, yapacağı araştırma ve incelemeler için hiçbir ilmühaber, ruhsatname veya imtiyaz almak zorunda değildir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Çeşitli hükümler

MADDE 18- (1) TÜSEB, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

(2) TÜSEB'in malları Devlet malı hükmündedir.

(3) Yükseköğretim kurumlarıyla yapılacak protokoller çerçevesinde; yüksek lisans, doktora, tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitimi ile doktora sonrası bilimsel çalışma yapanlar, bu eğitim ve çalışmalarını enstitülerde yapabilirler. Bunların enstitülerde geçen süreleri eğitim süresine ve/veya kredisine dâhil edilir.

(4) TÜSEB, 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükümünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde; tesis yaptırabilir, mevcut tesislerini yenileyebilir, bu işler için alınacak danışmanlık, Ar-Ge hizmetleri ile ileri teknoloji ya da yüksek mali kaynak gerektiren hizmetleri gördürebilir.

Bilgi isteme ve gizliliğe uyma

MADDE 19- (1) TÜSEB, görevleri kapsamında Ar-Ge konuları için gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile vakıflara ait olanlar dâhil tüm yükseköğretim kurumlarından talep edebilir. Kendilerinden bilgi talep edilenler, fikrî hakları saklı kalmak kaydıyla, bu bilgileri vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlüdürler. Bu şekilde elde edilen bilgilerden gizli mahiyetinde olanların gizliliğine riayet edilir.

MADDE 20- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun ek 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Tıpta Uzmanlık Kurulunca süre artırımı yapılan ana dallarda, süre artırımının gerekçesi olan çekirdek eğitim müfredatının içeriği o uzmanlık dalına bağlı yan dal alanlarıyla ilişkili ise, ilgili yan dalın eğitim süresi, Tıpta Uzmanlık Kurulunca, müfredatta belirtilen süre kadar azaltılır.

MADDE 21- 1219 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 12-Anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlarından, ana dal uzmanlık eğitimini dört yılda tamamlayanlar, yoğun bakım yan dal uzmanlık eğitimini üç yıl süreyle yapmaya devam ederler.

25/11/2012 tarihinden önce en az üç yılı eğitim kurumlarında olmak üzere toplam beş yıl süreyle yoğun bakım ünitelerinde çalışmış bulunan yoğun bakım uzmanlık dalının bağlı olduğu ana dal uzmanları ile çocuk yoğun bakım ünitelerinde çalışmış olan çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanları bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde ilgili yan dal uzmanlık belgesini almak için Sağlık Bakanlığına başvurabilirler. Başvuranlardan Bakanlıkça yapılacak veya yaptırılacak sınavda başarılı olanların uzmanlık belgeleri, Bakanlıkça düzenlenir ve tescil edilir. Bu şekilde uzmanlık belgesi alanlar, buldukları yerlerde veya tercihlerine göre atanacakları yerlerde devlet hizmeti yükümlülüğünü yerine getirirler."

MADDE 22- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanununun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, bu fıkra da öngörülen oranları kamu hastane birlikleri bazında hesaplamaya da yetkilidir; ancak bu hâlde dahi yüzde elli oranı, her bir sağlık tesisi bazında yüzde altmış beşi geçemez."

MADDE 23- 8/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Ecnabi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanununun 21 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "sürelerin tamamı" ibaresinden sonra gelmek üzere ", Bakanlıkça belirlenen yurt dışında azami eğitim süresini geçmemek üzere," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 24- 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan "Bakanlıkça ve Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi" ibaresi "Bakanlıkça ve/veya Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi", altıncı fıkrasında yer alan "yazılı ve sözlü sınava" ibaresi "yazılı ve/veya sözlü sınava", on birinci fıkrasında yer alan "saklıdır" ibaresi "aday öğretmenler hakkında uygulanmaz" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (t) bendine "tıpta uzmanlık" ibaresinden sonra gelmek üzere ", veteriner hekimlikte uzmanlık" ibaresi ve aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

"(5) Veteriner Hekimlikte Uzmanlık: Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülen ve veteriner hekimlere belirli alanlarda özel yetenek ve yetki sağlamayı amaçlayan bir yükseköğretimdir."

MADDE 26- 2547 sayılı Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına (p) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (r) bendi (s) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

"r) Doçentlik sınavlarını düzenlemek ve ilgili yönetmelik gereğince doçent adaylarının yayın ve araştırmalarının değerlendirilmesi ve doçentlik sınavı ile ilgili esasları tespit etmek ve jürileri seçmek,"

MADDE 27- 2547 sayılı Kanununun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "araştırma ve inceleme gezileri yapmalarına, araştırma ve incelemenin gerektirdiği yerde bulunmalarına" ibaresi "Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği öncelikli alanlarda araştırma yapmalarına" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 28- 2547 sayılı Kanununun 40 inci maddesinin (b) fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "üniversitenin" ibareleri "Devlet üniversitesinin" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 29- 2547 sayılı Kanununun 44 üncü maddesinin (b) fıkrasında yer alan "bu maddenin (c) fıkrasında belirlenen sürelerde diploma alamayan öğrenciler bakımından, müfredat değişikliği veya isimleri değişmemekle birlikte ders içeriğinin değişmesi ya da ders içeriği değişmemekle birlikte aradan uzun bir sürenin geçmesi nedeniyle, daha önce başarılı olunan derslerden hangilerini yeniden almaları gerektiği;" ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve (c) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c. Öğrenciler, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar. Hazırlık eğitim süresi azami iki yıldır. Azami süreler içerisinde katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişkileri kesilmez. Yatay geçiş ve çift ana dal eğitiminin usul ve esasları ile azami öğrenim süreleri; lisansüstü eğitim usul ve esasları ile öğrenim süreleri Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Öğretim dili tamamen Türkçe olan programlarda mesleki yabancı dil dersleri dışında zorunlu yabancı dil eğitimi verilemez, ancak isteğe bağlı yabancı dil hazırlık sınıfı eğitimi verilebilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfını iki yıl içinde başarı ile tamamlayamayan öğrencilerin programdan ilişkisi kesilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfından ilişkisi kesilen öğrenciler kendi yükseköğretim kurumlarında öğretim dili Türkçe olan eşdeğer bir programa kayıt yaptırabilirler. Ayrıca, bu öğrenciler kayıtlı olduğu yükseköğretim kurumunda eşdeğer program bulunmaması hâlinde talep etmeleri durumunda, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından bir defaya mahsus olmak üzere kayıt yaptırdığı yıl itibarıyla, öğrencinin üniversiteye giriş puanının, yerleştirileceği programa kayıt yaptırmak için aranan taban puanından düşük olmaması şartıyla öğretim dili Türkçe olan programlardan birine merkezi olarak yerleştirilebilirler.

Ancak bu süreler sonunda kayıtlı olduğu öğretim kurumundan mezun olabilmek için son sınıf öğrencilerine, başarısız oldukları bütün dersler için iki ek sınav hakkı verilir. Bu sınavlar sonunda başarısız ders sayısını beş derse indirenlere bu beş ders için üç yarıyıl, ek sınavları almadan beş derse kadar başarısız olan öğrencilere dört yarıyıl (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda iki öğretim yılı); bir dersten başarısız olanlara ise öğrencilik hakkından yararlanmaksızın sınırsız, başarısız oldukları dersin sınavlarına girme hakkı tanınır. İzledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları hâlde yönetmeliklerinde başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son dönem (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf) öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri derslerden sınırsız sınav hakkı tanınır. Bunlardan uygulamalı, uygulaması olan ve daha önce alınmamış dersler dışındaki derslere devam şartı aranmaz. Açılacak sınavlara, üst üste veya aralıklı olarak toplam üç eğitim-öğretim yılı hiç girmeyen öğrenci, sınırsız sınav hakkından vazgeçmiş sayılır ve bu haktan yararlanamaz. Sınırsız hak kullanma durumunda olan öğrenciler sınava girdiği ders başına öğrenci katkı payını/öğrenim ücretini ödemeye devam ederler. Ancak bu öğrenciler, sınav hakkı dışındaki diğer öğrencilik haklarından yararlanamazlar. Açık öğretim öğrencileri, öğrencilik haklarından yararlanmak kaydı ile bu sürelerle kısıtlı değildir.

Derslere devam yükümlülüklerini yerine getirdikleri hâlde, yıl içi ve yıl sonu sınav yükümlülüklerini bu maddede belirtilen hükümlere uygun olarak yerine getiremedikleri için öğretim kurumları ile ilişkisi kesilen hazırlık sınıfı ve birinci sınıfta en fazla bir dersten, ara sınıflarda ise en fazla üç dersten başarısız olan öğrencilere üç yıl içinde kullanacakları üç sınav hakkı, not ortalamasını tutturamadıkları için hazırlık sınıfı dâhil ara sınıflarda da sene kaybeden öğrencilere diledikleri üç dersten bir sınav hakkı verilir. Sınav hakkı verilenler, yıl içi veya yıl sonu sınavı olduğuna bakılmaksızın başvurmaları hâlinde üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerinin her eğitim-öğretim yılı başında açacakları sınavlara alınırlar. Sınavların sonunda sorumlu oldukları tüm dersleri başarılarının kayıtları yeniden yapılır ve öğrenimlerine kaldıkları yerden devam ederler. Bu durumda olan öğrencilerin sınavlara girdikleri süre, öğrenim süresinden sayılmaz. Bu sınavlara katılan öğrenciler öğrencilik haklarından hiçbir şekilde yararlanamazlar."

MADDE 30- 2547 sayılı Kanununun 46 ncı maddesinin (c) fıkrasında yer alan "(ç), (d) ve (e) fıkralarında" ibaresi "(ç) fıkrasında" şeklinde ve (ç) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin (d), (e) ve (f) fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

"ç. Diploma programlarının hazırlık sınıfı eğitimi hariç olmak üzere, iki yıllık önlisans ve dört, beş ve altı yıllık lisans programlarından bu süreler sonunda mezun olamayan öğrencilerden, ilgili dönem için öngörülen katkı payı ya da öğrenim ücretinin yanı sıra bu maddenin (c) fıkrasına göre hesaplanan kredi başına ödenecek katkı payı veya öğrenim ücreti; dersin alınacağı dönem için belirlenen kredi başına katkı payı veya öğrenim ücretinin yüzde elli fazlası ile hesaplanarak alınır. Çift ana dal programında kayıtlı olan öğrencilerden ise diploma programının öğrenim süresi ve ilave bir yıl sonunda bu madde hükümlerine göre katkı payı veya öğrenim ücreti alınır.

Lisans düzeyinde ikinci bir yükseköğretim yapan öğrenciler, katkı payı ve öğrenim ücretini yüzde elli fazlasıyla öder."

MADDE 31- 2547 sayılı Kanununun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan "Üniversitelerarası Kurulca" ibaresi "Yükseköğretim Kurulunca" şeklinde değiştirilmiş ve "yüksek lisans" ibaresinden sonra gelmek üzere ", veteriner hekimlikte uzmanlık" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 32- 2547 sayılı Kanununun 65 inci maddesinin (a) fıkrasına (12) numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş, mevcut (13) numaralı bent (14) numaralı bent olarak teselsül ettirilmiş ve aynı maddenin (b) fıkrasının (1) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

"(13) Lisansüstü öğretim esasları,"

MADDE 33- 2547 sayılı Kanununun ek 11 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütmekle birlikte mali borçlarını ödeyemeyecek durumda olduğu tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumları hakkında, verilen süre içerisinde mali durumun düzeltilmemesi hâlinde Yükseköğretim Kurulu gerekli tedbirleri alır.

Vakıf yükseköğretim kurumlarının denetimi ve bu denetim sonucu ilgili yükseköğretim kurumu hakkında yol gösterici, düzeltici, kısıtlayıcı veya faaliyet iznini kaldırıcı önlemlerin alınmasına ilişkin usul ve esaslar Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 34- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 66- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yükseköğretim kurumlarında kayıtlı olan öğrenciler bakımından azami sürelerin hesaplanmasında, daha önceki öğrenim süreleri dikkate alınmaz.

GEÇİCİ MADDE 67- Yükseköğretim kurumlarından bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilişkisi kesilen öğrenciler, ilişkilerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş ay içinde başvuruda bulunmaları hâlinde, geçici 58 inci maddede yer alan esaslara göre, takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilirler.

GEÇİCİ MADDE 68- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sağlık alanında ön lisans diploması alanlardan ebelik ve hemşirelik programlarından mezun olanlara kendi alanlarında, diğerlerine ise Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği, ebelik ve hemşirelik programları dışındaki ilişkili alanlarda lisans tamamlama eğitimi yaptırılır. Bu eğitimler, Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği alanlarda uzaktan eğitim yöntemleri ile verilebilir. Uygulama eğitimleri için Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu iş birliği yapar. Bu eğitimlerin usul ve esasları Yükseköğretim Kurulunca belirlenir."

MADDE 35- 2547 sayılı Kanununun 11 inci maddesinin (b) fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentleri ile 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Bu lisan öğreniminde başarılı olamayan öğrencilerin bu yükseköğretim kurumu ile ilişkileri kesilir." cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 36- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi

EK MADDE 157- İstanbul'da Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi adıyla yeni bir üniversite kurulmuştur. Bu Üniversite; Rektörlüğe bağlı olarak Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ile Sağlık Bilimleri Enstitüsünden oluşur.

Üniversitenin yönetim organları, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda öngörülen organlar ile Mütevelli Heyetinden oluşur. Mütevelli Heyeti; Sağlık Bakanı, Sağlık Bakanlığı Müsteşarı, Rektör, Bakanın seçeceği bir üye ile Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen profesör unvanına sahip bir üye olmak üzere, toplam beş üyeden oluşur. Mütevelli Heyeti başkanı Sağlık Bakanıdır. Bakanın yokluğunda Rektör, Heyete başkanlık eder. Mütevelli Heyeti, en az dört üye ile toplanır ve salt çoğunlukla karar alır. Bakan ve Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üyelerin görev süresi dört yıldır. Mütevelli Heyetinin çalışma usul ve esasları, Mütevelli Heyeti tarafından belirlenir.

Mütevelli Heyetinin görevleri şunlardır:

- a) Üniversitenin stratejik planını ve bütçe teklifini onaylamak.
- b) Kamu kurum ve kuruluşları ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişileriyle iş birliği yapılmasına ve ortak projeler yürütülmesine karar vermek.
- c) Yurt içinde ve yurt dışında Üniversiteye ait birimlerin ve bölümlerin kurulmasını teklif etmek.
- d) Öğretim üyesi kadrolarına yapılacak atamalara ilişkin Rektör tarafından yapılacak teklifleri karara bağlamak.
- e) Rektör tarafından gündeme alınması önerilen konularda karar vermek.

Üniversite Mütevelli Heyeti tarafından Rektör adaylığı için belirlenen kriterlere göre başvuruda bulunan profesör unvanına sahip öğretim üyeleri arasında, Mütevelli Heyeti tarafından seçilecek altı aday arasından Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üç adaydan birisi, Cumhurbaşkanı tarafından seçilerek Rektör olarak atanır. Rektör adaylığı için başvurusu bulunanlar, Rektör adaylarının belirlendiği Mütevelli Heyeti toplantısına katılamaz.

Üniversite, Birleşmiş Milletlerin resmi dil olarak kabul ettiği diller öncelikli olmak üzere, yabancı dilde eğitim veren program açma, yabancı yükseköğretim kurumları ile ortak program yürütme de dâhil olmak üzere yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarıyla her türlü iş birliğine dair protokoller yapabilir. Yabancı dilde eğitim veren programlara, yurt dışından öğrenci kabul edilebilir. Mütevelli Heyetinin teklifi, Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü ve Bakanlar Kurulu kararı ile Üniversiteye ait yurt dışında birimler kurulabilir. Yurt dışında eğitim yapılabilmesi ve personel istihdam edilebilmesi ile bu birimlerde görevlendirilecek öğretim elemanlarına yapılacak ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği usul ve esaslara göre yapılır.

Üniversite, sağlık hizmeti sunmak veya sağlık uygulama ve araştırma faaliyeti yürütmek amacıyla herhangi bir uygulama ve araştırma merkezi veya birimi açamaz. Bu faaliyetleri ülke genelinde Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleriyle 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesi kapsamında birlikte kullanım protokolleri yaparak yerine getirir. Üniversitenin birlikte kullanım protokolü imzaladığı Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleri, öğretim üyesi kadrolarının tahsisi ve kullanımı bakımından Üniversitenin uygulama ve araştırma merkezi olarak kabul edilir. Üniversitenin Tıp Fakültesine tahsis edilecek öğretim üyesi kadroları, temel bilimler hariç olmak üzere, birlikte kullanılan eğitim ve araştırma hastanesinin eğitim birimleri dikkate alınarak, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından il bazında belirlenir ve öğretim üyesi atamaları bu kadrolara yapılır. Öğretim üyesi norm kadro sayısı, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından tespit edilir.

Mekteb-i Tıbbiyye-i Şâhâne adıyla hizmet vermek üzere inşa edilen ve hâlen Marmara Üniversitesi adına tahsisli olan Haydarpaşa Kampusu, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesine tahsis edilmiştir."

MADDE 37- 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Birlik Genel Kurulu, Oda Genel Kurullarınca iki yıllık bir dönem için seçilen delegelerle tabii delege olan Oda başkanlarından oluşur.

Üye sayısı iki yüze kadar olan Odalar beş, beş yüze kadar olan Odalar yedi, bine kadar olan Odalar on asıl ve aynı sayıda yedek delege seçer. Üye sayısı binden fazla olan Odalar on delegeye ilave olarak her beş yüz üye için ayrıca bir asıl ve yedek delege seçer."

MADDE 38- 3224 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Merkez Yönetim Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik Merkez Organları asil üyeleri arasından seçilen on bir üyeden oluşur."

MADDE 39- 3224 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birlik Yüksek Disiplin Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik Merkez Organları asil üyeleri arasından seçilen dokuz üyeden oluşur."

MADDE 40- 3224 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birlik Denetleme Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik Merkez Organları asil üyeleri arasından seçilen beş üyeden oluşur."

MADDE 41- 3224 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 4- Odalar bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonraki üç ay içinde Oda Genel Kurulunu toplayarak Birlik Genel Kurulu delegelerini seçerler. Seçilen delegelerin görev süresi bir sonraki Oda Genel Kuruluna kadardır."

MADDE 42- 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkilili Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Ancak, geçiş yapan bu öğrenciler ikinci öğretim için öngörülen ücreti ödemek zorundadırlar." cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 43- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı cetvelin "A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri" bölümüne "107) Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi" ibaresi ve aynı cetvelin "B) Özel Bütçeli Diğer İdareler" bölümüne "46) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 44- 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun geçici 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Dönüşüm programına alınan öğretim kurumlarının faaliyetlerini sürdürebilmeleri için Bakanlık her türlü tedbiri alır."

MADDE 45- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(11) Bu Kanun ile tüzel kişiliği kaldırılan belde ve köylerde 657 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına istinaden istihdam edilen ebe ve hemşireler, hâlen görev yaptıkları yerlerde görev yapmaya ve mevzuatta kendileri için öngörülen haklardan aynı şekilde yararlanmaya devam ederler. Bu yerler için ihtiyaç olması hâlinde aynı usulle vekil ebe ve hemşire istihdam edilebilir."

MADDE 46- 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına "TAEK Başkanı," ibaresinden sonra gelmek üzere "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanı," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 47- 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 18- Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan öğretim elemanlarına ait kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir. Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun taşra teşkilatında eğitim görevlisi kadrolarında çalışanlardan, Üniversite öğretim üyesi kadrolarına atanırların, atama işlemi ile birlikte eğitim görevlisi kadroları iptal edilerek, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerden çıkarılmış sayılır."

MADDE 48- 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 16- Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir."

MADDE 49- 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"Görevde yükselme ve unvan değişikliği

EK MADDE 2 - (1) Şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü kadrolarına görevde yükselme suretiyle atanacakların yazılı ve sözlü sınavda; Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte belirtilecek diğer kadrolara görevde yükselme ve unvan değişikliği suretiyle atanacak personelin ise yazılı sınavda başarılı olmaları gerekir. Ancak, ilçe millî eğitim müdürü ve üstü kadrolara yapılacak atamalarda görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavı uygulanmaz.

(2) Şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü kadrolarına sözlü sınav, diğer kadrolara ise yazılı sınav sonuçları esas alınarak oluşturulan başarı listeleri üzerinden, tercihleri de dikkate alınarak puan üstünlüğüne göre atama yapılır. Eşitlik hâlinde şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü bakımından sırasıyla yazılı sınav puanı yüksek olana, daha üst öğrenimi bitirmiş olana, hizmet süresi fazla olana; diğer kadrolar bakımından ise sırasıyla daha üst öğrenimi bitirmiş olana, hizmet süresi fazla olana öncelik verilir.

(3) Atamaları yapılanlardan, yasal süresi içinde görevine başlamayanların atamaları iptal edilir. Bu durumda olanların görevde yükselme veya unvan değişikliği suretiyle atanabilmeleri için, görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavına yeniden girmeleri ve başarılı olmaları gerekir.

(4) Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi kadro unvanları ile bu sınavlara katılacaklarda aranacak hizmet süresi ve eğitim düzeyine ilişkin şartlar ile sınavların uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça belirlenir.

(5) Bu madde hükümleri, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren son bir yıl içerisinde gerçekleştirilen görevde yükselme sınavları ile bunlara istinaden yapılan atamalar hakkında da uygulanır."

MADDE 50- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığının Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 33 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(9) 4924 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde sözleşmeli olarak çalışan tabipler ihtiyaç hâlinde, istihdam edildikleri hizmet biriminde olmak kaydıyla, ekli (II) sayılı cetvelde sayılan hastane yöneticisi, başhekim ve başhekim yardımcısı pozisyonlarında görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlere bu görevlerinden dolayı ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz."

MADDE 51- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 12 nci maddesi ve aynı Kanun Hükmünde Kararname'nin eki (I) sayılı cetvelin "Hizmet Birimleri" bölümünün beşinci sırası yürürlükten kaldırılmış ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin eki cetvellerin Sağlık Bakanlığının merkez teşkilatına ait bölümünde yer alan Genel Müdür unvanlı kadrolardan bir adedi iptal edilerek anılan bölümden çıkarılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) TÜSEB'in 2014 yılı harcamaları, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapılıncaya kadar. Bakanlık bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır.

(2) Bu Kanunda öngörülen yönetmelik ve diğer düzenlemeler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır. Yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar Yönetim Kurulu tarafından belirlenen uygulama ilkeleri çerçevesinde iş ve işlemler yürütülür.

(3) Bu Kanun ile kurulan enstitülerden Türkiye Kanser Enstitüsü ile Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü altı ay içinde, diğerleri üç yıl içinde faaliyete geçirilir. Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğünün kaldırdığı tarihte devam eden iş ve işlemleri ile yürüttüğü projeler Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından tamamlanır.

Yürürlük

MADDE 52- (1) Bu Kanunun 51 inci maddesi bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç yıl sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 53- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

ALT KOMİSYON METNİNE EKLİ CETVEL

(I) SAYILI CETVEL

Pozisyon Unvanı	Adet
Başkan	1
Başkan Yardımcısı	2
Enstitü Başkanı	6
Genel Sekreter	1
Akademisyen (Profesör ve Doçent)	60
Araştırmacı (Doktora Derecesine Sahip)	90
Uzman (Yüksek Lisans Derecesine Sahip)	120
İdari, Teknik ve Sağlık Personeli	120
TOPLAM	400

ALT KOMİSYON METNİNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

UNVANI	DERECESİ	I SAYILI	II SAYILI
Profesör	1	300	-
Doçent	1	700	-
Doçent	2	400	-
Doçent	3	100	-
Yardımcı Doçent	1	10	-
Yardımcı Doçent	2	15	-
Yardımcı Doçent	3	15	-
Yardımcı Doçent	4	20	-
Yardımcı Doçent	5	30	-
Öğretim Görevlisi	4	5	-
Öğretim Görevlisi	5	5	-
Öğretim Görevlisi	6	5	-
Okutman	1	3	-
Okutman	2	2	-
Okutman	3	2	-
Okutman	4	2	-
Okutman	5	2	-
Okutman	6	2	-
Okutman	7	2	-
Araştırma Görevlisi	4	35	-
Araştırma Görevlisi	5	40	-
Araştırma Görevlisi	6	85	-
Araştırma Görevlisi	7	88	-
Uzman	1	1	-
Uzman	2	1	-
Uzman	3	1	-
Uzman	4	1	-
Uzman	5	1	-
Çevirici	1	1	-
Eğitim Öğretim Planlamacısı	1	1	-
TOPLAM		1.875	-

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST	TOPLAM
			KADRO ADEDİ	
GİH	Genel Sekreter	1	1	1
GİH	Genel Sekreter Yardımcısı	1	2	2
GİH	Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Yapı İşleri ve Teknik Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Personel Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Bilgi İşlem Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Hukuk Müşaviri	1	1	1
GİH	Öğrenci İşleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Kütüphane ve Dokümantasyon Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Fakülte Sekreteri	1	2	2
GİH	Enstitü Sekreteri	3	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	8	8
GİH	Şube Müdürü	2	5	5
GİH	Şube Müdürü	3	5	5
GİH	Şef	4	8	8
GİH	Şef	5	5	5
GİH	Şef	6	5	5
GİH	Programcı	5	2	2
GİH	Programcı	6	2	2
GİH	Çözümleyici	5	2	2
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	3	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	8	8
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	7	7
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	10	10
GİH	Sekreter	9	15	15
GİH	Şoför	7	2	2
GİH	Şoför	8	3	3
GİH	Şoför	9	10	10
GİH	Memur	8	8	8
GİH	Memur	9	7	7
GİH	Memur	10	10	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	5	5
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	3	2	2
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	5	3	3

TH	Kütüphaneci	5	3	3
TH	Kütüphaneci	6	3	3
TH	Kütüphaneci	7	3	3
TH	Mühendis	4	3	3
TH	Mühendis	5	3	3
TH	Mühendis	6	4	4
TH	Mimar	5	1	1
TH	Tekniker	6	5	5
TH	Tekniker	7	5	5
TH	Tekniker	8	5	5
TH	Teknisyen	8	5	5
TH	Teknisyen	9	5	5
TH	Teknisyen	10	5	5
AH	Avukat	5	3	3
AH	Avukat	8	3	3
YH	Hizmetli	9	10	10
YH	Hizmetli	10	10	10
YH	Kaloriferci	10	7	7
YH	Aşçı	10	3	3
TOPLAM			244	244

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST	TOPLAM
			KADRO ADEDİ	
GİH	İşletme Müdürü	1	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	5	5
GİH	Memur	8	5	5
TOPLAM			11	11

Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Sağlık, Aile, Çalışma ve

Sosyal İşler Komisyonu

Esas No: 1/937, 2/2229

30.06.2014

Karar No: 19

TBMM Başkanlığınca tali komisyon olarak Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu ile Plan ve Bütçe Komisyonuna, esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen 1/937 esas sayılı Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı ve tali komisyon olarak Plan ve Bütçe Komisyonu; Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu ve Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna, esas komisyon olarak da Komisyonumuza havale edilen Kars Milletvekili Yunus Kılıç ve Amasya Milletvekili Avni Erdemir ile 80 Milletvekilinin 2/2229 esas sayılı Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi, Komisyonumuzun 19.6.2014 tarihli 28'inci toplantısında ele alınmış; bu toplantıda söz konusu Kanun Tasarısı ile Kanun Teklifi'nin birleştirilerek 1/937 esas sayılı Kanun Tasarısı'nın esas alınması kabul edilmiştir.

Komisyon toplantılarına Sağlık Bakanı ile Maliye Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Yükseköğretim Kurulu (YÖK) Başkanlığı, Türk Tabipler Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği, Vakıf Üniversiteleri Birliği, Türkiye Bilimler Akademisi, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği (TOBB), Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu (TİSK), Türk Sanayici ve İşadamları Derneği (TÜSİAD), Türk Dahili ve Cerrahi Bilimler Yoğun Bakım Derneği, Türk Yoğun Bakım Derneği, Çocuk Acil Tıp ve Yoğun Bakım Derneği, Türk Anestezi ve Reanimasyon Derneği, Aile Hekimleri Dernekleri Federasyonu, Türk Aile Hekimleri Uzmanlık Derneği, Türk Hemşireler Derneği, Ebe ve Hemşireler Derneği, Türk Sağlık-Sen, Birinci Basamak Sağlık Çalışanları Birlik ve Dayanışma Sendikası temsilcileri ile Hacettepe Üniversitesi Rektörü katılmıştır.

Görüşmeler sırasında, konunun daha ayrıntılı olarak ele alınmasını sağlamak amacıyla bir alt komisyon kurulması kararlaştırılmıştır. Söz konusu alt komisyon, 19.6.2014 ve 20.6.2014 günü gerçekleştirdiği toplantılar sonucunda hazırladığı raporu, 23.6.2014 günü Komisyonumuza sunmuştur.

Komisyonumuzun, 24.6.2014 ve 25.6.2014 tarihli 29'uncu ve 30'uncu toplantılarında, Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmıştır.

Alt komisyon metni üzerindeki görüşmeler kapsamında, alt komisyon metninde yer alan 1,2,3,5, 7, 8, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 19, 22, 23,25,29, 30, 34,37,41,42,43,45,46, 47, 48, 50, 51 ile Geçici 1'inci, 52'nci ve 53'üncü maddeler aynen kabul edilmiştir.

Alt komisyon metninin Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı'nın (TÜSEB) akreditasyon kurallarının belirlenmesine katkı sağlamak ve sağlık kuruluşlarını akredite etmek görevini düzenleyen 4'üncü maddesine, bu görevin yerine getirilmesinde kamu ve özel sektör sağlık hizmeti sunucularının rolü dikkate alınarak, görevin bunlarla iş birliği içerisinde yürütülmesi yönünde bir ibare eklenmiştir.

TÜSEB Yönetim Kurulunun oluşumunu düzenleyen 6'ncı maddede yapılan değişiklikle, Yönetim Kurulu üyeleri arasına iki enstitü başkanı ilave edilerek enstitülerin temsili amaçlanmış; bu değişiklik doğrultusunda söz konusu enstitü başkanlarının görev süresi tespit edilmiş ve Yönetim Kurulunun toplantı ve karar yeter sayısı yeniden belirlenmiştir.

TÜSEB'in üst derece yöneticileri ile enstitü başkanlarında aranan öğrenim şartlarının düzenlendiği 12'nci maddede öngörülen doktora derecesi sahibi olma şartı, söz konusu personelin akademik açıdan daha deneyimli kişiler arasından belirlenmesi amacıyla doçentlik derecesi olarak değiştirilmiştir.

TÜSEB'e dışardan personel görevlendirilmesini düzenleyen 13'üncü maddenin, bu görevlendirmede ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının muvafakatının aranmayacağına ilişkin cümlesi; görevli kişilerin amirinin oluru olmadan başka bir kurumda görevlendirilmelerinin, o kişiler tarafından yürütülen idari iş ve eylemlerin aksamasına sebep olacağı gerekçesiyle madde metninden çıkarılmıştır.

Yükseköğretim kurumlarıyla yapılacak protokoller çerçevesinde, akademik çalışma yapanların bu çalışmalarını enstitülerde gerçekleştirmesine olanak tanıyan 18'inci maddede sayılan uzmanlık alanlarına veteriner hekimlik ve eczacılık da eklenerek bu alanlarda çalışma yapanların da enstitülerden yararlandırılması amaçlanmıştır. Ayrıca madde ile TÜSEB'e verilen 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde tesis yaptırma, yenileme ve hizmet alma yetkisini düzenleyen fıkra, kamu-özel iş birliği modelinin TÜSEB çalışmaları kapsamında temel bir gereklilik olarak görülmemesi nedeniyle madde metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve 20'nci madde ile 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanunun ek 14'üncü maddesinin birinci fıkrasına eklenmesi öngörülen Tıpta Uzmanlık Kurulunca süre artırımı yapılan ana dallara bağlı yan dalların eğitim sürelerini "müfredatta belirtilen süre kadar" azaltma yetkisini düzenleyen hüküm, uygulamada güçlükler oluşturacağı gerekçesiyle değiştirilmiş; söz konusu eğitim sürelerinin ne ölçüde azaltılabileceği açık bir biçimde düzenlenmiştir.

Çerçeve 21'inci madde ile 1219 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen Geçici 12'nci maddenin, anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlarının yan dal uzmanlık eğitimlerinin sürelerine ilişkin birinci fıkrası, konunun çerçeve 20'nci maddede muhtevi olması nedeniyle madde metninden çıkarılmış; çocuk yoğun bakım ünitelerinde çalışan çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanlarına yoğun bakım yan dal uzmanlık belgesi alma imkânı veren ikinci fıkrasına, çocuk acil ünitelerindeki çalışmalarının da bu alandaki tecrübelerinden sayılması amacıyla "çocuk acil" ibaresi eklenmiştir. Ayrıca ikinci fıkranın "fıkroda belirtilen şekilde yoğun bakım yan dal uzmanlık belgesi alanların devlet hizmeti yükümlülüğünü tercihlerine göre atanacakları yerlerde yerine getirebileceklerine dair hükmü", hakkaniyetin sağlanması ve ayrımcılık yapılmaması amacıyla mevcut yan dal uzmanları ile aynı esaslara tabi olmalarını sağlayacak biçimde yeniden düzenlenmiştir.

1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 43'üncü maddesinin 5'inci fıkrasında yer alan aday öğretmenlerin tabi olacağı yazılı ve sözlü sınav usulünün Çerçeve 24'üncü madde ile "sadece sözlü veya sadece yazılı sınava" olanak tanıyacak şekilde değiştirilmesini öngören düzenleme, her ölçmede yazılı sınavın mutlaka yapılması gerektiği düşüncesiyle "yazılı ve/veya yazılı ve sözlü sınav" şeklinde değiştirilmiş ve böylece idareye yazılı sınav yapıp yapmama hususunda bir takdir hakkı verilmemiştir.

Doçentlik sınavı ile ilgili görev ve yetkilerin Üniversitelerarası Kuruldan alınarak Yükseköğretim Kuruluna verilmesine dair Alt Komisyon metninin çerçeve 26'ncı maddesi; seçilmiş öğretim üyelerinin oluşturduğu Üniversitelerarası Kurulun yetkilerinin, daha kısıtlı bir temsil özelliği taşıyan YÖK'e devredilmesinin bilimsel özerkliği zedeleyebileceği gerekçesiyle metinden çıkarılmıştır.

Yurt içi veya yurt dışında yetiştirilen öğretim elemanlarının tabi olduğu mecburi hizmetin, öğretim elemanı yetiştirilmesinin amacına uygun olarak başka yükseköğretim kurumlarında veya kamu kurum ve kuruluşlarında yerine getirilememesi, Alt Komisyon metninin çerçeve 26'ncı maddesinden sonra ihdas edilen yeni bir madde ile hüküm altına alınmıştır.

Öğretim elemanlarının Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği öncelikli alanlarda araştırma yapmalarını öngören çerçeve 27'nci madde, amacın idari bir işlemle yerine getirilebileceği ve kanunla düzenleme yapılmasına gerek olmadığı gerekçesiyle metinden çıkarılmıştır.

Çerçeve 28'inci madde tamamen değiştirilmiş; bu değişiklik kapsamında 2547 sayılı Kanunun 40'inci maddesine eklenen cümle ile öğretim üyelerinin vakıf yükseköğretim kurumlarına görevlendirilmelerinin süresi, devlet üniversitelerindeki öğretim üyesi ihtiyacı dikkate alınarak iki yıl ile sınırlandırılmış ve bu şekilde görevlendirilenlerin idari görev alması yasaklanmıştır.

Çerçeve 31'inci madde ile; 2547 sayılı Kanunun 50'nci maddesinde yer alan lisans eğitiminden sonra yükseköğretim kurumlarında akademik çalışma yapmak isteyenlerin seçilmelerinde uygulanacak esasların belirlenmesi yetkisi, Üniversitelerarası Kuruldan alınarak Yükseköğretim Kuruluna verilmek istenmiş; ancak bu yetkinin Yükseköğretim Kuruluna verilmesi, Üniversitelerarası Kurulun temsil özelliği ve bilimsel özerklik boyutu değerlendirilerek uygun görülmemiş ve söz konusu yetki aktarımına ilişkin ibare madde metninden çıkarılmıştır.

Lisansüstü öğretim esasları hakkında yönetmelik çıkarma yetkisini Üniversitelerarası Kuruldan alarak YÖK' veren çerçeve 32'nci madde, Üniversitelerarası Kurulun geniş ölçekli temsil özelliği ve bilimsel özerklik boyutu değerlendirilerek, ayrıca bu Kurulun işleyişinde herhangi bir aksama görülmediği gerekçesiyle metinden çıkarılmıştır.

Vakıf yükseköğretim kurumlarından mali durumu bozulanlar hakkında Yükseköğretim Kuruluna tedbir alma ve alınacak tedbirler ile ilgili yönetmelik çıkarma yetkisi tanıyan çerçeve 33'üncü madde, mali durum tespitine yönelik nesnel ölçütlerin belirlenmesi, alınacak tedbirlerin neler olduğunun açıklığa kavuşturulması ve Yükseköğretim Kurulunca çıkarılması öngörülen yönetmelikte Üniversitelerarası Kurulun görüşünün alınmasının sağlanması amaçlarıyla değiştirilmiştir.

Çerçeve 35'inci madde ile Üniversitelerarası Kurulun görevleri arasında yer alan doktora ve doçentlik ile ilgili esasları belirleme yetkisinin kaldırılmasına dair ibare, söz konusu yetkilerin Yükseköğretim Kuruluna devredilmesini öngören maddelerin daha önce metinden çıkarılmış olması ve dolayısıyla Üniversitelerarası Kurulun yetkilerinde herhangi bir değişiklik yapılmamış olması gerekçesiyle madde metninden çıkarılmıştır.

Çerçeve 36'ncı maddede yer alan "'Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi"'nin adı "Sağlık Bilimleri Üniversitesi" olarak değiştirilmiştir. Ayrıca, Sağlık Bilimleri Üniversitesi Mütevelli Heyetine verilmesi öngörülen öğretim üyesi kadro sayılarını belirleme yetkisi, yürürlükteki mevzuata uygun olarak Yükseköğretim Kuruluna verilmiştir.

Çerçeve 38'inci maddede yapılan değişiklikle; 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanunu'nun -Türk Dış Hekimleri Birliği Merkez Yönetim Kurulunun yapısını belirleyen- 24 maddesinin birinci fıkrasında yer alan "Aldıkları oy sırasına göre on bir de yedek üye belirlenir. Oylarda eşitlik halinde kuraya başvurulur." hükmünün korunması amaçlanmıştır; böylece alt komisyon metnine göre yürürlükten kaldırılacak olan "Türk Dış Hekimleri Birliği Merkez Yönetim Kurulunun yedek üyelerinin seçilmesi ve oyların eşitliği hâlinde başvurulacak yönteme ilişkin hükmün" yürürlükten kaldırılmasını önleyecek bir değişiklik gerçekleştirilmiştir.

Yine, çerçeve 39'uncu ve 40'inci maddelerde yapılan değişikliklerle, Türk Dış Hekimleri Birliği Yüksek Disiplin Kurulu ile Denetleme Kurulunun üye bileşimi bağlamında yedek üyelerin varlığına ve bunların sayısına ilişkin yürürlükteki hükümlerin, alt komisyon metnindeki düzenlemenin tersine, korunması amaçlanmıştır.

Çerçeve 44'üncü maddede yapılan değişiklikle, 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanunu'nun geçici 5'inci maddesi kapsamında dönüşüm programına alınan dersaneler ve etüt eğitim merkezleri ile ilgili olarak Millî Eğitim Bakanlığının her türlü tedbiri alacağına ilişkin hüküm alt komisyon metninden çıkarılmış ve bunun yerine getirilen yeni hüküm ile, 5580 sayılı Kanun ve 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İnhisarı Kanunu'nda belirlenen alkollü içki satılan yerler ile dönüşüm programına alınan dersane ve öğrenci etüt eğitim merkezleri arasında en az yüz metre uzaklık bulunmasına ilişkin koşulun, söz konusu eğitim kurumlarının dönüşümü için tanınan sürenin sonuna kadar (2018-2019 eğitim öğretim yılı) uygulanmaması öngörülmüştür.

Son olarak, çerçeve 49'uncu maddede yapılan değişiklikle, Millî Eğitim Bakanlığı Teşkilatı kapsamındaki şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü kadrolarına yapılacak atamalarda esas alınan sözlü sınava gireceklerin belirlenmesine ilişkin nesnel bir ölçüt öngörülmüş; atamaya esas sözlü sınava, yazılı sınava giren herkesin değil; fakat "yazılı sınavı kazananlar arasından puan üstünlüğüne göre çağrılanların" girebilmesi, böylece atamalarda liyakatin gözetilmesine yönelik bir düzen oluşturulmuştur.

Alt Komisyon metni oy çokluğuyla kabul edilmiş ve alınan yetki doğrultusunda redaksiyona tabi tutulmuştur. Redaksiyon kapsamında numaraları yeniden düzenlenen maddelerin alt komisyon metnindeki yerlerini gösterir çizelge ekte sunulmuştur.

İçtüzüğün 45. maddesi uyarınca Genel Kurul çalışmalarında Komisyonumuzu temsil etmek üzere İstanbul Milletvekili Ahmet Haldun Ertürk, Kastamonu Milletvekili Mustafa Gökhan Gülşen ve Uşak Milletvekili İsmail Güneş özel sözcü seçilmişlerdir.

Raporumuz, Genel Kurula sunulmak üzere yüksek Başkanlığınıza saygı ile arz olunur.

EK: KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİNDEKİ MADDELERİN, ALT KOMİSYONUN KABUL ETTİĞİ METİNDEKİ YERLERİNİ GÖSTERİR ÇİZELGE

Alt Komisyonun Kabul Ettiği Metin	Komisyonun Kabul Ettiği Metin
Madde 1-25	Madde 1-25
Madde 26 (Metinden çıkarılmıştır)	-
-	Madde 26 (Yeni madde ihdası)
Madde 27 (Metinden çıkarılmıştır)	-
Madde 28	Madde 27
Madde 29	Madde 28
Madde 30	Madde 29
Madde 31	Madde 30
Madde 32 (Metinden çıkarılmıştır)	-
Madde 33	Madde 31
Madde 34	Madde 32
Madde 35	Madde 33
Madde 36	Madde 34
Madde 37	Madde 35
Madde 38	Madde 36
Madde 39	Madde 37
Madde 40	Madde 38
Madde 41	Madde 39
Madde 42	Madde 40
Madde 43	Madde 41
Madde 44	Madde 42
Madde 45	Madde 43
Madde 46	Madde 44
Madde 47	Madde 45
Madde 48	Madde 46
Madde 49	Madde 47
Madde 50	Madde 48
Madde 51	Madde 49
Geçici Madde 1	Geçici Madde 1
Madde 52	Madde 50
Madde 53	Madde 51

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Necdet Ünüvar</i>	<i>Türkan Dağoğlu</i>	<i>İsmail Tamer</i>
Adana	İstanbul	Kayseri
Kâtip	Üye	Üye
<i>Vural Kavuncu</i>	<i>Salih Fırat</i>	<i>Muhammed Murtaza Yetiş</i>
Kütahya	Adıyaman	Adıyaman
Üye	Üye	Üye
<i>Mehmet Domaç</i>	<i>Ahmet Haldun Ertürk</i>	<i>Kadir Gökmen Öğüt</i>
İstanbul	İstanbul	İstanbul
		(Karşı oy yazımız ektedir)
Üye	Üye	Üye
<i>Nesrin Ulema</i>	<i>Mustafa Gökhan Gülşen</i>	<i>Fuat Karakuş</i>
İzmir	Kastamonu	Kilis
(Son toplantıya katılmadı)		
Üye	Üye	Üye
<i>Özgür Özel</i>	<i>Muzaffer Yurttaş</i>	<i>Ali Öz</i>
Manisa	Manisa	Mersin
(Karşı oy yazımız vardır)		(Muhalefet şerhim vardır)
Üye	Üye	Üye
<i>Aytuğ Atıcı</i>	<i>Nurettin Demir</i>	<i>Demir Çelik</i>
Mersin	Muğla	Muş
(Karşı oy yazımız ektedir)	(Karşı oy yazımız vardır)	(Son toplantıya katılmadı, muhalefet şerhim var)
Üye	Üye	Üye
<i>Cemalettin Şimşek</i>	<i>Mehmet Emin Dindar</i>	<i>İsmail Güneş</i>
Samsun	Şırnak	Uşak
(Muhalefet şerhi vardır)		

KARŞI GÖRÜŞ YAZISI

AKP Hükümeti sıklıkla yaptığı gibi TBMM'ye yine bir torba kanun tasarısı sunmuştur. Tasarı ile Sağlık Bakanlığına bağlı Türkiye Sağlık Bilimleri Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) ve tüm üniversitelerin tıp fakültelerinin üzerinde yaptırım gücü bulunan bir Sağlık Bilimleri Üniversitesi kurulmakta, vakıf üniversitelerinin mali/yönetimsel yapısına müdahale edilmekte ve Millî Eğitim Bakanlığı Teşkilat Kanunu'nda da birçok önemli değişiklik yapılmaktadır. Sağlık alanı ve üniversitelerde bu kadar önemli değişiklikler yapan Tasarının üç sayfalık genel gerekçesinde, Sağlık Bakanlığına bağlı olarak kurulan üniversitenin gerekçesi bir cümle ile değiştirilmiş, kanser enstitüsünün gerekçesi tüm tasarının gerekçesi gibi sunulmuştur. Hükümet, Tasarıda çok ciddi değişiklikleri öngören maddeleri, hukuki, bilimsel, tutarlı herhangi bir gerekçeye dayandıramamıştır. Bu durum, keyfi bir değişikliğin en açık itirafıdır.

Ülkemizde ve dünyada kanser, en önemli ölüm sebeplerindedir. Giderek artacağı da öngörülmektedir. Kanser insan sağlığında ve toplumsal yapıda yaptığı tahribat giderek artacaktır. Bu gerçekler ışığında Türkiye'de kanser konusunda düzenleme, denetleme, teşhis-tedaviye yönelik araştırma ve halk sağlığına yönelik önleyici tedbirlerin alınmasını sağlayacak düzenlemelere ihtiyaç olduğu bilinmektedir. Hükümet bu ihtiyacı karşılamak için üniversitelerde kurulu enstitülerle işbirliği yaparak para ve insan gücünü en etkili şekilde kullanmak yerine, toplumun hassas olduğu bu konuyu istismar ederek, altı farklı enstitü kurmak istemekte ve bu enstitüleri bir başkanlığa bağlamak istemektedir. Bunun yerine insan ve para kaynağını TÜBİTAK çatısı altında birleştirerek daha verimli olmak mümkündür. Bu büyük organizasyona rağmen, Sağlık Bakanlığı, Kanser Daire Başkanlığı da yerinde durmaktadır.

Kurulmak istenen TÜSEB, yeni bir teşkilat öngörmektedir. Amaç olarak da "ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak" dâhil çok geniş bir alan tarif edilmiştir. Hükümet, daha önce Sağlık Bakanlığının stratejik planlamasını öngörürken, daha çok planlayıcı ve denetleyici bir işlev-amaç yükleneneğini ifade etmiştir. Buna rağmen, Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, TÜBİTAK ve Türkiye'nin bilgi birikimine sahip saygın üniversiteleri varken, Sağlık Bakanlığı, görevi olmayan alanlara kayarak kaynak israfı ve karmaşaya sebep olmaktadır. Sağlık Bakanlığı'nın temel görevi halkımızın sağlığını korumak ve gerektiği durumlarda hastaların tedavi edilmesini sağlamaktır. Bu görev Sağlık Bakanlığı'na Anayasa tarafından verilmiştir. Sağlık Bakanlığı bu Anayasal görevi yaparken üretilen her türlü bilgi ve teknolojiyi kullanır. Ancak bu yasa tasarısı ile Sağlık Bakanlığı hem bilgi ve teknoloji üretmeyi hem de asıl görevi olan halkın sağlığını korumayı ve gerektiği durumlarda hastaların tedavi edilmesini sağlamayı üstlenmeye çalışmaktadır. Bu durum kulağa hoş gibi gelse de mümkün de değildir, gerekli de değildir. Mevcut koşullarda bile ülkemizin sağlık göstergeleri istenen düzeyden çok uzaktadır. Sağlık Bakanlığı ülkemizde mevcut olan üniversite, enstitü, TÜBİTAK ve diğer bilimsel kuruluşların ürettiği her türlü ürünü kullanarak asıl görevini yerine getirmeye çalışmalıdır. Tüm bu açıklamalara rağmen Sağlık Bakanlığı TÜSEB kurma konusunda ısrarlı olursa TÜSEB'in amaçları gözden geçirilerek Sağlık Bakanlığı'nın asıl görev alanlarına yönelik enstitüler kurulması hedeflenebilir.

3. Madde ile Hükümet TÜSEB'i İstanbul'da kurmaktadır. Bakanlık ve tüm bağlı kuruluşlar Ankara'da iken bütün sağlık alanlarında enstitü kurabilecek bir yapının, İstanbul'da yönetim merkezinden uzak olması akılcı değildir. Hükümet bunu izah edememiştir. Yönetim Kurulu'nu ve Yüksek Denetleme Kurulunu oluşturan birçok müsteşar ve bürokratin sıklıkla İstanbul'a taşınması gerekli olacaktır bu durum zaman ve enerji kaybına sebep olacaktır. TÜSEB merkezinin Ankara'da olması gereklidir.

Yine 3. Maddede, üniversitelerin enstitüleri bürokratik engeller altında ezilirken, **TÜSEB'in özel hukuk hükümlerine tabi olması kabul edilemezdir.** Hükümet ayrımcı ve kutuplaştırıcı zihniyet yapısını burada da sergilemiş ve bilim dünyasına nifak sokmuştur.

Tasarı'da TÜSEB'e teknopark, teknoloji merkezi, kuluçka merkezi, teknoloji transfer ofisleri kurmak gibi Bilim Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, TÜBİTAK ve üniversitelerin görev alanına giren görevler verilmektedir.

Özel bütçeli, bilimsel ve idari **özerk** olduğu yazılan TÜSEB'in Başkanından başlamak üzere **tüm yönetim kurulu siyasi irade tarafından atanmaktadır.** Yönetim kurulunun başkanı Sağlık Bakanı'dır. Böylece Hükümetin, "özerk" ifadesini, "kendine bağlı" olarak algıladığı ortaya çıkmaktadır.

CHP olarak, özerk yapının bütün dünyada bilindiği anlamı ile TÜSEB'te uygulanması için, yönetim kurulunun, oluşacak enstitülerin başkanlarından oluşmasını ve başkanların da her bir enstitüdeki bilim kurullarının seçeceği kişilerden oluşmasını teklif etmemize rağmen ne yazık ki AKP mensubu milletvekilleri tarafından reddedilmiştir. Hükümetin öngördüğü model özerklik değil, özel bütçenin hükümet eliyle keyfi dağıtılmasına yol açabilecek modeldir.

Tasarıda TÜSEB için öngörülen dar, seçkin, bürokratik, yüksek danışma kurulu teklifimiz ile kısmen değiştirilerek ilgili bilim dallarının oda temsilcilerinin katılması sağlanmıştır. Ancak bu yeterli değildir. Yüksek Danışma Kurulu'nun büyük bir çoğunluğu müsteşarlar ve Sağlık Bakanlığı'na bağlı bürokratlardan oluşmaktadır. Daha geniş bir bilimsel kurula danışmanın ve yenilikçi fikirleri almanın çok yararı olacağı açıktır.

TÜSEB görevleri arasında sayılan yurt içinde ve dışında şirket kurmak Sağlık Bakanlığı'nın görevleri arasında değildir ve olmamalıdır. Şirketlerin temel amacı kârdır oysa sağlık alanında kâr amacı taşıyan işler yapılması halkın yararına olmayacaktır. Uluslararası şirket kurulması durumunda ise TÜSEB'in önceliklerinin değişme olasılığı yüksektir. Ulusal ihtiyaçlar yerine şirketlerin ihtiyaçları çatışacaktır. Şirket kurulmaması halinde, TÜSEB'in yürütmesi öngörülen iş ve işlemlerin hangisinin aksayacağı sorusuna Hükümet cevap verememiştir.

TÜSEB'in birçok maddesinde, şirket yapısına atıf yapılırken 17. Maddede "TÜSEB'in görevleriyle ilgili yaptığı faaliyetlerden 16 ncı madde kapsamında elde ettiği gelirleri dolayısıyla **kurumlar vergisi açısından iktisadi işletme oluşmuş sayılmaz.**" denmektedir. Şirketlerin kuruluş amacı kâr etmektir. Kâr eden şirketin kurumlar vergisi ödememesi kabul edilemez. TÜSEB ticaret yapmamalı, yapacaksa da diğer ticari kuruluşlar gibi vergisini ödemelidir.

Hükümet kalkınma planlarında bir yandan, özel sektörün önünü açarak, destekleyerek ve denetleyerek rekabet gücünü arttırmak isterken, Sağlık Bakanlığı bu Tasarı ile yasayla korunmuş ayrıcalıklarla, özel sektör ve özellikle üniversitelerle eşit olmayan şartlarda rekabet etmektedir. Bu durum üniversitelerdeki enstitülerin zayıflamasına ve dolayısı ile bilimsel rekabete zarar verecektir.

Türkiye'de sağlık hizmetleri akreditasyonu yapacak ciddi, ileriye görebilen, saygın bir akreditasyon kuruluşuna gereksinim vardır. Bu kuruluşun ifade edildiği gibi konusunda saygın olabilmesi için bağımsız ve denetlenebilir olması gereklidir. Kurulması öngörülen Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü, Sağlık Bakanlığı'nın kendi kurum ve kuruluşlarını da akredite etmesi uygun değildir. Sağlık Bakanlığı hastanelerinin saygınlığının korunabilmesi için bağımsız bir kuruluş tarafından akredite edilmesi teklifimiz reddedilmiştir. Bu durum Enstitünün saygınlığını ve hedeflerini sekteye uğratacak niteliktedir.

Daha önce yasa ile ve Anayasa'ya aykırı şekilde, kişilerin mahrem bilgilerini sağlık kurumlarından zorla alan ve hatta satan AKP Hükümeti, 19. Madde ile bunu alışkanlık haline getirdiğini göstermiştir. Tasarıda, TÜSEB'in istemesi durumunda, kurumlara her türlü bilgiyi verme zorunluluğu getirilmiştir. Önergemizle “telif hakları korunarak” bilgi isteneceği eklenmiştir. Ancak kişisel verilerin korunması kanunu yokken, sadece fikri hakların korunması yeterli değildir.

Sonuçta Tasarının birinci kısmında önemli yer tutan TÜSEB, ülkemizin kanser enstitüsü ihtiyacı istismar edilerek, günün gerçeklerinden uzak, ülkemizin insan gücü ve diğer birikimlerini hiçe sayarak Sağlık Bakanlığı içinde kurulmak istenen siyasi ve ticari bir yapı şeklindedir. Ayrıca Sağlık Bakanlığı bünyesindeki Kanser Daire Başkanlığı korunarak kanserle savaş konusunda yürütmeye çift başlılık yaratılmaktadır.

Madde 28 ile 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesi (c) fıkrasında yükseköğretim öğrencilerinin, “azami öğrenim süreleri içinde tamamlamak zorundadırlar” denilerek yeni öğrenci mağduriyetleri yaratabilecek niteliktedir. Fıkra bu hali ile bugüne kadar İktidarın defalarca yaptığı gibi, yeni af arayışlarının kaynağı olacaktır. Bu fıkranın, YÖK dâhil, eğitimci, öğrenci dernek ve sendikaları ile tartışılması gereklidir.

29. Maddede “Lisans düzeyinde ikinci bir yükseköğretim yapan öğrenciler, **katkı payı ve öğrenim ücretini yüzde elli fazlasıyla öder.**” denilmektedir. Burada iki temel sorun vardır: Birinci sorun, yükseköğretim katkı payı ve öğrenim ücretinin aslında kalkmadığıdır. Daha önce Hükümetin “müjde” olarak ilan ettiği “öğrenci harçları kaldırılmıştır” ifadesinin sadece seçimlere yönelik Bakanlar Kurulu geçici kararı olduğu ortaya çıkmıştır. İkinci sorun ise, zor şartlarda yapılabilen ikinci lisans eğitimi alan başarılı öğrencilerin %50 zamlı tarife ile harç ödeme zorunda bırakılarak cezalandırılmalarıdır. Eğitim öğretim sisteminde **başarının cezalandırılması kabul edilemez.** Bu ceza uygulaması dünyada, herhalde sadece AKP İktidarına nasip olmuştur!

32. Madde ile eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütmekle birlikte mali borçlarını ödeyemeyecek durumda olduğu tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumlarının kapatılabilecektir. Eğitim ve öğretim faaliyetlerinin etkilenmediği durumlarda bir üniversiteyi kapatmak doğru değildir. Tıp fakültesi bulunan vakıf üniversitelerinin ayakta kalabilmesi, vakıf hastanelerinde ürettikleri hizmetlerin karşılığının Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) tarafından zamanında ödemesi ile mümkündür. SGK'nin ödemeleri geciktirmesi vakıf üniversitelerini mali açıdan zora sokar ve kapatılması için gerekçe oluşturabilir. Bu nedenle vakıf üniversiteleri Hükümetin kontrolüne geçebilir. Bu durum asla kabul edilemez. Ayrıca bu madde vakıf üniversitelerinin idari ve mali yönden özerkliğini güvence altına alan Anayasa'nın 130. Maddesine de aykırıdır.

Madde 32 ile 2547 sayılı kanuna eklenen GEÇİCİ MADDE 68, sağlık alanında lisans tamamlama öngörmektedir. Konu ile ilgili eğitimler, YÖK tarafından belirlenecek alanlarda, uzaktan eğitimle verilmesi uygulama isteyen konularda sıkıntı yaratabilecek niteliktedir. Lisans tamamlayacak ön lisans diploması sahipleri, eşdeğer lisans diploma sahiplerinin eğitimlerinde aldığı, uygulamalı eğitim süresi kadar uygulamalı eğitimi almalıdır.

34. madde ile kurulmak istenen “Sağlık Bilimleri Üniversitesi” ülkemizin bugüne kadarki tıp birikimini, sağlık alanındaki insan gücünü, üniversite ve diğer eğitim araştırma ve uygulama merkezlerini inkâr anlamındadır.

Sağlık Bakanlığının üniversite kurması Anayasanın yükseköğrenimi düzenleyen 130 ve 131 inci maddelerine aykırıdır. Üniversite kurmak, Sağlık Bakanlığının kuruluş kanununda yazan görevlerinden değildir.

Bugün dünyada sağlık hizmetleri alanında yer alabiliyor ve kaliteli hizmet üretebiliyorsak tıp fakültelerinin yetiştirdiği kadrolar sayesinde. Tıp alanında bir uzmanın en az 10, doçentin 15, profesörün ise 20 yılda yetiştiğini kabul edersek, bugün geldiğimiz tıp birikiminin AKP iktidarları dönemindeki uygulamalardan kaynaklanmadığı ortaya çıkacaktır.

Bir taraftan alt yapısı olmayan, nitelikli insan gücünü yönlendiremediğimiz şehirlere tıp fakülteleri kuran anlayış, diğer taraftan onlarca tıp fakültesinin olduğu İstanbul'a binlerce kadrolu tıp fakültesi kurmak istemektedir. Bu durum sadece plansızlık ve öngörüsüzlükle açıklanamaz. Olsa olsa siyasi rantçılık uğruna ülkenin kaynaklarını heba etmektir.

Oluşturulacak tıp fakültesine Türkiye'deki tüm eğitim ve araştırma hastaneleri bağlanmaktadır. Sağlık Bakanlığı ülke gerçeklerini yok saymakta ve üniversite hastaneleri ile haksız ve gereksiz bir yarışa girmektedir. Bu yarışın kazananı olmayacaktır, kaybedeni ise üniversiteler, tıp eğitimi ve vatandaşlar olacaktır.

Ayrıca Anadolu'da kurulan çoğu tıp fakültesi, Sağlık Bakanlığı hastaneleri ile afileye olmasından dolayı Sağlık Bakanlığı denetimine girecektir. Bu uygulama üniversitelerin özerkliğini ve bilimsel yapısını zedeleyecek niteliktedir.

Kurulacak üniversitenin Mütevelli Heyeti; Sağlık Bakanı, Sağlık Bakanlığı Müsteşarı, Bakanın seçeceği bir üye ve Rektör ile Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen profesör unvanına sahip bir üye olmak üzere, toplam beş üyeden oluşturulmakta, üniversite adı altında, adeta Sağlık Bakanlığı'nın bir dairesi oluşturulmaktadır.

Bu uygulamanın TOKİ'nin inşaat mühendisliği, mimarlık fakültesi, Adalet Bakanlığı'nın hukuk fakültesi, Dışişleri Bakanlığının siyasal bilgiler fakültesi açmasından farkı yoktur.

Mütevelli heyetinin görevleri arasında sayılan, ***“Üniversitenin Tıp Fakültesine tahsis edilecek öğretim üyesi kadroları, temel bilimler hariç olmak üzere, birlikte kullanılan eğitim ve araştırma hastanesinin eğitim birimleri dikkate alınarak, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından il bazında belirlenir ve öğretim üyesi atamaları bu kadrolara yapılır”*** ibaresi ile öğretim üyesi kadro atamaları bilimsel kurallara göre değil siyasi iradenin gücüne bırakılmıştır. Mütevelli heyeti yukarıda da sayıldığı üzere siyasi iradenin kendisidir.

Sağlık Bakanlığı eğitim araştırma hastanelerinde, akademik olarak doçent ve profesöre denk gelen, eski adı ile şef ve şef yardımcısı olarak bilinen, şimdi eğitim görevlisi sayılan, yetişmiş insan gücünün nasıl değerlendirileceğine değinilmemiştir. Eğitim ve araştırma hastanelerinin bugünkü duruma gelmesinde büyük emekleri olan bu eğitim görevlilerinin özlük hakları gözden geçirilmemiş adeta işlerinin bittiği gerekçesiyle bir kenara itilmişlerdir. Eğitim ve araştırma hastanelerindeki eğitim görevlilerinin özlük hakları mutlaka iyileştirilmelidir.

Mekteb-i Tıbbiye-i Şâhâne adıyla hizmet vermek üzere inşa edilen ve hâlen Marmara Üniversitesi adına tahsisli olan Haydarpaşa Kampusu, Sağlık Bilimleri Üniversitesine tahsis edilerek, üniversitelerin planlamaları, programları orada okuyan öğrenci ve öğretim görevlileri yok sayılmıştır.

Kurulacak üniversitenin yerleşke gaspına Hükümet bilimsel aklı bir gerekçe sunamamıştır. Hükümet'in, özel sağlık sisteminin daha çok para kazandığı İstanbul'daki hastanelere, nitelikli insan gücü piyasası sunmak istediği anlaşılmaktadır. Oysa Bakanlığın yasasında yazan görevlerinden biri, ***“Bölgesel farklılıkları gidermeye ve herkesin sağlık hizmetine erişimini sağlamaya yönelik tedbirler”*** almaktır.

Yukarıda saydığımız gerekçelerle Sağlık Bakanlığının üniversite kurması Anayasa'ya aykırıdır. Ayrıca tıp alanına vereceği zararlar nedeniyle de yanlıştır. Halkımızın bugünkü ve gelecekteki sağlık ihtiyaçlarını değil, siyasi erkin ve özel sağlık kuruluşlarının çıkarlarını gözetken bir yapı olacağından dolayı da CHP Grubu olarak Sağlık Bakanlığı'na bağlı bir Sağlık Bilimleri Üniversitesi kurulmasına karşıyız.

43. madde ile korunan vekil ebe ve hemşire istihdamı günümüzde kabul edilemez. Vekâleten iş yapma taşeronluk sisteminden de kötü kölelik benzeri bir çalışma usulüdür. Bakanlığın bunu sürdürmede gerekçesi yoktur. Eski ve korunan beldelerdeki vatandaşlar, işine sahip çıkan iş güvencesi olan asıl ebe ve hemşireden hizmet almalıdır. Bakanlık “vekil” çalışma sistemine son vermelidir.

47. Madde ile 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye eklenen ek madde hukuksuzdur. Görevde yükselme ve unvan değişikliğinde yazılı sınav yok sayılarak tek başına sözlü sınav sonuçları esas alınarak atama yapılması eşitlik ilkesine ve şeffaflığa aykırıdır. Ayrıca yapılan hukuksuzluk ve kanunsuzluğun, konuyla ilgili Danıştay kararlarına rağmen ve aleyhine, geriye doğru işletilmesi kabul edilemez bir hukuk ayıbıdır.

Danıştay, sadece sözlü ile atamanın yapılmasını Anayasanın hukuk devleti ilkesine ve liyakat ilkesine, aykırı bulmuş ve Millî Eğitim Bakanlığının ilgili yönetmeliğinin yürütmesini durdurma kararı vermiştir. Değerlendirmeye yazılı sınavın da dâhil edilmesi gerektiğini ve mülakatın, yazılı sınavın tamamlayıcı bir unsuru olması gerektiğini belirtmiştir. Bu hukuki gerçeklere rağmen, Danıştay'ı ve hukuku Meclisteki parmak çoğunluğu ile dolanmaya kalkmak, evrensel hukuku, eşitliği, adaleti yok sayan ve vicdani kanaatlere aykırı bir uygulamadır.

Aytuğ Atıcı

Mersin

Özgür Özel

Manisa

Nurettin Demir

Muğla

Kadir Gökmen Öğüt

İstanbul

MUHALEFET ŞERHİ

1/937 esas numarası ile Sağlık, Aile ve Sosyal İşler Komisyonunda görüşülen Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) Kurulması İle Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısına Muhalefet şerhimizdir.

Sağlık Bakanlığı, usul olarak, Yükseköğretim Kurumu yetkisine dahil olan birçok hükmü YÖK görüşü olmadan gerek alt komisyon gerekse esas komisyona davet edip görüşünü almadan akademik dünyayı yakından ilgilendiren bir yasal değişikliği, torba yasa tasarısıyla gerçekleştirmeye kalkmıştır. Bakanlığın, planlayıcı ve denetleyici bir işlevi gerçekleştirmek asıl görevi iken, üniversitelerde yapılması gereken ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamayı yeni bir enstitü başkanlığı ve üniversite kurmayı amaçlayan girişimi önceliğinin değiştirdiğini ve karmaşıklığa zemin hazırlayan yeni bir yapılanmayı arzuladığını göstermektedir.

İlkel olarak TÜSEB'in kurulması ve amaçlarının incelenmesine bakıldığında yaklaşım doğrudur. Ancak, ülkede TÜBİTAK varken TÜBİTAK'ı ve üniversiteleri güçlendirici bir yaklaşımdan uzaklaşarak, Bakanlığa bağlı Sağlık Tübitak'ı kurulması anlamlı değildir.

Dünya ve Avrupa ülkelerine baktığımızda üniversite sayıları ülkemizden az olmakla beraber daha işlevseldir. Ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek sağlık bilimi ve teknolojileri kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesine öncülük etmek, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere kurulması planlanmaktadır. Bu görev tanımlamaları sağlık bakanlığının asli görevleri arasında değildir.

Kanun Tasarısının ilk 19 maddesi, TÜSEB'in kurulması, kuruluşu ve görevleri personele ilişkin hükümler, kurumlar arası görevlendirme, proje yönetimi, mali hükümler ve bilgi edinme kurallarını belirlemektedir. TÜSEB, bilimsel ve idari özerkliğe sahip özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı olarak tarif edilmesine rağmen, yönetim kurulunda, yüksek danışma kurulunda ve başkanlıkta, siyasi otoritenin tamamen hâkim olması, farklı bir özerklik modelini yansıtmaktadır. Komisyonunda, Sağlık Bakanının başkanlığında olması yerine Sağlık Bakanının belirleyeceği bir başkan ve enstitü başkanlarının hakim olması önerimiz reddedilmiştir.

Yönetim Kurulu; Bakanın başkanlığında, bakanlık müsteşarı, başkan ve bakan tarafından seçilecek 2 üye olmak üzere 5 üyeden seçiliyor gibi görülse de aslında tamamen her şeyin Bakanın tasarrufunda olacağı açıktır. Burada da bakan ne derse o olacaktır. Bakanın görüşüne karşı oy kullanacak veya farklı fikir ortaya koyacak bir tek kişi olmayacaktır. Yani böyle oluşan bir kurula özerk demek mümkün değildir. TÜSEB'in kuruluş amaçları, Türkiye'de var olan üniversitelerle aynı amaçları tanımlamaktadır. Kurulus; Sağlık Bakanlığı altında kurulmakta ve görevleri incelendiğinde halen YÖK ve Üniversitelerin yapabildiği tüm işleri bu bünyede yaparak alternatif bir Yüksek Öğretim Kurumu ve kısmen TÜBİTAK tarzında bir kuruluş olarak tasarlandığı anlaşılmaktadır. Üniversitelere destek vermek yerine onlarla kamu kaynaklarını kullanarak rekabet edecek bir kurum yaratılmaktadır. Burada yapılacak olan her türlü bilimsel projeler, Bakanın onayından ve kabulünden geçecektir. Dolayısıyla devletin kendi kurumları ve özel sektörle gayri nizami rekabet eden bir yapı oluşacaktır. Tasarıda, üniversitelerin enstitüleri bürokratik engeller altında ezilirken TÜSEB'in özel hükümlerine tabi olması kabul edilemez. Hükümet kutuplaştırıcı zihniyetini burada da sergilemiş akademik dünyaya yandaş bakış açısını ortaya koymuştur. Bilim Kurullarının akademik dünyadan seçimlerle yapıya katılmalarının önü engellenmiştir. Kurulan yapı özel bütçenin hükümet eliyle keyfi dağıtılmasına yol açabilecek bir modeldir.

TÜSEB' e verilen yetkiler arasındaki yurtiçi ve yurtdışında şirket kurmak, uluslararası şirketlere imtiyazlı olarak ortak olmak durumu, bakanlığın asıl amaçlarının dışına çıkarak ticari faaliyetlere zemin hazırlamaktadır. Böylece bilime, insanlığa, insan sağlığına hizmet yerine, getirisi yüksek ticari hizmete yatkın olduğu algısı doğmaktadır. Üniversitelerden muvaffakiyet olmaksızın öğretim görevlilerinin TÜSEB bünyesine alınması üniversiteleri zarara sokacak bir yatırımdır. Tasarımın bütününe bakıldığında özel sektörle, imkânlarını genişleterek haksız rekabet yapacak bir devlet kuruluşu oluşturulmaktadır.

TÜSEB, bir projede başka üniversitelerde yapılmış olan araştırma bilgilerini de gizlilik ibaresi konularak almaya hak kazanmaktadır. Bilgiyi paylaşmayanlara farklı bir gözle bakılmamasının da teminatı yoktur.

TÜSEB'in Sağlık Bilimleri Üniversitesi açmasının gerekçeleri makul değildir. Bu üniversite aracılığıyla eğitim araştırma hastanelerinin afilliye edilmesi, bir üniversitenin bir hastanesi varken Sağlık Bakanlığı'na bağlı üniversitenin sayısız hastanesi olacak anlamına gelmektedir. Buradaki akademik kadroya, keyfi olarak akademik unvan ve özlük hakları oluşturulmasını kolaylaştıracaktır. Bakanlığın üniversite açması anayasanın 130. maddesine aykırıdır. Üniversitenin yetkili organlarının belirlenme esasları YÖK tarafından yapılması gerekirken burada YÖK'ün yetkileri alınmış ve kurul ağırlıklı olarak bakanlıkça oluşturulmuştur. Aslında eğitim araştırma hastanelerinde sınavla alınan tüm uzman şef kadrolarının özlük haklarının, tüm çalışanları içerecek tarzda bir düzenleme yapılması daha adil ve herkesi memnun edecek bir uygulamadır. Bu konuda yıllardır çözülmeyen maliye engelli özlük hakları iyileştirilmesine gidilmesi daha makbuldür.

Ayrıca üniversitede görevlendirilecek akademisyenler de müteveli heyetin oluruna öğretim üyesi norm kadro sayısı da yine müteveli heyete bırakılmıştır. Burada hangi akademisyenin görevlendirileceğine dair objektif kriterler yoktur.

Ülkemizde yapılması planlanan enstitü ve tıp fakültesi kurma hazırlığı modeli tasarıdaki şekliyle, özerk yapıdan uzak öğretim elemanlarının araştırma ve bilimsel aktivitelerine sınırlamalar getiren bilimsel özerkliğe vurulmuş bir darbedir. YÖK'ün dışarıda tutulması farklı amaçlar olduğunu çağrıştırmaktadır. Tasarıyla vakıf üniversitelerinde de mali ve idari konulara müdahale ederek bu üniversitelerin Devlet Yüksek Öğretim Kurumları'ndan ayrı tutulduğu açıktır. YÖK vakıf üniversiteleri üzerinde gözetim ve denetim yaparken gerek olmaksızın yeniden vakıf üniversiteleriyle alakalı düzenleme getirerek huzursuzluk oluşturmaktadır. Vakıf üniversitelerine açıkça müdahale edilmekte ve siyasetin kontrolüne mahkûm bırakılmaktadır.

Ali Öz

Mersin

MUHALEFET ŞERHİ

1/937 esas numarası ile Alt Komisyonunda görüşülen Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı (TÜSEB) Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısına muhalefet şerhimizdir.

Sağlık Bilim ve Teknolojileri alanında, topluma ve insanlığa hizmet amacıyla, TÜSEB kurulması ve TÜBİTAK benzeri kurumlar oluşturulmasına, ilkesel olarak karşı değiliz. TÜSEB' in amacı dikkate alındığında, Türkiye'nin rekabet gücünü artırmak ve sürdürülebilirliğini sağlamak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim Teknoloji Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak yeni ürünlerin üretimini ve var olanların ise geliştirilmesini sağlamaktır. Ayrıca araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, koordine etmek, teşvik etmek, AR-GE'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknolojileri kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesine öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere kurulması planlanmaktadır.

Kanun Tasarısının ilk 19 maddesi TÜSEB'in kurulması ve kurumlarının tanımını, 35. madde ise Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi adında bir üniversite kurulması ile ilgilidir. TÜSEB: kamu tüzel kişiliğine, bilimsel, idari ve mali özerkliğe sahip bir kuruluş olarak tarif edilmiştir. Kuruluş amacı, bugün Türkiye'de kurulu üniversitelerle aynı amacı ihtiva etmektedir. Kuruluş, Sağlık bakanlığı altında kurulmakta ve görevleri incelendiğinde halen YÖK ve Üniversitelerin yapabildiği tüm işleri bu bünyede yapan, alternatif bir Yüksek Öğretim Kurumu ve kısmen TÜBİTAK tarzında bir kuruluş olarak tasarlandığı anlaşılmaktadır.

Bugün, üniversitelerin giderek artan sorunlarını ortada kaldırmak onları güçlendirmek, destekleri artırmak, yeni ekonomik olanakları oluşturmak dururken, bu alanda bir iyileştirme yapmadan, onların daha da geriye gitmesine zemin hazırlayan alternatif bir yapı kurulmak istenmektedir. Devletin kendi kurumları ve özel sektörle gayri nizami rekabet eden bir yapı oluşturulmaktadır.

Yükseköğretim kurumlarındaki araştırma, bilimsel faaliyet ve her türlü AR-GE faaliyetleri daha da ağır şartlarla muhatap olacaktır. Özerk olduğu iddia edilen yapının yönetim kurulu, tasarıyla tamamen siyasi otoriteye bırakılmıştır. Bu durum, bugünkü iktidara ve onun Sağlık Bakanına olağanüstü yetkiler vermektedir. Hâlbuki demokratik devlette esas olması gereken, sistemin ve yapıların özerk ve demokratik olmasıdır. Sistemin demokratik ve özerk olması yerine siyasi vesayete tabii olmasının keyfi ve kendine göre yönetim anlayışına neden olacağı açıktır. Siyasi vesayete tabii, idari ve mali özerklikten yoksun kurulacak olan bu yapıya yurt içi veya yurtdışında şirket kurma yetkisinin verilmesi, kurumun kime ve hangi amaca hizmet edeceği, bilimsel etik kurallar yerine ticari kaygılar esasıyla hareket edecek bir yapıyı akla getirmektedir. Ülkemizde sayıları hızla artan ancak ekonomik sıkıntılarla boğuşan üniversitelere bu hakkın tanınmaması, eşit şartlarda rekabet edilmeyeceğinin çok açık bir göstergesidir. Üniversitelerde, ekonomik, personel ve yetişmiş, öğretim görevlileri yönünden daha da zor şartlara kapı açmaktadır.

Kaldı ki; tamamen siyasi otoritenin kontrolünde olan bu yapı, siyasallaşmaya ve suiistimale açık olacağından bilimsel özerkliğe aykırılık arz edecektir. Özetle; amaçlarını kabul edebileceğimiz, ancak mali, idari ve bilimsel özerklikten yoksun olduğundan muhalefet şerhimiz belirtmek istiyorum. Aynı amaçla kurulu olan üniversiteleri olumsuz etkileyecek olan bu kurum, kamusal yarar yerine, aynı amaçlar için kurulmuş anayasal kurumların haksız rekabetine yol açacaktır.

Bunlar tanımlandığı gibi özerk yapılar olmayıp özel yapılardır. Bilimsel ve kamusal yarar yerine, siyasal iktidarların yararı esasıyla faaliyet yürüteceğinden iktidar odaklı olacaktır. Kurumları arasında ayrımcılık yaratmaktadır. Kurumları karşı karşıya getirmekte, eşit olmayan şartlarda rekabete zorlamaktadır. Kuruluş ve yönetim tarzı amaçla uyuşmamaktadır.

Oysaki sayısı her geçen gün artan ancak niteliği azalan üniversitelerimizi desteklemek, bilimsel, idari ve mali özerkliğe kavuşturmak yapılması gereken en temel işlerdir. Tasarıda yer alan bazı maddelerin milli eğitim komisyonunca görüşülüp karara bağlanması uygun iken, görüşülmeden bu komisyonca değerlendirilmesi de yasa yapma tekniğindeki özensizlik anlamına gelmektedir.

Tüm bunlardan hareketle 1/937 esas numarası ile Alt komisyonda görüşülen Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığına (TÜSEB) Kurulması ile Bazı Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısına Muhalefet Şerhimizdir.

Demir Çelik

Muş

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

TÜRKİYE SAĞLIK ENSTİTÜLERİ BAŞKANLIĞI KURULMASI İLE BAZI KANUN VE KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TASARISI

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun; sağlık bilim ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla; Türkiye'nin rekabet gücünü arttırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortamı temin etmek, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişileri ile işbirliği yaparak bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, koordine etmek, teşvik etmek, Ar-Ge'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknoloji kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesinde öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının kurulması ile teşkilat ve görevleriyle ilgili usul ve esasları düzenler.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında,

- Ar-Ge: Sağlık bilimi ve teknolojileri alanındaki araştırma ve geliştirme faaliyetlerini,
 - Bakan: Sağlık Bakanını,
 - Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,
 - Başkan: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanını,
 - Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu: 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname ile teşkil edilen Kurulu,
 - TÜSEB: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını,
 - Yönetim Kurulu: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulunu,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜSEB'in Kuruluşu ve Görevleri

TÜSEB'in kuruluşu

MADDE 3- (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla, kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip, özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmuştur. TÜSEB'in merkezi İstanbul'dadır.

- (2) TÜSEB'in ilgili olduğu bakanlık, Sağlık Bakanlığıdır.
- (3) TÜSEB, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda, özel hukuk hükümlerine tabidir.

TÜSEB'in görevleri

MADDE 4- (1) TÜSEB'in görevleri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun sağlık bilimi ve teknolojileri konusunda aldığı kararları uygulamak veya bu kararların uygulanmasında eşgüdüm sağlamak.

b) Ar-Ge yapmak, Ar-Ge'lere mali ya da bilimsel destek sağlamak, bunları koordine etmek, teşvik etmek, izlemek, bu amaçla program ve projeler geliştirmek.

c) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından Ar-Ge'lerin yapılmasını veya yaptırılmasını sağlamak, bunları desteklemek, teşvik etmek, işbirliği yaparak ortak projeler yürütmek.

ç) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişme, buluş ve yeniliklerin sağlık hizmetlerinde kullanımına ve yaygınlaştırılmasına, toplum ve bireyin sağlık düzeyinin yükseltilmesine dönük Ar-Ge yapmak ve/veya yaptırmak, bu maksatla Ar-Ge merkezleri ve ihtiyaç duyulan diğer birimleri kurmak veya kurdurmak.

d) Ar-Ge sonucu üretilen veya geliştirilen aşı, ilaç, tıbbî cihaz ve ürün ile teşhis ve tedaviye yönelik teknik ve yöntemlerin üretimini, tanıtımını, kullanılmasını ve bunlardan yararlanılmasını sağlamak, bu maksatla ilgili sektörlerle işbirliği ve ortaklıklar yapmak; elde edilen çıktılarının ticari değere dönüştürülmesini ve bu alanlardaki girişimciliği desteklemek; Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hibe niteliğinde ve/veya geri ödemeli destekler vermek ve ön ödemede bulunmak; Bakanın onayı üzerine bu amaçlarla yurtiçinde ve/veya yurtdışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak.

e) Öncelikle 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 50 nci madde hükümleri olmak üzere, görev alanına giren hususlarda Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından talep edilen işleri Yönetim Kurulu kararı ile yapmak veya yaptırmak.

f) Sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kurallarının belirlenmesinde Bakanlığa bilimsel katkı sağlamak, ulusal ve uluslararası düzeyde sağlık kuruluşlarını akredite etmek; uluslararası ve bölgesel akreditasyon birlikleri ve örgütleri ile diğer ülkelerin akreditasyon kuruluşlarıyla karşılıklı tanıma anlaşmaları yapmak.

g) Teşhis ve tedavi standartlarının oluşturulmasına ve yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak Ar-Ge yapmak veya yaptırmak.

ğ) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişmelerin uygulamaya aktarılması, Ar-Ge'nin özendirilmesi maksadıyla seminer, sempozyum, kurs, konferans ve benzeri etkinlikler ve sertifika ile değerlendirilecek eğitim ve öğretim programlarını düzenlemek ve uygulamak.

h) Görev alanına giren faaliyetlerle ilgili danışmanlık hizmeti vermek ve görüş bildirmek.

ı) Fikri mülkiyet haklarını koruyacak ve geliştirecek şekilde ulusal ve uluslararası literatür ve patentleri takip etmek, yeni patent başvuru alanlarını keşfetmek ve gerçekleştirmek, araştırmacılar adına bu süreçleri gerektiğinde karşılıksız olarak yürütmek, fikri haklar, lisans ve know-how transferi amacıyla girişimlerde bulunmak, satın almak, satmak ve ortaklık yapmak.

i) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık bilim ve teknolojisi alanındaki gelişmelerle ilgili yayınlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak, görev ve faaliyet alanı ile ilgili yayımlar yapmak.

j) Bilim insanlarının ve araştırmacıların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkânlar sağlamak; bu amaçla ödüller vermek, öğrenim ve öğrenim sonrasında üstün başarısıyla kendini gösteren gençleri izleyerek onların yetişme ve gelişmelerine yardım etmek.

k) Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla; teknopark, kuluçka merkezi, teknoloji merkezi, teknoloji transfer ofisleri, proje geliştirme ve bilgi aktarım merkezleri, bilim merkezi, bilim parkı ve benzerlerini kurmak ve desteklemek, destek programları oluşturmak, işbirliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek, proje pazarı, bilim fuarı, yarışma ve benzeri etkinlikleri düzenlemek ve desteklemek, ödül ve teşvik ikramiyesi vermek, Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde teminatlı veya teminat alınmaksızın hibe ve/veya kredi olarak sermaye desteği vermek ve ön ödemede bulunmak.

(2) TÜSEB, görevleri kapsamında yurtiçinde veya yurtdişında, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişilerine veya TÜSEB'e ait sağlık kurumları, enstitüler, Ar-Ge merkezleri ve laboratuvarları, insan kaynağı, fiziki mekan ve altyapı, donanım, finansman dâhil her türlü kaynağı işbirliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabilir veya kullanıdırabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek saha araştırmaları, Ar-Ge, yayım ve danışmanlık hizmetleri TÜSEB tarafından yerine getirilebilir.

(4) TÜSEB'in enstitüleri, kamu kaynağı kullanılan projeler ile kamu kurum ve kuruluşlarının finanse ettiği projelere de başvurabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Organlar ve Görevleri

Organlar

MADDE 5- (1) TÜSEB'in organları şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu.
- b) Yüksek Danışma Kurulu.
- c) Başkanlık.

Yönetim Kurulu

MADDE 6- (1) Yönetim Kurulu, Bakanın başkanlığında; Bakanlık Müsteşarı, Başkan ve Bakan tarafından seçilecek iki üye olmak üzere toplam beş üyeden oluşur. Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile Yüksek Danışma Kurulunun tavsiyelerini de dikkate alarak TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerini belirlemek, faaliyet sonuçlarını izlemek, değerlendirmek ve beklenen performansın sağlanmadığı alanlar için gerekli önlemleri almak.

b) TÜSEB'in yıllık faaliyet programı ile bütçe teklifini ve personel kadro normlarını karara bağlamak.

c) Başkanın teklifi üzerine enstitülerin kurulmasına ilişkin karar almak.

ç) Başkanlık projeleri dahil, kamu kaynağı kullanılacak ve tutarı birmilyon Türk Lirasının üzerindeki TÜSEB'in faaliyet alanı kapsamındaki Ar-Ge projelerine, bilim kurullarının görüşlerini de alarak izin vermek.

d) Başkanlık tarafından yurtiçinde ve/veya yurtdişında şirket kurulmasına ve kurulmuş şirketlere ortak olunmasına ilişkin yapılan teklifleri karara bağlamak.

e) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Yönetim Kuruluna verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Birinci fıkranın (ç) bendinde belirtilen tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

(3) Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, en az dört üye ile toplanır ve en az üç üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Yüksek Danışma Kurulu

MADDE 7- (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Müsteşarı, Başkan, Türkiye Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği ve Türkiye İhracatçılar Meclisi başkanları, Bakanlık Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu tarafından seçilecek altı üye olmak üzere, toplam yirmibeş üyeden oluşur. Bakanlık Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri Kurula doğal üye olarak katılırlar, ancak oy kullanamazlar.

(2) Yönetim Kurulunun belirleyeceği üyeler; sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanlarında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel ve teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarı ile kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir. Kurulun gündemine göre oy kullanmamak kaydıyla Yüksek Danışma Kurulu başkanı tarafından görüşlerine başvurmak üzere alanında uzman, yerli ve yabancı kişiler davet edilebilir. Kurulun seçilmiş üyelerinin görev süresi üç yıldır. Üyeler en çok iki dönem için bu göreve seçilebilir.

(3) Yüksek Danışma Kurulu; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında, görüş ve önerilerde bulunur.

(4) Yüksek Danışma Kurulu, yılda en az bir defa üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile toplanır, toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile karar alır. Yüksek Danışma Kurulunun kararları tavsiye niteliğindedir. Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelerde aranacak diğer şartlar, Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Başkanlık teşkilatı

MADDE 8- (1) Başkanlık; Başkan, Genel Sekreterlik ile Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşur.

(2) Başkan, üç yıl süreyle görev yapmak üzere Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atanır. Süresi biten Başkan, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir. Başkana yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı görevlendirilebilir. Başkan yardımcıları, Bakanın görev süresi ile sınırlı olarak görev yapmak üzere, Bakanın teklifi üzerine Bakan tarafından atanır. Başkan, başkan yardımcılarını ve Genel Sekreter gerektiğinde görev süresi dolmadan da görevden alınabilir.

(3) Genel Sekreter, Bakanın teklifi üzerine, Bakan tarafından atanır. Genel Sekreter, Bakanın görev süresi ile sınırlı olmak üzere görev yapar. Ancak, Genel Sekreterliğe yeni atama yapılmıyaya kadar mevcut Genel Sekreter görevine devam eder.

(4) Enstitü başkanları, Bakanın teklifi üzerine Bakan tarafından üç yıllığına atanır. Süresi biten enstitü başkanı, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Başkanın Görevleri, Genel Sekreterlik ve Enstitüler

Başkanın görevleri

MADDE 9- (1) Başkanın görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak.
- b) Başkanlığı yönetmek ve temsil etmek.
- c) Başkanlık personelini atamak.
- ç) Enstitü başkanlarının birmilyon Türk Lirasının altındaki Ar-Ge proje teklifleri hakkında karar vermek.
- d) TÜSEB'in yıllık faaliyet programını, bütçe teklifini, istihdam edilecek personelin kadro normlarını hazırlayarak Yönetim Kurulunun onayına sunmak, bunların uygulanmasını sağlamak, yılsonu faaliyet raporunu hazırlamak.
- e) TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili taşınmazların satın alınması, kiralanması, satılması, diğer aynı ve şahsi hakların tesis edilmesi ve bağış alınmasına karar vermek.
- f) TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikri ve sınai hakların bedelli veya bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını Yönetim Kuruluna teklif etmek.
- g) Başkanlıkça verilen hizmetler karşılığında alınacak ücretlere ilişkin fiyat tarifelerini enstitü başkanlarının önerisi üzerine belirlenmesini; telif, işleme ücreti ve benzeri ödemelerin tutar veya üst limitlerinin tespit edilmesini Yönetim Kuruluna teklif etmek.
- ğ) TÜSEB'in görev alanı ile ilgili uluslararası veya bölgesel kuruluşlara üye olmasına ve TÜSEB'in bu kuruluşlar nezdinde temsil edilmesine karar vermek.
- h) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Başkana verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Başkan yardımcıları, Başkanlığa verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olur ve Başkan tarafından verilen görevleri yaparlar. Başkan yardımcıları bu görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Genel Sekreterlik

MADDE 10- (1) Genel Sekreterlik, TÜSEB'in ve Başkanlığın, idari, mali, bilgi sistemleri, hukuk ve diğer destek hizmetlerini yürütmek üzere kurulacak birimlerden oluşur. Bu birimler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(2) Genel Sekreter, verilen görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Enstitüler

MADDE 11- (1) TÜSEB bünyesinde aşağıdaki enstitüler kurulmuştur:

- a) Türkiye Kanser Enstitüsü.
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü.
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü.
- ç) Türkiye Kronik Hastalıklar Enstitüsü.
- d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü.
- e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü.

(2) Birinci fıkrada sayılan enstitüler dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla, TÜSEB'in merkezi dışındaki illerde de olmak üzere yeni enstitüler kurulabilir.

(3) Enstitüler bünyesinde, ihtiyaca göre bilim kurulları kurulabilir. Enstitüler ile bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususlar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı üzerine Başkanlıkça çıkarılan yönetmelik ile düzenlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Personelin istihdamı ve nitelikleri

MADDE 12- (1) Başkanlık personeli, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak çalıştırılır. Başkanlık personelinin kadro unvan ve sayıları ekli (I) sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bunların birimlere dağılımını yapmaya Başkan yetkilidir. Personelin kadro unvan ve sayılarında mevcut sayılarının bir katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapılmasına, Yönetim Kurulunun kararı üzerine Bakan yetkilidir.

(2) Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının, en az doktora derecesi sahibi olması, İngilizce, Almanca ya da Fransızca dillerinden en az birisini iyi derecede bilmesi ve en az on yıl kamu ve/veya özel sektörde çalışmış olması şarttır. Bu kişilerde aranacak diğer nitelikler Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

(3) Başkanlıkta çalıştırılacak personelde, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerindeki şartlar aranır. Ancak Başkanlıkta çalıştırılacak yabancı uzmanlar için Türk vatandaşlığı şartı aranmaz.

(4) Enstitülerde Ar-Ge projelerinin gerektirdiği niteliklere sahip olanlar, proje süresi ile sınırlı olmak üzere, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilebilir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarında sağlanan burslardan doğan mecburi hizmet yükümlülükleri, yükümlünün istemi, Başkanlığın talebi ve yükümlüye burs veren kamu kurum ve kuruluşunun onayı ile TÜSEB'e devredilebilir.

(6) Yabancı uyruklu uzmanlar, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ve haklarında 4857 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle bir yıla kadar çalıştırılabilir.

(7) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle Başkanlık kadrolarında istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri, iş sözleşmesinin yapılmasıyla son bulur. Başkanlıkta bu fıkra uyarınca istihdam edilmeye başlananlara, önceki kurumlarıyla ilişkilerinin kesilmesinden dolayı emekli ikramiyesinin hesabına esas toplam hizmet süresi onbeş yıldan az olanlara emekli ikramiyesi ödenmez ve ödenmeyen emekli ikramiyesinin hesabına esas hizmet süreleri Başkanlıkta geçecek hizmet süreleriyle birleştirilmek suretiyle kıdem tazminatının hesabına esas hizmet sürelerine dahil edilir. Ayrıca, bu şekilde kıdem tazminatının hesabına esas hizmet süresine dahil edilecek süreler ile emekli ikramiyesinin hesabı açısından onbeş yıldan fazla hizmeti olanların bu hizmet süreleri kıdem süresine bağlı diğer hakların tespitinde de dikkate alınır.

Bu şekilde istihdam edilenlerden, sosyal güvenlik kuruluşlarından aylık bağlanması veya iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı nedenle derhal feshi kapsamında iş sözleşmesi sona erenler hariç olmak üzere, Başkanlıktaki görevleri sona erenlerden, önceki kurumlarındaki ilgili kadrolara atanma şartlarını kaybetmemiş olanlar; öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık dereceleri dikkate alınarak önceki kurumlarında öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık derecelerine uygun boş bir kadroya en geç bir ay içinde atanırlar ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın en geç bir ay içerisinde göreve başlatılırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin Başkanlıkta geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri ile kıdeme bağlı haklarında değerlendirilir. Önceki kurumlarına tekrar atanana iş sözleşmesinin sona ermiş olmasından dolayı Başkanlıkça kıdem tazminatı veya başkaca bir tazminat ödenmez ve bu süreler sonraki hizmetlerine göre hak kazanacakları emekli ikramiyesi hesabında dikkate alınır.

(8) Bu madde ve 13 üncü madde kapsamında çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirmeleri, performans değerlendirmeleri ve disiplin işlemleri ile kadrolarda bulunanlarla aylıksız izinli olarak görev yapanların aylık ücret ve diğer mali ve sosyal hakları, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(9) TÜSEB personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür.

(10) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele, kurumlarının izni ile akreditasyon faaliyetlerine yönelik görev verilebilir. Bunlara görevleri karşılığı ödenecek ücret, (3.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Yönetim Kurulu kararı ile belirlenir.

Kurumlar arası görevlendirme

MADDE 13- (1) Kamu kurum ve kuruluşlarında, ilgili personel kanunlarına göre kadrolu olarak çalışanlar, ilgili kamu kurum veya kuruluşlarının muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile Başkan tarafından, yapılacak çalışmanın kapsamı ve süresi de dikkate alınarak en çok üç yıl süreyle TÜSEB'de görevlendirilebilirler. Ancak Yönetim Kurulu kararıyla yapılacak görevlendirmelerde, ilgili kurum ve kuruluşların muvafakati aranmaz. Süresi sona erenler, aynı usule göre yeniden görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenler, kurumlarının görev süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunların aylık, ek gösterge, tazminat, ek ödeme ve diğer mali ve sosyal hak ve yardımları kendi kurumlarınınca ödenir, her türlü özlük hakları devam eder ve bunlara ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamında yer alan personel aylıksız izinli olarak da birinci fıkra hükümleri uyarınca TÜSEB'de görevlendirilebilir ve bunların sosyal güvenlik ile ilişkileri kendi kurumlarındaki statüleri dikkate alınarak devam ettirilir.

(3) Bu madde kapsamında görevlendirileceklerin sayısı toplam kadro sayısının yarısını geçemez ve bunların Başkanlıkta çalıştıkları süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır, terfileri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır. Bunlardan aylıksız izinli olarak çalıştırılanların Başkanlıkta geçen süreleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde de değerlendirilir.

Personelin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları

MADDE 14- (1) Başkan ve diğer personelin ücreti ile diğer mali haklarının üst sınırı Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Başkanlık kadrolarında çalıştırılanlar ve görevlendirilenler Ar-Ge, bilimsel faaliyetler ve uygulama gibi görev alanlarıyla ilgili yıllık periyotlarda performans değerlendirmesine tabi tutulur. Bu değerlendirme sonucuna göre sözleşmelerinin uzatılıp uzatılmamasına veya sözleşme bitiş süresinden önce feshine karar verilir.

(3) TÜSEB bünyesinde yürütülen projelerin gerçekleştirilmesi sırasında ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar TÜSEB'e aittir. TÜSEB'in finanse ettiği veya ortak olduğu sözleşmelere dayalı olarak yürütülen çalışmalar sonucu ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar sözleşmeyle düzenlenir. TÜSEB'e ait fikri hakların ekonomik olarak değerlendirilmesi sonucu elde edilecek net gelirin yüzde ellisini geçmemek üzere Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek oranda fikri ürün sahiplerine pay verilir. Bu pay, ortaklık sözleşmesi kapsamında şirket hissesi, kâr payı ya da ciro paylaşımı şeklinde de verilebilir.

(4) TÜSEB tarafından desteklenen projelerde, proje süresiyle sınırlı olmak kaydıyla proje kapsamında ve projeye ilişkin hizmetlerde görev alan kamu kurum veya kuruluşlarının kadro veya pozisyonlarında bulunanlara, kadro veya pozisyonlarına bağlı olarak bir ayda ödenmekte olan tutarın yüzde yetmişbeşini geçmemek kaydıyla, proje sözleşmesinde belirlenen oranda proje teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu ödeme, bir kişinin aynı anda birden fazla projede yürütücü olarak görevli olması durumunda en fazla iki, araştırmacı ve diğer personel olması durumunda ise en fazla dört proje için yapılır ve buna ilişkin esas ve usuller Yönetim Kurulu tarafından belirlenir. Bu projelerde görev alan diğer proje personeline ve hizmetinden yararlanılacak diğer kişilere proje sözleşmesinde belirlenen tutarlar üzerinden ücret ödenir.

(5) Başkanlıkça görevlendirilecek hakem, panelist ve benzeri kişilere ayda altı güne kadar, her gün için (10.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu elde edilecek tutarı geçmemek üzere, Başkan tarafından belirlenecek tutarda huzur hakkı ödenir.

(6) Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanların TÜSEB'de çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar. Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlıkça belirlenir.

Proje yönetimi

MADDE 15- (1) TÜSEB tarafından desteklenen araştırma ve geliştirme projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynaklardan, Yönetim Kurulunun veya Başkanın uygun göreceği projelere ilişkin tutarlar, TÜSEB bütçesine gider kaydedilmek suretiyle bu Kanunun 11 inci maddesi uyarınca kurulan enstitüler dâhil olmak üzere proje yürütücüsü olan kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin hesaplarına aktarılır. Bu şekilde kaynak aktarılan proje yürütücüsünün merkezi yönetim ve sosyal güvenlik kurumları kapsamında yer alan kamu idareleri ve bu idarelerde görevli kişilerden olması halinde, aktarılan tutarlar ilgili idarelerin bütçelerine gelir kaydedilmeksizin açılacak özel hesaplarda izlenir. Özel hesaplardan yapılacak harcamalar 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.

(2) TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projelere ilişkin olarak tahsil edilen tutarlar, TÜSEB bütçesine gelir ve ödenek kaydedilir.

(3) TÜSEB tarafından desteklenen projeler ile TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projeler için ön ödeme yapılabilir veya alınabilir.

(4) TÜSEB'in görevlerini yerine getirebilmesi amacıyla desteklenen proje ve faaliyetler için öngörülen yılları bütçe ödeneklerinin ilgili tertiplerinde yer alan ödenekten harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydedilir.

(5) Bu maddenin birinci fıkrasına göre aktarılan tutarların harcanması, muhasebeleştirilmesi ve bu madde kapsamında yapılacak ön ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü doğrultusunda Başkanlık tarafından belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Mali Hükümler

Gelirler

MADDE 16- (1) TÜSEB'in gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.
- b) Faaliyet gelirleri.
- c) Taşınır ve taşınmazlardan elde edilecek gelirler.
- ç) Şirketlerin ve teknoparkların kârlarından elde edilen gelirler.
- d) Ulusal ve uluslararası Ar-Ge fonları ve işbirliklerinden elde edilen gelirler.
- e) Fikri haklardan elde edilen gelirler.
- f) Bağış ve vasiyetler.
- g) Müşavirlik hizmetlerinden elde edilecek gelirler.
- ğ) Gelirlerin nemaları ve diğer gelirler.

(2) TÜSEB'in genel bütçeden elde ettiği gelirlerin en fazla yüzde yirmibeşi personel harcamalarına ayrılır.

Mali kolaylıklar

MADDE 17- (1) TÜSEB'in görevleriyle ilgili yaptığı faaliyetlerden 16 ncı madde kapsamında elde ettiği gelirleri dolayısıyla kurumlar vergisi açısından iktisadi işletme oluşmuş sayılmaz. TÜSEB'e makbuz karşılığında yapılan nakdi bağış ve yardımlar, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilebilir.

(2) TÜSEB, bu Kanunda sayılan faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu ile 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi ve harçlardan ve katılma payından, bu kapsamda düzenlenen kağıtlarla ilgili olarak damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden muaftır.

(3) Bu Kanunla verilen görevlerin ifasına ilişkin olarak TÜSEB'in, binek araçları hariç ithal edilen her türlü araç-gereç, ilaç, makine, tıbbî cihaz, ürün ve bunların yedek parçaları ile yayının yurda girişi ve her türlü geçici depolama, antrepo ve ardiye ücretleri katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, gümrük vergisinden, düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden ve ücretten istisna olup bunlar için ithalat sınırlaması uygulanmaz.

(4) TÜSEB, ihtiyaç duyduğu hizmetleri hizmet satın alma sözleşmeleri ile yaptırabilir. TÜSEB, yapacağı araştırma ve incelemeler için hiçbir ilmühaber, ruhsatname veya imtiyaz almak zorunda değildir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Çeşitli hükümler

MADDE 18- (1) TÜSEB, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükümünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

(2) TÜSEB'in malları Devlet malı hükmündedir.

(3) Yükseköğretim kurumlarıyla yapılacak protokoller çerçevesinde; yüksek lisans, doktora, tıpta ve dış hekimliğinde uzmanlık eğitimi ile doktora sonrası bilimsel çalışma yapanlar, bu eğitim ve çalışmalarını enstitülerde yapabilirler. Bunların enstitülerde geçen süreleri eğitim süresine ve/veya kredisine dahil edilir.

(4) TÜSEB, 21/2/2013 tarihli ve 6428 sayılı Sağlık Bakanlığınca Kamu Özel İş Birliği Modeli ile Tesis Yapıtırılması, Yenilenmesi ve Hizmet Alınması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun hükümleri çerçevesinde; tesis yapıtırabilir, mevcut tesislerini yenileyebilir, bu işler için alınacak danışmanlık, Ar-Ge hizmetleri ile ileri teknoloji ya da yüksek mali kaynak gerektiren hizmetleri gördürebilir.

Bilgi isteme ve gizliliğe uyma

MADDE 19- (1) TÜSEB, görevleri kapsamında Ar-Ge konuları için gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile vakıflara ait olanlar dahil tüm yükseköğretim kurumlarından talep edebilir. Kendilerinden bilgi talep edilenler, bu bilgileri vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlüdürler. Bu şekilde elde edilen bilgilerden gizli mahiyetinde olanların gizliliğine riayet edilir.

MADDE 20- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 12- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla, anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanlarından, yoğun bakım yan dal uzmanlık eğitimi yapmakta olanlar iki yıllık eğitim süresini ve çekirdek eğitim müfredatını tamamlamış olmaları şartıyla uzmanlık sınavına girmeye hak kazanırlar.

Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla en az üç yıl süreyle yoğun bakım ünitesinde fiilen çalışmış olan anesteziyoloji ve reanimasyon uzmanları, bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde yoğun bakım uzmanlık belgesi almak için Sağlık Bakanlığına başvurabilir. Başvuranlardan Bakanlıkça yapılacak ya da yapıtırılacak sınavda başarılı olanların uzmanlık belgeleri, Bakanlıkça düzenlenir ve tescil edilir.”

MADDE 21- 1219 sayılı Kanunun eki (3) sayılı çizelgenin 44 üncü satırında yer alan “Anesteziyoloji ve Reanimasyon” ibaresinin karşısındaki “3 yıl” ibaresi “2 yıl” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığınca Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, bu fıkrafta öngörülen oranları kamu hastane birlikleri bazında hesaplamaya da yetkilidir; ancak bu halde dahi yüzde elli oranı, her bir sağlık tesisi bazında yüzde altmışbeşi geçemez.”

MADDE 23- 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun ek 33 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “ağız ve dış sağlığı merkezleri” ibaresinden sonra gelmek üzere “, aile sağlığı merkezleri, toplum sağlığı merkezleri” ibaresi ve üçüncü cümlesine “ayda” ibaresinden sonra gelmek üzere “aile sağlığı ve toplum sağlığı merkezlerinde 60 saatten, diğer yerlerde ve hiçbir şekilde” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 24- 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 7 nci maddesinin birinci fıkrasına (p) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (r) bendi (s) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“(r) Doçentlik sınavlarını düzenlemek ve ilgili yönetmelik gereğince doçent adaylarının yayın ve araştırmalarının değerlendirilmesi ve doçentlik sınavı ile ilgili esasları tespit etmek ve jürileri seçmek,”

MADDE 25- 2547 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “araştırma ve inceleme gezileri yapmalarına, araştırma ve incelemenin gerektirdiği yerde bulunmalarına” ibaresi “Yükseköğretim Kurulunun, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığının görüşünü alarak belirleyeceği öncelikli alanlarda araştırma yapmalarına” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 2547 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin (b) fıkrasının birinci cümlesinde yer alan “üniversitenin” ibareleri “Devlet üniversitesinin” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 27- 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (b) fıkrasında yer alan “bu maddenin (c) fıkrasında belirlenen sürelerde diploma alamayan öğrenciler bakımından, müfredat değişikliği veya isimleri değişmemekle birlikte ders içeriğinin değişmesi ya da ders içeriği değişmemekle birlikte aradan uzun bir sürenin geçmesi nedeniyle, daha önce başarılı olunan derslerden hangilerini yeniden almaları gerektiği;” ibaresi yürürlükten kaldırılmış ve (c) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c. Öğrenciler, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırap yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar. Hazırlık eğitim süresi azami iki yıldır. Azami süreler içerisinde katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişkileri kesilmez. Yatay geçiş ve çift anadal eğitiminin usul ve esasları ile azami öğrenim süreleri; lisansüstü eğitim usul ve esasları ile öğrenim süreleri Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Öğretim dili tamamen Türkçe olan programlarda mesleki yabancı dil dersleri dışında zorunlu yabancı dil eğitimi verilemez, ancak isteğe bağlı yabancı dil hazırlık sınıfı eğitimi verilebilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfını iki yıl içinde başarı ile tamamlayamayan öğrencilerin programdan ilişkisi kesilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfından ilişkisi kesilen öğrenciler kendi yükseköğretim kurumlarında öğretim dili Türkçe olan eşdeğer bir programa kayıt yaptırabilirler. Ayrıca, bu öğrenciler kayıtlı olduğu yükseköğretim kurumunda eşdeğer program bulunmaması halinde talep etmeleri durumunda, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından bir defaya mahsus olmak üzere kayıt yaptırdığı yıl itibarıyla, öğrencinin üniversiteye giriş puanının, yerleştirileceği programa kayıt yaptırmak için aranan taban puanından düşük olmaması şartıyla öğretim dili Türkçe olan programlardan birine merkezi olarak yerleştirilebilirler.

Ancak bu süreler sonunda kayıtlı olduğu öğretim kurumundan mezun olabilmek için son sınıf öğrencilerine, başarısız oldukları bütün dersler için iki ek sınav hakkı verilir. Bu sınavlar sonunda başarısız ders sayısını beş derse indirenlere bu beş ders için üç yarıyıl, ek sınavları almadan beş derse kadar başarısız olan öğrencilere dört yarıyıl (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda iki öğretim yılı); bir dersten başarısız olanlara ise öğrencilik hakkından yararlanmaksızın sınırsız, başarısız oldukları dersin sınavlarına girme hakkı tanınır. İzledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları halde yönetmeliklerinde başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son dönem (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf) öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri derslerden sınırsız sınav hakkı tanınır. Bunlardan uygulamalı, uygulaması olan ve daha önce alınmamış dersler dışındaki derslere devam şartı aranmaz.

Açılacak sınavlara, üst üste veya aralıklı olarak toplam üç eğitim-öğretim yılı hiç girmeyen öğrenci, sınırsız sınav hakkından vazgeçmiş sayılır ve bu haktan yararlanamaz. Sınırsız hak kullanma durumunda olan öğrenciler sınava girdiği ders başına öğrenci katkı payını/öğrenim ücretini ödemeye devam ederler. Ancak bu öğrenciler, sınav hakkı dışındaki diğer öğrencilik haklarından yararlanamazlar. Açık öğretim öğrencileri, öğrencilik haklarından yararlanmak kaydı ile bu sürelerle kısıtlı değildir.

Derslere devam yükümlülüklerini yerine getirdikleri halde, yıl içi ve yıl sonu sınav yükümlülüklerini bu maddede belirtilen hükümlere uygun olarak yerine getiremedikleri için öğretim kurumları ile ilişkisi kesilen hazırlık sınıfı ve birinci sınıfta en fazla bir dersten, ara sınıflarda ise en fazla üç dersten başarısız olan öğrencilere üç yıl içinde kullanacakları üç sınav hakkı, not ortalamasını tutturamadıkları için hazırlık sınıfı dahil ara sınıflarda da sene kaybeden öğrencilere diledikleri üç dersten bir sınav hakkı verilir. Sınav hakkı verilenler, yıl içi veya yıl sonu sınavı olduğuna bakılmaksızın başvurmaları halinde üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerinin her eğitim-öğretim yılı başında açacakları sınavlara alınır. Sınavların sonunda sorumlu oldukları tüm dersleri başaranların kayıtları yeniden yapılır ve öğrenimlerine kaldıkları yerden devam ederler. Bu durumda olan öğrencilerin sınavlara girdikleri süre, öğrenim süresinden sayılmaz. Bu sınavlara katılan öğrenciler öğrencilik haklarından hiçbir şekilde yararlanamazlar.”

MADDE 28- 2547 sayılı Kanununun 46 ncı maddesinin (c) fıkrasında yer alan “(ç), (d) ve (e) fıkralarında” ibaresi “(ç) fıkrasında” şeklinde ve (ç) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin (d), (e) ve (f) fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

“ç. Diploma programlarının hazırlık sınıfı eğitimi hariç olmak üzere, iki yıllık önlisans ve dört, beş ve altı yıllık lisans programlarından bu süreler sonunda mezun olamayan öğrencilerden, ilgili dönem için öngörülen katkı payı ya da öğrenim ücretinin yanı sıra bu maddenin (c) fıkrasına göre hesaplanan kredi başına ödenecek katkı payı veya öğrenim ücreti; dersin alınacağı dönem için belirlenen kredi başına katkı payı veya öğrenim ücretinin yüzde elli fazlası ile hesaplanarak alınır. Çift anadal programında kayıtlı olan öğrencilerden ise diploma programının öğrenim süresi ve ilave bir yıl sonunda bu madde hükümlerine göre katkı payı veya öğrenim ücreti alınır.

Lisans düzeyinde ikinci bir yükseköğretim yapan öğrenciler, katkı payı ve öğrenim ücretini yüzde elli fazlasıyla öder.”

MADDE 29- 2547 sayılı Kanununun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde yer alan “Üniversitelerarası Kurulca” ibaresi “Yükseköğretim Kurulunca” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 30- 2547 sayılı Kanununun 65 inci maddesinin (a) fıkrasına (12) numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş, mevcut (13) numaralı bent (14) numaralı bent olarak teselsül ettirilmiş ve aynı maddenin (b) fıkrasının (1) numaralı bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

“(13) Lisansüstü öğretim esasları,”

MADDE 31- 2547 sayılı Kanununun ek 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Vakıflarca kurulacak yükseköğretim kurumlarının, vakıf yönetim organı dışında en az yedi kişiden oluşan bir mütevelli heyeti bulunur. Mütevelli heyet üyeleri, vakıf yönetim organı tarafından önerilir ve Yükseköğretim Genel Kurulu tarafından üye tamsayısının en az üçte iki çoğunluğunun oyu ile dört yıl için seçilir. Süresi biten üyeler yeniden seçilebilir. Mütevelli heyet üyelerinin yaş sınırlaması hariç Devlet memuru olma niteliklerine sahip bulunmaları ve en az üçte ikisinin lisans düzeyinde yükseköğrenim görmüş olması gerekir. Mütevelli heyet üyeleri kendi aralarından bir başkan seçer.”

MADDE 32- 2547 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütmekle birlikte mali borçlarını ödeyemeyecek durumda olduğu tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumları hakkında, verilen süre içerisinde mali durumun düzeltilememesi halinde Yükseköğretim Kurulu gerekli tedbirleri alır.

Vakıf yükseköğretim kurumlarının denetimi ve bu denetim sonucu ilgili yükseköğretim kurumu hakkında yol gösterici, düzeltici, kısıtlayıcı veya faaliyet iznini kaldırıcı önlemlerin alınmasına ilişkin usul ve esaslar Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.”

MADDE 33- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 66- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yükseköğretim kurumlarında kayıtlı olan öğrenciler bakımından azami sürelerin hesaplanmasında, daha önceki öğrenim süreleri dikkate alınmaz.

GEÇİCİ MADDE 67- Yükseköğretim kurumlarından bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilişkisi kesilen öğrenciler, ilişkilerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş ay içinde başvuruda bulunmaları halinde, geçici 58 inci maddede yer alan esaslara göre, takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilirler.

GEÇİCİ MADDE 68- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sağlık bilimleri alanında önlisans diploması almış olanlara, Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği ilişkili alanlarda, Sağlık Bakanlığında çalışanlara öncelik tanınarak lisans tamamlama eğitimi yaptırılır. Bu eğitimler, Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği alanlarda uzaktan eğitim metotları ile verilebilir. Uygulama eğitimleri için Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu işbirliği yapar. Bu eğitimlerin usul ve esasları Yükseköğretim Kurulunca belirlenir.”

MADDE 34- 2547 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin (b) fıkrasının (5) ve (6) numaralı bentleri ile 49 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “Bu lisan öğreniminde başarılı olamayan öğrencilerin bu yükseköğretim kurumu ile ilişkileri kesilir.” cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 35- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi

EK MADDE 157- İstanbul’da Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi adıyla yeni bir üniversite kurulmuştur. Bu Üniversite; Rektörlüğe bağlı olarak Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ile Sağlık Bilimleri Enstitüsünden oluşur.

Üniversitenin yönetim organları, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda öngörülen organlar ile Mütevelli Heyetinden oluşur. Mütevelli Heyeti; Sağlık Bakanı, Sağlık Bakanlığı Müsteşarı, Rektör, Bakanın seçeceği bir üye ile Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen profesör unvanına sahip bir üye olmak üzere, toplam beş üyeden oluşur. Mütevelli Heyeti başkanı Sağlık Bakanıdır. Bakanın yokluğunda Rektör, Heyete başkanlık eder. Mütevelli Heyeti, en az dört üye ile toplanır ve salt çoğunlukla karar alır. Bakan ve Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üyelerin görev süresi dört yıldır. Mütevelli Heyetinin çalışma usul ve esasları, Mütevelli Heyeti tarafından belirlenir.

Mütevelli Heyetinin görevleri şunlardır:

- a) Üniversitenin stratejik planını ve bütçe teklifini onaylamak.
- b) Kamu kurum ve kuruluşları ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişileriyle işbirliği yapılmasına ve ortak projeler yürütülmesine karar vermek.

- c) Yurtiçinde ve yurtdışında Üniversiteye ait birimlerin ve bölümlerin kurulmasını teklif etmek.
- d) Öğretim üyesi kadrolarına yapılacak atamalara ilişkin Rektör tarafından yapılacak teklifleri karara bağlamak.
- e) Rektör tarafından gündeme alınması önerilen konularda karar vermek.

Üniversite Mütevelli Heyeti tarafından Rektör adaylığı için belirlenen kriterlere göre başvuruda bulunan profesör unvanına sahip öğretim üyeleri arasından, Mütevelli Heyeti tarafından seçilecek altı aday arasından Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üç adaydan birisi, Cumhurbaşkanı tarafından seçilerek Rektör olarak atanır. Rektör adaylığı için başvurusu bulunanlar, Rektör adaylarının belirlendiği Mütevelli Heyeti toplantısına katılamaz.

Üniversite, Birleşmiş Milletlerin resmi dil olarak kabul ettiği diller öncelikli olmak üzere, yabancı dilde eğitim veren program açma, yabancı yükseköğretim kurumları ile ortak program yürütme de dahil olmak üzere yurtdışındaki yükseköğretim kurumlarıyla her türlü işbirliğine dair protokoller yapabilir. Yabancı dilde eğitim veren programlara, yurtdışından öğrenci kabul edilebilir. Mütevelli Heyetinin teklifi, Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü ve Bakanlar Kurulu kararı ile Üniversiteye ait yurtdışında birimler kurulabilir. Yurtdışında eğitim yapılabilmesi ve personel istihdam edilebilmesi ile bu birimlerde görevlendirilecek öğretim elemanlarına yapılacak ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği usul ve esaslara göre yapılır.

Üniversite, sağlık hizmeti sunmak veya sağlık uygulama ve araştırma faaliyeti yürütmek amacıyla herhangi bir uygulama ve araştırma merkezi veya birimi açamaz. Bu faaliyetleri ülke genelinde Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleriyle 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesi kapsamında birlikte kullanım protokolleri yaparak yerine getirir. Üniversitenin birlikte kullanım protokolü imzaladığı Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleri, öğretim üyesi kadrolarının tahsisi ve kullanımı bakımından Üniversitenin uygulama ve araştırma merkezi olarak kabul edilir. Üniversitenin Tıp Fakültesine tahsis edilecek öğretim üyesi kadroları, temel bilimler hariç olmak üzere, birlikte kullanılan eğitim ve araştırma hastanesinin eğitim birimleri dikkate alınarak, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından il bazında belirlenir ve öğretim üyesi atamaları bu kadrolara yapılır. Öğretim üyesi norm kadro sayısı, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından tespit edilir.

Mektab-i Tıbbiyye-i Şâhâne adıyla hizmet vermek üzere inşa edilen ve halen Marmara Üniversitesi adına tahsisli olan Haydarpaşa Kampusu, Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesine tahsis edilmiştir.”

MADDE 36- 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“MADDE 21- Birlik Genel Kurulu, Oda Genel Kurullarınca iki yıllık bir dönem için seçilen delegelerle tabii delege olan Oda başkanlarından oluşur.

Üye sayısı ikiyüze kadar olan Odalar beş, beşyüze kadar olan Odalar yedi, bine kadar olan Odalar on asıl ve aynı sayıda yedek delege seçer. Üye sayısı binden fazla olan Odalar on delegeye ilave olarak her beşyüz üye için ayrıca bir asıl ve yedek delege seçer.”

MADDE 37- 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkili Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Ancak, geçiş yapan bu öğrenciler ikinci öğretim için öngörülen ücreti ödemek zorundadırlar.” cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 38- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı cetvelin “A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri” bölümüne “107) Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi” ibaresi ve aynı cetvelin “B) Özel Bütçeli Diğer İdareler” bölümüne “46) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 39- 24/11/2004 tarihli ve 5258 sayılı Aile Hekimliği Kanununun 5 inci maddesinin ikinci fıkrasına birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Türkiye Halk Sağlığı Kurumunca belirlenen aile sağlığı merkezlerinde çalışma saatleri dışında acil başvuran hastalara hizmet vermek üzere, aile hekimleri ve aile sağlığı elemanları ile gerektiğinde Sağlık Bakanlığı ve bağlı kuruluşları personeline nöbet görevi verilebilir.”

MADDE 40- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(11) Bu Kanun ile tüzel kişiliği kaldırılan belde ve köylerde 657 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına istinaden istihdam edilen ebe ve hemşireler, hâlen görev yaptıkları yerlerde görev yapmaya ve mevzuatta kendileri için öngörülen haklardan aynı şekilde yararlanmaya devam ederler. Bu yerler için ihtiyaç olması hâlinde aynı usulle vekil ebe ve hemşire istihdam edilebilir.”

MADDE 41- 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına “TAEK Başkanı,” ibaresinden sonra gelmek üzere “Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanı,” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 42- 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 18- Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan öğretim elemanlarına ait kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir. Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun taşra teşkilatında eğitim görevlisi kadrolarında çalışanlardan, Üniversite öğretim üyesi kadrolarına atanmaların, atama işlemi ile birlikte eğitim görevlisi kadroları iptal edilerek, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellere çıkarılmış sayılır.”

MADDE 43- 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“EK MADDE 16- Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Türkiye Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir.”

MADDE 44- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“(9) 4924 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde sözleşmeli olarak çalışan tabipler ihtiyaç halinde, istihdam edildikleri hizmet biriminde olmak kaydıyla, ekli (11) sayılı cetvelde sayılan hastane yöneticisi, başhekim ve başhekim yardımcısı pozisyonlarında görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlere bu görevlerinden dolayı ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.”

MADDE 45- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 12 nci maddesi ve aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin “Hizmet Birimleri” bölümünün beşinci sırası yürürlükten kaldırılmış ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerin Sağlık Bakanlığının merkez teşkilatına ait bölümünde yer alan Genel Müdür unvanlı kadrolardan bir adedi iptal edilerek anılan bölümden çıkarılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) TÜSEB’in 2014 yılı harcamaları, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar, Bakanlık bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır.

(2) Bu Kanunda öngörülen yönetmelik ve diğer düzenlemeler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır. Yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar Yönetim Kurulu tarafından belirlenen uygulama ilkeleri çerçevesinde iş ve işlemler yürütülür.

(3) Bu Kanun ile kurulan enstitülerden Türkiye Kanser Enstitüsü ile Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü altı ay içinde, diğerleri üç yıl içinde faaliyete geçirilir. Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğünün kaldırıldığı tarihte devam eden iş ve işlemleri ile yürüttüğü projeler Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından tamamlanır.

Yürürlük

MADDE 46- (1) Bu Kanunun 45 inci maddesi bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç yıl sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 47- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Başbakan Yardımcısı

B. Arınç

Başbakan Yardımcısı

A. Babacan

Başbakan Yardımcısı

B. Atalay

Başbakan Yardımcısı

E. İşler

Adalet Bakanı

B. Bozdağ

Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı

A. İslam

Avrupa Birliği Bakanı

M. Çavuşoğlu

Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

F. Işık

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı

F. Çelik

Çevre ve Şehircilik Bakanı

İ. Güllüce

Dışişleri Bakanı

A. Davutoğlu

Ekonomi Bakanı

N. Zeybekci

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

T. Yıldız

Gençlik ve Spor Bakanı

A. Ç. Kılıç

Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanı

M. M. Eker

Gümrük ve Ticaret Bakanı V.

F. Işık

İçişleri Bakanı

E. Ala

Kalkınma Bakanı

C. Yılmaz

Kültür ve Turizm Bakanı

Ö. Çelik

Maliye Bakanı

M. Şimşek

Milli Eğitim Bakanı

N. Avcı

Milli Savunma Bakanı

İ. Yılmaz

Orman ve Su İşleri Bakanı

V. Eroğlu

Sağlık Bakanı

M. Müezzinoğlu

Ulaştırma, Denizcilik ve Haberleşme Bakanı

L. Elvan

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONUNUN
KABUL ETTİĞİ METİN

**TÜRKİYE SAĞLIK ENSTİTÜLERİ BAŞKANLIĞI KURULMASI İLE BAZI KANUN VE
KANUN HÜKMÜNDE KARARNAMELERDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR
KANUN TASARISI**

BİRİNCİ BÖLÜM

Amaç, Kapsam ve Tanımlar

Amaç ve kapsam

MADDE 1- (1) Bu Kanun; sağlık bilim ve teknolojileri alanında ülkeye ve insanlığa hizmet etmek amacıyla; Türkiye'nin rekabet gücünü artırmak ve sürekli kılmak, kalkınma planı hedefleri ile Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun belirlediği öncelikleri de dikkate alarak, ülkemizin ileri teknoloji ve inovasyon ihtiyacını karşılamak, yeni ürünlerin üretimini ve var olanların geliştirilmesini sağlamak, araştırmacılara bilimsel ortam temin etmek, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişileri ile iş birliği yaparak bilimsel araştırmalar yapmak, yaptırmak, bu araştırmaları koordine etmek, teşvik etmek, Ar-Ge'lere katkı sağlamak, sağlık bilim ve teknoloji kültürü ile ekosistemlerin geliştirilmesinde öncülük yapmak, sağlık hizmetlerinde akreditasyon faaliyetlerini yürütmek üzere Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığının kurulması ile teşkilat ve görevleriyle ilgili usul ve esasları düzenler.

Tanımlar

MADDE 2- (1) Bu Kanunun uygulanmasında,

- a) Ar-Ge: Sağlık bilimi ve teknolojileri alanındaki araştırma ve geliştirme faaliyetlerini,
 - b) Bakan: Sağlık Bakanı,
 - c) Bakanlık: Sağlık Bakanlığını,
 - ç) Başkan: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanını,
 - d) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu: 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararname ile teşkil edilen Kurulu,
 - e) TÜSEB: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığını,
 - f) Yönetim Kurulu: Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı Yönetim Kurulunu,
- ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM

TÜSEB'in Kuruluşu ve Görevleri

TÜSEB'in kuruluşu

MADDE 3- (1) Bu Kanunla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla, kamu tüzel kişiliğine, bilimsel ve idari özerkliğe sahip, özel bütçeli Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı kurulmuştur. TÜSEB'in merkezi İstanbul'dadır.

(2) TÜSEB'in ilgili olduğu bakanlık, Sağlık Bakanlığıdır.

(3) TÜSEB, bu Kanunda düzenlenmeyen hususlarda, özel hukuk hükümlerine tabidir.

TÜSEB'in görevleri

MADDE 4- (1) TÜSEB'in görevleri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulunun sağlık bilimi ve teknolojileri konusunda aldığı kararları uygulamak veya bu kararların uygulanmasında eşgüdüm sağlamak.

b) Ar-Ge yapmak, Ar-Ge'lere mali ya da bilimsel destek sağlamak, bunları koordine etmek, teşvik etmek, izlemek, bu amaçla program ve projeler geliştirmek.

c) Kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri tarafından Ar-Ge'lerin yapılmasını veya yaptırılmasını sağlamak, bunları desteklemek, teşvik etmek, iş birliği yaparak ortak projeler yürütmek.

ç) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişme, buluş ve yeniliklerin sağlık hizmetlerinde kullanımına ve yaygınlaştırılmasına, toplum ve bireyin sağlık düzeyinin yükseltilmesine dönük Ar-Ge yapmak ve/veya yaptırmak, bu maksatla Ar-Ge merkezleri ve ihtiyaç duyulan diğer birimleri kurmak veya kurdurmak.

d) Ar-Ge sonucu üretilen veya geliştirilen aşı, ilaç, tıbbî cihaz ve ürün ile teşhis ve tedaviye yönelik teknik ve yöntemlerin üretimini, tanıtımını, kullanılmasını ve bunlardan yararlanılmasını sağlamak, bu maksatla ilgili sektörlerle iş birliği ve ortaklıklar yapmak; elde edilen çıktıların ticari değere dönüştürülmesini ve bu alanlardaki girişimciliği desteklemek; Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde hibe niteliğinde ve/veya geri ödemeli destekler vermek ve ön ödemede bulunmak; Bakanın onayı üzerine bu amaçlarla yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurmak ve/veya kurulmuş şirketlere ortak olmak, kurulmuş şirketlerde imtiyazlı pay sahibi olmak.

e) Öncelikle 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 50 nci madde hükümleri olmak üzere, görev alanına giren hususlarda Bakanlık ve bağlı kuruluşları tarafından talep edilen işleri Yönetim Kurulu kararı ile yapmak veya yaptırmak.

f) Bakanlık bağlı kuruluşları, yükseköğretim kurumları ve özel kesim ile iş birliği içerisinde sağlık hizmetlerinde kalite ve akreditasyon kurallarının belirlenmesinde Bakanlığa bilimsel katkı sağlamak, ulusal ve uluslararası düzeyde sağlık kuruluşlarını akredite etmek; uluslararası ve bölgesel akreditasyon birlikleri ve örgütleri ile diğer ülkelerin akreditasyon kuruluşlarıyla karşılıklı tanıma anlaşmaları yapmak.

g) Teşhis ve tedavi standartlarının oluşturulmasına ve yeni tedavi yöntemlerinin geliştirilmesine katkıda bulunacak Ar-Ge yapmak veya yaptırmak.

ğ) Sağlık bilimi ve teknolojilerindeki gelişmelerin uygulamaya aktarılması, Ar-Ge'nin özendirilmesi maksadıyla seminer, sempozyum, kurs, konferans ve benzeri etkinlikler ve sertifika ile değerlendirilecek eğitim ve öğretim programlarını düzenlemek ve uygulamak.

h) Görev alanına giren faaliyetlerle ilgili danışmanlık hizmeti vermek ve görüş bildirmek.

ı) Fikri mülkiyet haklarını koruyacak ve geliştirecek şekilde ulusal ve uluslararası literatür ve patentleri takip etmek, yeni patent başvuru alanlarını keşfetmek ve gerçekleştirmek, araştırmacılar adına bu süreçleri gerektiğinde karşılıksız olarak yürütmek, fikri haklar, lisans ve bilgi aktarımı amacıyla girişimlerde bulunmak, satın almak, satmak ve ortaklık yapmak.

i) Uluslararası kurum ve kuruluşların sağlık bilim ve teknolojisi alanındaki gelişmelerle ilgili yayınlarını takip etmek, gerekli görülenleri tercüme ettirerek yayımlamak, görev ve faaliyet alanı ile ilgili yayınlar yapmak.

j) Bilim insanlarının ve araştırmacıların yetiştirilmeleri ve geliştirilmeleri için imkânlar sağlamak; bu amaçla ödüller vermek, öğrenim sırasında ve sonrasında üstün başarısıyla kendini gösteren gençleri izleyerek onların yetişme ve gelişmelerine yardım etmek.

k) Bu Kanun ve diğer kanunlarla verilen görevleri yerine getirmek amacıyla; teknopark, kuluçka merkezi, teknoloji merkezi, teknoloji transfer ofisleri, proje geliştirme ve bilgi aktarım merkezleri, bilim merkezi, bilim parkı ve benzerlerini kurmak ve bu amaçla faaliyet gösteren üniversiteleri desteklemek, destek programları oluşturmak, iş birliği ağları ve kümelenme faaliyetlerini desteklemek, proje pazarı, bilim fuarı, yarışma ve benzeri etkinlikleri düzenlemek ve desteklemek, ödül ve teşvik ikramiyesi vermek, Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde teminatlı veya teminat alınmaksızın hibe ve/veya kredi olarak sermaye desteği vermek ve ön ödemede bulunmak.

(2) TÜSEB, görevleri kapsamında yurt içinde veya yurt dışında, kamu hukuku ve özel hukuk tüzel kişilerine ait sağlık kurumları, enstitüler, Ar-Ge merkezleri ve laboratuvarları, insan kaynağı, fiziki mekân ve altyapı, donanım, finansman dâhil her türlü kaynağı iş birliği ve/veya birlikte kullanım protokolü çerçevesinde kullanabilir veya kendisine ait kaynakları kullanabilir.

(3) Bakanlık ve bağlı kuruluşlarınca talep edilecek saha araştırmaları, Ar-Ge, yayın ve danışmanlık hizmetleri TÜSEB tarafından yerine getirilebilir.

(4) TÜSEB'in enstitüleri, kamu kaynağı kullanılan projeler ile kamu kurum ve kuruluşlarının finanse ettiği projelere de başvurabilir.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Organlar ve Görevleri

Organlar

MADDE 5- (1) TÜSEB'in organları şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu.
- b) Yüksek Danışma Kurulu.
- c) Başkanlık.

Yönetim Kurulu

MADDE 6- (1) Yönetim Kurulu, Bakanın başkanlığında; Bakanlık Müsteşarı, Başkan, Bakan tarafından seçilecek iki üye ile iki enstitü başkanı olmak üzere toplam yedi üyeden oluşur. Seçilen üyelerin görev süresi iki yıldır. Üye enstitü başkanları dönüşümlü olarak ikişer yıl için enstitülerin kuruluş tarihi esas alınarak belirlenir. Yönetim Kurulunun görev ve yetkileri şunlardır:

a) Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu kararları ile Yüksek Danışma Kurulunun tavsiyelerini de dikkate alarak TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerini belirlemek, faaliyet sonuçlarını izlemek, değerlendirmek ve beklenen performansın sağlanmadığı alanlar için gerekli önlemleri almak.

b) TÜSEB'in yıllık faaliyet programı ile bütçe teklifini ve personel kadro normlarını karara bağlamak.

c) Bakanın teklifi üzerine enstitülerin kurulmasına ilişkin karar almak.

ç) Başkanlık projeleri dâhil, kamu kaynağı kullanılacak ve tutarı bir milyon Türk Lirasının üzerindeki TÜSEB'in faaliyet alanı kapsamındaki Ar-Ge projelerine, bilim kurullarının görüşlerini de alarak izin vermek.

d) Başkanlık tarafından yurt içinde ve/veya yurt dışında şirket kurulmasına ve kurulmuş şirketlere ortak olunmasına ilişkin yapılan teklifleri karara bağlamak.

e) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Yönetim Kuruluna verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Birinci fıkranın (ç) bendinde belirtilen tutar, her takvim yılı başından geçerli olmak üzere o yıl için 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanunu uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır.

(3) Yönetim Kurulu, ayda bir defadan az olmamak üzere, en az beş üye ile toplanır ve en az dört üyenin aynı yöndeki oyu ile karar alır.

Yüksek Danışma Kurulu

MADDE 7- (1) Yüksek Danışma Kurulu; Bakanın başkanlığında, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Ekonomi Bakanlığı, Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı, Kalkınma Bakanlığı, Maliye Bakanlığı ve Sağlık Bakanlığı müsteşarları, Savunma Sanayii Müsteşarı, Başkan, Türkiye Yatırım Destek ve Tanıtım Ajansı, Yükseköğretim Kurulu Başkanlığı, Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye İlaç ve Tıbbi Cihaz Kurumu, Türkiye Halk Sağlığı Kurumu, Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği, Türk Tabipleri Birliği, Türk Dış Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği ve Türkiye İhracatçılar Meclisi başkanları, Bakanlık Sağlık Hizmetleri Genel Müdürü ve Yönetim Kurulu tarafından seçilecek altı üye olmak üzere, toplam yirmi sekiz üyeden oluşur. Bakanlık Sağlık Politikaları Kurulu üyeleri Kurula doğal üye olarak katılırlar, ancak o kullanamazlar.

(2) Yönetim Kurulunun belirleyeceği üyeler; sağlık bilim ve/veya teknolojileri alanlarında en az doktora derecesine sahip, eser, araştırma, buluş veya çalışmalarıyla temayüz etmiş veya bilimsel ve teknolojik sistem, kurum ve birimleri başarı ile kurmuş ve/veya yönetmiş olan yerli ya da yabancı kişiler arasından seçilir. Kurulun gündemine göre oy kullanmamak kaydıyla Yüksek Danışma Kurulu başkanı tarafından görüşlerine başvurmak üzere alanında uzman, yerli ve yabancı kişiler davet edilebilir. Kurulun seçilmiş üyelerinin görev süresi üç yıldır. Üyeler en çok iki dönem için bu göreve seçilebilir.

(3) Yüksek Danışma Kurulu; TÜSEB'in politika, strateji ve hedeflerinin belirlenmesinde ve çalışma programının oluşturulmasında görüş ve önerilerde bulunur.

(4) Yüksek Danışma Kurulu, yılda en az bir defa üye tam sayısının üçte iki çoğunluğu ile toplanır, toplantıda hazır bulunan üyelerin salt çoğunluğu ile karar alır. Yüksek Danışma Kurulunun kararları tavsiye niteliğindedir. Yüksek Danışma Kurulunun çalışma usul ve esasları ile üyelere aranacak diğer şartlar, Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Başkanlık teşkilatı

MADDE 8- (1) Başkanlık; Başkan, Genel Sekreterlik ile Başkana bağlı olarak faaliyet gösteren enstitülerden oluşur.

(2) Başkan, üç yıl süreyle görev yapmak üzere Bakanın teklifi üzerine Başbakan tarafından atanır. Süresi biten Başkan, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir. Başkana yardımcı olmak üzere iki başkan yardımcısı görevlendirilebilir. Başkan yardımcıları, Bakanın görev süresi ile sınırlı olarak görev yapmak üzere, Bakanın teklifi üzerine Bakan tarafından atanır. Başkan, başkan yardımcıları ve Genel Sekreter gerektiğinde görev süresi dolmadan da görevden alınabilir.

(3) Genel Sekreter, Bakanın teklifi üzerine, Bakan tarafından atanır. Genel Sekreter, Bakanın görev süresi ile sınırlı olmak üzere görev yapar. Ancak, Genel Sekreterliğe yeni atama yapılmıyaya kadar mevcut Genel Sekreter görevine devam eder.

(4) Enstitü başkanları, Bakanın teklifi üzerine Bakan tarafından üç yıllığına atanır. Süresi biten enstitü başkanı, iki dönem daha aynı usulle yeniden atanabilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Başkanın Görevleri, Genel Sekreterlik ve Enstitüler

Başkanın görevleri

MADDE 9- (1) Başkanın görevleri şunlardır:

- a) Yönetim Kurulu kararlarını uygulamak.
- b) Başkanlığı yönetmek ve temsil etmek.
- c) Başkanlık personelini atamak.

ç) Enstitü başkanlarının, enstitü bilim kurulunca kabul edilmiş bir milyon Türk Lirasının altındaki Ar-Ge proje teklifleri hakkında karar vermek.

d) TÜSEB'in yıllık faaliyet programını, bütçe teklifini, istihdam edilecek personelin kadro normlarını hazırlayarak Yönetim Kurulunun onayına sunmak, bunların uygulanmasını sağlamak, yılsonu faaliyet raporunu hazırlamak.

e) TÜSEB'in faaliyet alanıyla ilgili taşınmazların satın alınması, kiralanması, satılması, diğer aynı ve şahsi hakların tesis edilmesi ve bağış alınmasına karar vermek.

f) TÜSEB bünyesinde elde edilen tüm fikri ve sınai hakların bedelli veya bedelsiz olarak devredilmesini, lisans izninin verilmesini veya bu hakların konusu ürünlerin üretim ve satışının yapılmasını ve bu amaçla şirket kurulmasını Yönetim Kuruluna teklif etmek.

g) Başkanlıkça verilen hizmetler karşılığında alınacak ücretlere ilişkin fiyat tarifelerinin enstitü başkanlarının önerisi üzerine belirlenmesini; telif, işleme ücreti ve benzeri ödemelerin tutar veya üst limitlerinin tespit edilmesini Yönetim Kuruluna teklif etmek.

ğ) TÜSEB'in görev alanı ile ilgili uluslararası veya bölgesel kuruluşlara üye olmasına ve TÜSEB'in bu kuruluşlar nezdinde temsil edilmesine karar vermek.

h) Bu Kanun ve diğer mevzuat hükümleriyle Başkana verilen diğer görevleri yürütmek.

(2) Başkan yardımcıları, Başkanlığa verilen görevlerin yerine getirilmesinde Başkana yardımcı olur ve Başkan tarafından verilen görevleri yaparlar. Başkan yardımcıları bu görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Genel Sekreterlik

MADDE 10- (1) Genel Sekreterlik, TÜSEB'in ve Başkanlığın, idari, mali, bilgi sistemleri, hukuk ve diğer destek hizmetlerini yürütmek üzere kurulacak birimlerden oluşur. Bu birimler Maliye Bakanlığının uygun görüşü üzerine, Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(2) Genel Sekreter, verilen görevlerin yerine getirilmesinden Başkana karşı sorumludur.

Enstitüler

MADDE 11- (1) TÜSEB bünyesinde aşağıdaki enstitüler kurulmuştur:

- a) Türkiye Kanseri Enstitüsü
- b) Türkiye Biyoteknoloji Enstitüsü
- c) Türkiye Anne, Çocuk ve Ergen Sağlığı Enstitüsü
- ç) Türkiye Halk Sağlığı ve Kronik Hastalıklar Enstitüsü
- d) Türkiye Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Enstitüsü
- e) Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü

(2) Birinci fıkrada sayılan enstitüler dışında, Bakanın teklifi üzerine Bakanlar Kurulu kararıyla, TÜSEB'in merkezi dışındaki illerde de olmak üzere yeni enstitüler kurulabilir.

(3) Enstitüler bünyesinde, ihtiyaca göre bilim kurulları kurulur. Enstitüler ile bilim kurulu üyelerinin nitelikleri, sayıları, bunlara yapılacak ödemeler ile diğer hususlar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı üzerine Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle düzenlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Personele İlişkin Hükümler

Personelin istihdamı ve nitelikleri

MADDE 12- (1) Başkanlık personeli, 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak çalıştırılır. Başkanlık personelinin kadro unvan ve sayıları ekli (I) sayılı Cetvelde gösterilmiştir. Bunların birimlere dağılımını yapmaya Başkan yetkilidir. Personelin kadro unvan ve sayılarında mevcut sayılarının bir katını aşmamak kaydıyla değişiklik yapmaya, Yönetim Kurulunun kararı üzerine Bakan yetkilidir.

(2) Başkan, başkan yardımcıları, Genel Sekreter ve enstitü başkanlarının, en az doçentlik derecesi sahibi olması, İngilizce, Almanca ya da Fransızca dillerinden en az birisini iyi derecede bilmesi ve en az on yıl kamu ve/veya özel sektörde çalışmış olması şarttır. Bu kişilerde aranacak diğer nitelikler Yönetim Kurulu tarafından belirlenir.

(3) Başkanlıkta çalıştırılacak personelde, 14/7/1965 tarihli ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 48 inci maddesinin birinci fıkrasının (A) bendinin (1), (4), (5), (6) ve (7) numaralı alt bentlerindeki şartlar aranır. Ancak Başkanlıkta çalıştırılacak yabancı uzmanlar için Türk vatandaşlığı şartı aranmaz.

(4) Enstitülerde Ar-Ge projelerinin gerektirdiği niteliklere sahip olanlar, proje süresi ile sınırlı olmak üzere, belirli süreli iş sözleşmesiyle istihdam edilebilir.

(5) Kamu kurum ve kuruluşlarının sağlanan burslardan doğan mecburi hizmet yükümlülükleri, yükümlünün istemi, Başkanlığın talebi ve yükümlüye burs veren kamu kurum ve kuruluşunun onayı ile TÜSEB'e devredilebilir.

(6) Yabancı uyruklu uzmanlar, 27/2/2003 tarihli ve 4817 sayılı Yabancıların Çalışma İzinleri Hakkında Kanun hükümlerine tabi olmaksızın ve haklarında 4857 sayılı Kanun hükümleri uygulanmak suretiyle bir yıla kadar çalıştırılabilir.

(7) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan Devlet memurları ile öğretim elemanlarından gerekli nitelikleri taşıyanlar, kendilerinin isteği ve kurumlarının muvafakatiyle Başkanlık kadrolarında istihdam edilebilir. Bunların kurumlarıyla olan ilişkileri, iş sözleşmesinin yapılmasıyla son bulur. Başkanlıkta bu fıkra uyarınca istihdam edilmeye başlanırlara, önceki kurumlarıyla ilişkilerinin kesilmesinden dolayı emekli ikramiyesinin hesabına esas toplam hizmet süresi on beş yıldan az olanlara emekli ikramiyesi ödenmez ve ödenmeyen emekli ikramiyesinin hesabına esas hizmet süreleri Başkanlıkta geçecek hizmet süreleriyle birleştirilmek suretiyle kıdem tazminatının hesabına esas hizmet sürelerine dâhil edilir. Ayrıca, bu şekilde kıdem tazminatının hesabına esas hizmet süresine dâhil edilecek süreler ile emekli ikramiyesinin hesabı açısından on beş yıldan fazla hizmeti olanların bu hizmet süreleri kıdem süresine bağlı diğer hakların tespitinde de dikkate alınır. Bu şekilde istihdam edilenlerden, sosyal güvenlik kuruluşlarından aylık bağlanması veya iş sözleşmesinin işveren tarafından haklı nedenle derhâl feshi kapsamında iş sözleşmesi sona erenler hariç olmak

üzere, Başkanlıktaki görevleri sona erenlerden, önceki kurumlarındaki ilgili kadrolara atanma şartlarını kaybetmemiş olanlar; öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık dereceleri dikkate alınarak önceki kurumlarında öğrenim durumları, hizmet yılı ve kazanılmış hak aylık derecelerine uygun boş bir kadroya en geç bir ay içinde atanırlar ve herhangi bir işleme gerek kalmaksızın en geç bir ay içinde göreve başlatılırlar. Bu fıkra uyarınca önceki kurumlarına dönen kişilerin Başkanlıkta geçen hizmetleri kazanılmış hak aylık derece ve kademeleri ile kıdeme bağlı haklarında değerlendirilir. Önceki kurumlarına tekrar atananlara iş sözleşmesinin sona ermiş olmasından dolayı Başkanlıkça kıdem tazminatı veya başkaca bir tazminat ödenmez ve bu süreler sonraki hizmetlerine göre hak kazanacakları emekli ikramiyesi hesabında dikkate alınır.

(8) Bu madde ve 13 üncü madde kapsamında çalıştırılacakların nitelikleri, işe alınmaları ve görevlendirmeleri, performans değerlendirmeleri ve disiplin işlemleri ile kadrolarda bulunanlarla aylıksız izinli olarak görev yapanların aylık ücret ve diğer mali ve sosyal hakları, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Yönetim Kurulunun onayı ile Başkanlıkça çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

(9) TÜSEB personeline ilişkin tüm ihtilaflar iş mahkemelerinde görülür.

(10) Kamu kurum ve kuruluşlarında çalışan personele, kurumlarının izni ile akreditasyon faaliyetlerine yönelik görev verilebilir. Bunlara görevleri karşılığı ödenecek ücret, (3.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu bulunacak tutarı geçmemek üzere Yönetim Kurulu kararı ile belirlenir.

Kurumlar arası görevlendirme

MADDE 13- (1) Kamu kurum ve kuruluşlarında, ilgili personel kanunlarına göre kadrolu olarak çalışanlar, ilgili kamu kurum veya kuruluşlarının muvafakati ve ilgilinin kabul etmesi şartı ile Başkan tarafından, yapılacak çalışmanın kapsamı ve süresi de dikkate alınarak en çok üç yıl süreyle TÜSEB'de görevlendirilebilirler. Süresi sona erenler, aynı usule göre yeniden görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenler, kurumlarınca görev süresince aylıklı izinli sayılırlar. Bunların aylık, ek gösterge, tazminat, ek ödeme ve diğer mali ve sosyal hak ve yardımları kendi kurumlarınca ödenir, her türlü özlük hakları devam eder ve bunlara ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz.

(2) Birinci fıkra kapsamında yer alan personel aylıksız izinli olarak da birinci fıkra hükümleri uyarınca TÜSEB'de görevlendirilebilir ve bunların sosyal güvenlik ile ilişkileri kendi kurumlarındaki statüleri dikkate alınarak devam ettirilir.

(3) Bu madde kapsamında görevlendirileceklerin sayısı toplam kadro sayısının yarısını geçemez ve bunların Başkanlıkta çalıştıkları süreler terfi ve emekliliklerinde hesaba katılır, terfileri başkaca bir işleme gerek duyulmadan süresinde yapılır. Bunlardan aylıksız izinli olarak çalıştırılanların Başkanlıkta geçen süreleri kazanılmış hak aylık derece ve kademelerinde de değerlendirilir.

Personelin ücret ile diğer mali ve sosyal hakları

MADDE 14- (1) Başkan ve diğer personelin ücreti ile diğer mali haklarının üst sınırı Bakanın önerisi üzerine Bakanlar Kurulu tarafından belirlenir.

(2) Başkanlık kadrolarında çalıştırılanlar ve görevlendirilenler Ar-Ge, bilimsel faaliyetler ve uygulama gibi görev alanlarıyla ilgili yıllık periyotlarda performans değerlendirmesine tabi tutulur. Bu değerlendirme sonucuna göre sözleşmelerinin uzatılıp uzatılmamasına veya sözleşme bitiş süresinden önce feshine karar verilir.

(3) TÜSEB bünyesinde yürütülen projelerin gerçekleştirilmesi sırasında ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar TÜSEB'e aittir. TÜSEB'in finanse ettiği veya ortak olduğu sözleşmelere dayalı olarak yürütülen çalışmalar sonucu ortaya çıkan fikri ürünler üzerindeki haklar sözleşmeyle düzenlenir. TÜSEB'e ait fikri hakların ekonomik olarak değerlendirilmesi sonucu elde edilecek net gelirin yüzde ellisini geçmemek üzere Yönetim Kurulu tarafından belirlenecek oranda fikri ürün sahiplerine pay verilir. Bu pay, ortaklık sözleşmesi kapsamında şirket hissesi, kâr payı ya da ciro paylaşımı şeklinde de verilebilir.

(4) TÜSEB tarafından desteklenen projelerde, proje süresiyle sınırlı olmak kaydıyla proje kapsamında ve projeye ilişkin hizmetlerde görev alan kamu kurum veya kuruluşlarının kadro veya pozisyonlarında bulunanlara, kadro veya pozisyonlarına bağlı olarak bir ayda ödenmekte olan tutarın yüzde yetmiş beşini geçmemek kaydıyla, proje sözleşmesinde belirlenen oranda proje teşvik ikramiyesi ödenebilir. Bu ödeme, bir kişinin aynı anda birden fazla projede yürütücü olarak görevli olması durumunda en fazla iki, araştırmacı ve diğer personel olması durumunda ise en fazla dört proje için yapılır ve buna ilişkin esas ve usuller Yönetim Kurulu tarafından belirlenir. Bu projelerde görev alan diğer proje personeline ve hizmetinden yararlanılacak diğer kişilere proje sözleşmesinde belirlenen tutarlar üzerinden ücret ödenir.

(5) Başkanlıkça görevlendirilecek hakem, panelist ve benzeri kişilere ayda altı güne kadar, her gün için (10.000) gösterge rakamının memur aylık katsayısı ile çarpımı sonucu elde edilecek tutarı geçmemek üzere, Başkan tarafından belirlenecek tutarda huzur hakkı ödenir.

(6) Yükseköğretim kurumlarının öğretim üyesi kadrosunda bulunanların TÜSEB'de çalıştıkları süreler, akademik unvanların kazanılması, yükseköğretim kurumları dışında kullanılması ve diğer özlük işlemlerinde değerlendirilmesi bakımından yükseköğretim kurumlarında geçmiş sayılır.

(7) Bu maddenin uygulanmasına ve ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Başkanlıkça belirlenir.

Proje yönetimi

MADDE 15- (1) TÜSEB tarafından desteklenen araştırma ve geliştirme projeleri ile diğer projeler için tahsis edilen kaynaklardan, Yönetim Kurulunun veya Başkanın uygun göreceği projelere ilişkin tutarlar, TÜSEB bütçesine gider kaydedilmek suretiyle bu Kanunun 11 inci maddesi uyarınca kurulan enstitüler dâhil olmak üzere proje yürütücüsü olan kamu kurum ve kuruluşları ile gerçek ve tüzel kişilerin hesaplarına aktarılır. Bu şekilde kaynak aktarılan proje yürütücüsünün merkezi yönetim ve sosyal güvenlik kurumları kapsamında yer alan kamu idareleri ve bu idarelerde görevli kişilerden olması hâlinde, aktarılan tutarlar ilgili idarelerin bütçelerine gelir kaydedilmeksizin açılacak özel hesaplarda izlenir. Özel hesaplardan yapılacak harcamalar 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa göre denetlenir.

(2) TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projelere ilişkin olarak tahsil edilen tutarlar, TÜSEB bütçesine gelir ve ödenek kaydedilir.

(3) TÜSEB tarafından desteklenen projeler ile TÜSEB tarafından yürütülen dış destekli projeler için ön ödeme yapılabilir veya alınabilir.

(4) TÜSEB'in görevlerini yerine getirebilmesi amacıyla desteklenen proje ve faaliyetler için öngörülen yılları bütçe ödeneklerinin ilgili tertiplerinde yer alan ödenekten harcanmayan kısımları ertesi yıl bütçesinin ilgili tertiplerine devren ödenek kaydedilir.

(5) Bu maddenin birinci fıkrasına göre aktarılan tutarların harcanması, muhasebeleştirilmesi ve bu madde kapsamında yapılacak ön ödemelere ilişkin usul ve esaslar, Maliye Bakanlığının görüşü doğrultusunda Başkanlık tarafından belirlenir.

ALTINCI BÖLÜM

Mali Hükümler

Gelirler

MADDE 16- (1) TÜSEB'in gelirleri şunlardır:

- a) Genel bütçeden yapılacak yardımlar.
- b) Faaliyet gelirleri.
- c) Taşınır ve taşınmazlardan elde edilecek gelirler.
- ç) Şirketlerin ve teknoparkların kârlarından elde edilen gelirler.
- d) Ulusal ve uluslararası Ar-Ge fonları ve iş birliklerinden elde edilen gelirler.
- e) Fikri haklardan elde edilen gelirler.
- f) Bağış ve vasiyetler.
- g) Müşavirlik hizmetlerinden elde edilecek gelirler.
- ğ) Gelirlerin nemaları ve diğer gelirler.

(2) TÜSEB'in genel bütçeden elde ettiği gelirlerin en fazla yüzde yirmi beşi personel harcamalarına ayrılır.

Mali kolaylıklar

MADDE 17- (1) TÜSEB'in görevleriyle ilgili yaptığı faaliyetlerden 16 ncı madde kapsamında elde ettiği gelirleri dolayısıyla kurumlar vergisi açısından iktisadi işletme oluşmuş sayılmaz. TÜSEB'e makbuz karşılığında yapılan nakdi bağış ve yardımlar, 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu ve 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde, gelir veya kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde ayrıca gösterilmek şartıyla beyan edilen gelirden veya kurum kazancından indirilebilir.

(2) TÜSEB, bu Kanunda sayılan faaliyetleri dolayısıyla yapılan işlemler yönünden 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanunu ile 26/5/1981 tarihli ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu gereğince alınan vergi ve harçlardan ve katılma payından, bu kapsamda düzenlenen kağıtlarla ilgili olarak damga vergisinden, kendisine yapılan bağış ve yardımlar nedeniyle veraset ve intikal vergisinden, sahip olduğu taşınmazları dolayısıyla emlak vergisinden muafır.

(3) Bu Kanunla verilen görevlerin ifasına ilişkin olarak TÜSEB'in, binek araçları hariç ithal edilen her türlü araç-gereç, ilaç, makine, tıbbî cihaz, ürün ve bunların yedek parçaları ile yayının yurda girişi ve her türlü geçici depolama, antrepo ve ardiye ücretleri katma değer vergisi ve özel tüketim vergisi hariç, gümrük vergisinden, düzenlenen kağıtlar damga vergisinden ve ücretten istisna olup bunlar için ithalat sınırlaması uygulanmaz.

(4) TÜSEB, ihtiyaç duyduğu hizmetleri hizmet satın alma sözleşmeleri ile yaptırabilir. TÜSEB, yapacağı araştırma ve incelemeler için hiçbir ilmühaber, ruhsatname veya imtiyaz almak zorunda değildir.

YEDİNCİ BÖLÜM

Çeşitli ve Son Hükümler

Çeşitli hükümler

MADDE 18- (1) TÜSEB, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tabi değildir.

(2) TÜSEB'in malları Devlet malı hükmündedir.

(3) Yükseköğretim kurumlarıyla yapılacak protokoller çerçevesinde; yüksek lisans, doktora, tıpta, eczacılıkta, diş hekimliğinde ve veteriner hekimliğinde uzmanlık eğitimi ile doktora sonrası bilimsel çalışma yapanlar, bu eğitim ve çalışmalarını enstitülerde yapabilirler. Bunların enstitülerde geçen süreleri eğitim süresine ve/veya kredisine dâhil edilir.

Bilgi isteme ve gizliliğe uyma

MADDE 19- (1) TÜSEB, görevleri kapsamında Ar-Ge konuları için gerekli gördüğü her türlü bilgiyi, kamu kurum ve kuruluşları ile vakıflara ait olanlar dâhil tüm yükseköğretim kurumlarından talep edebilir. Kendilerinden bilgi talep edilenler, fikrî hakları saklı kalmak kaydıyla, bu bilgileri vermek ve gereken kolaylığı göstermekle yükümlüdürler. Bu şekilde elde edilen bilgilerden gizli mahiyetinde olanların gizliliğine riayet edilir.

MADDE 20- 11/4/1928 tarihli ve 1219 sayılı Tababet ve Şuabatı San'atlarının Tarzı İcrasına Dair Kanununun ek 14 üncü maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Süre artırımını yapılan ana dallarda, süre artırımının gerekçesi olan çekirdek eğitim müfredatının içeriği o uzmanlık dalına bağlı yan dal alanlarıyla örtüşüyorsa, ilgili yan dalın eğitim süreleri Tıpta Uzmanlık Kurulunca üçte birine kadar azaltılır.

MADDE 21- 1219 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 12- 25/11/2012 tarihinden önce en az üç yılı eğitim kurumlarında olmak üzere toplam beş yıl süreyle yoğun bakım ünitelerinde çalışmış bulunan yoğun bakım uzmanlık yan dalının bağlı olduğu ana dal uzmanları ile çocuk yoğun bakım ve çocuk acil ünitelerinde çalışmış olan çocuk sağlığı ve hastalıkları uzmanları bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir yıl içerisinde ilgili yan dal uzmanlık belgesini almak için Sağlık Bakanlığına başvurabilirler. Başvuranlardan Bakanlıkça yapılacak veya yaptırılacak sınavda başarılı olanların uzmanlık belgeleri, Bakanlıkça düzenlenir ve tescil edilir. Bu şekilde uzmanlık belgesi alanlar, yan dal uzmanları ile aynı esaslara tabi mecburi hizmet yaparlar."

MADDE 22- 4/1/1961 tarihli ve 209 sayılı Sağlık Bakanlığına Bağlı Sağlık Kurumları ile Esenlendirme (Rehabilitasyon) Tesislerine Verilecek Döner Sermaye Hakkında Kanununun 5 inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumu, bu fıkrafta öngörülen oranları kamu hastane birlikleri bazında hesaplamaya da yetkilidir; ancak bu hâlde dahi yüzde elli oranı, her bir sağlık tesisi bazında yüzde altmış beşi geçemez."

MADDE 23 - 8/4/1929 tarihli ve 1416 sayılı Enebi Memleketlere Gönderilecek Talebe Hakkında Kanununun 21 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "sürelerin tamamı" ibaresinden sonra gelmek üzere ", Bakanlıkça belirlenen yurt dışında azami eğitim süresini geçmemek üzere," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 24 - 14/6/1973 tarihli ve 1739 sayılı Millî Eğitim Temel Kanununun 43 üncü maddesinin beşinci fıkrasında yer alan "Bakanlıkça ve Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi" ibaresi "Bakanlıkça ve/veya Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi", altıncı fıkrasında yer alan "yazılı ve sözlü sınava" ibaresi "yazılı veya yazılı ve sözlü sınava", on birinci fıkrasında yer alan "saklıdır" ibaresi "aday öğretmenler hakkında uygulanmaz" şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 25 - 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (t) bendine "tıpta uzmanlık" ibaresinden sonra gelmek üzere ", veteriner hekimlikte uzmanlık" ibaresi ve aşağıdaki alt bent eklenmiştir.

"(5) Veteriner Hekimlikte Uzmanlık: Gıda, Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı tarafından düzenlenen esaslara göre yürütülen ve veteriner hekimlere belirli alanlarda özel yetenek ve yetki sağlamayı amaçlayan bir yükseköğretimdir."

MADDE 26- 2547 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin üçüncü fıkrasına, birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Bu mecburi hizmet başka yükseköğretim kurumlarında ve kamu kurum ve kuruluşlarında yerine getirilemez."

MADDE 27- 2547 sayılı Kanunun 40 ıncı maddesinin (b) fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiştir. "Vakıf yükseköğretim kurumlarına yapılacak görevlendirmeler toplam iki yılı geçemez ve bu şekilde görevlendirilen öğretim üyelerine idari görev verilemez."

MADDE 28- 2547 sayılı Kanunun 44 üncü maddesinin (b) fıkrasında yer alan "bu maddenin (c) fıkrasında belirlenen sürelerde diploma alamayan öğrenciler bakımından, müfredat değişikliği veya isimleri değişmemekle birlikte ders içeriğinin değişmesi ya da ders içeriği değişmemekle birlikte aradan uzun bir sürenin geçmesi nedeniyle, daha önce başarılı olunan derslerden hangilerini yeniden almaları gerektiği;" ibaresi madde metninden çıkarılmış ve (c) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c. Öğrenciler, bir yıl süreli yabancı dil hazırlık sınıfı hariç, kayıt olduğu programa ilişkin derslerin verildiği dönemden başlamak üzere, her dönem için kayıt yaptırıp yaptırmadığına bakılmaksızın öğrenim süresi iki yıl olan önlisans programlarını azami dört yıl, öğrenim süresi dört yıl olan lisans programlarını azami yedi yıl, öğrenim süresi beş yıl olan lisans programlarını azami sekiz yıl, öğrenim süresi altı yıl olan lisans programlarını azami dokuz yıl içinde tamamlamak zorundadırlar. Hazırlık eğitim süresi azami iki yıldır. Azami süreler içerisinde katkı payı veya öğrenim ücretinin ödenmemesi ile kayıt yenilenmemesi nedeniyle öğrencilerin ilişkileri kesilmez. Yatay geçiş ve çift ana dal eğitiminin usul ve esasları ile azami öğrenim süreleri; lisansüstü eğitim usul ve esasları ile öğrenim süreleri Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle belirlenir.

Öğretim dili tamamen Türkçe olan programlarda mesleki yabancı dil dersleri dışında zorunlu yabancı dil eğitimi verilemez, ancak isteğe bağlı yabancı dil hazırlık sınıfı eğitimi verilebilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfını iki yıl içinde başarı ile tamamlayamayan öğrencilerin programdan ilişkisi kesilir. Öğretim dili tamamen veya kısmen yabancı dil olan programların hazırlık sınıfından ilişkisi kesilen öğrenciler kendi yükseköğretim kurumlarında öğretim dili Türkçe olan eşdeğer bir programa kayıt yaptırabilirler. Ayrıca, bu öğrenciler kayıtlı olduğu yükseköğretim kurumunda eşdeğer program bulunmaması hâlinde talep etmeleri durumunda, Ölçme, Seçme ve Yerleştirme Merkezi Başkanlığı tarafından bir defaya mahsus olmak üzere kayıt yaptırdığı yıl itibarıyla, öğrencinin üniversiteye giriş puanının, yerleştirileceği programa kayıt yaptırmak için aranan taban puanından düşük olmaması şartıyla öğretim dili Türkçe olan programlardan birine merkezi olarak yerleştirilebilirler.

Ancak bu süreler sonunda kayıtlı olduğu öğretim kurumundan mezun olabilmek için son sınıf öğrencilerine, başarısız oldukları bütün dersler için iki ek sınav hakkı verilir. Bu sınavlar sonunda başarısız ders sayısını beş derse indirenlere bu beş ders için üç yarıyıl, ek sınavları almadan beş derse kadar başarısız olan öğrencilere dört yarıyıl (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda iki öğretim yılı); bir dersten başarısız olanlara ise öğrencilik hakkından yararlanmaksızın sınırsız, başarısız oldukları dersin sınavlarına girme hakkı tanınır. İzledikleri programdan mezun olmak için gerekli bütün derslerden geçer not aldıkları hâlde yönetmeliklerinde başarılı sayılabilmeleri için öngörülen not ortalamalarını sağlayamamaları sebebiyle ilişkileri kesilme durumuna gelen son dönem (sınıf geçme esasına göre öğretim yapılan kurumlarda son sınıf) öğrencilerine not ortalamalarını yükseltmek üzere diledikleri derslerden sınırsız sınav hakkı tanınır. Bunlardan uygulanmalı,

uygulanması olan ve daha önce alınmamış dersler dışındaki derslere devam şartı aranmaz. Açılacak sınavlara, üst üste veya aralıklı olarak toplam üç eğitim-öğretim yılı hiç girmeyen öğrenci, sınırsız sınav hakkında vazgeçmiş sayılır ve bu haktan yararlanamaz. Sınırsız hak kullanma durumunda olan öğrenciler sınava girdiği ders başına öğrenci katkı payını/öğrenim ücretini ödemeye devam ederler. Ancak bu öğrenciler, sınav hakkı dışındaki diğer öğrencilik haklarından yararlanamazlar. Açık öğretim öğrencileri, öğrencilik haklarından yararlanmak kaydı ile bu sürelerle kısıtlı değildir.

Derslere devam yükümlülüklerini yerine getirdikleri hâlde, yıl içi ve yıl sonu sınav yükümlülüklerini bu maddede belirtilen hükümlere uygun olarak yerine getiremedikleri için öğretim kurumları ile ilişkisi kesilen hazırlık sınıfı ve birinci sınıfta en fazla bir dersten, ara sınıflarda ise en fazla üç dersten başarısız olan öğrencilere üç yıl içinde kullanacakları üç sınav hakkı, not ortalamasını tutturamadıkları için hazırlık sınıfı dâhil ara sınıflarda da sene kaybeden öğrencilere diledikleri üç dersten bir sınav hakkı verilir. Sınav hakkı verilenler, yıl içi veya yıl sonu sınavı olduğuna bakılmaksızın başvurmaları hâlinde üniversite veya yüksek teknoloji enstitülerinin her eğitim-öğretim yılı başında açacakları sınavlara alınırlar. Sınavların sonunda sorumlu oldukları tüm dersleri başarılarının kayıtları yeniden yapılır ve öğrenimlerine kaldıkları yerden devam ederler. Bu durumda olan öğrencilerin sınavlara girdikleri süre, öğrenim süresinden sayılmaz. Bu sınavlara katılan öğrenciler öğrencilik haklarından hiçbir şekilde yararlanamazlar."

MADDE 29- 2547 sayılı Kanunun 46 ncı maddesinin (c) fıkrasında yer alan "(ç), (d) ve (e) fıkralarında" ibaresi "(ç) fıkrasında" şeklinde ve (ç) fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve aynı maddenin (d), (e) ve (f) fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

"ç. Diploma programlarının hazırlık sınıfı eğitimi hariç olmak üzere, iki yıllık önlisans ve dört, beş ve altı yıllık lisans programlarından bu süreler sonunda mezun olamayan öğrencilerden, ilgili dönem için öngörülen katkı payı ya da öğrenim ücretinin yanı sıra bu maddenin (c) fıkrasına göre hesaplanan kredi başına ödenecek katkı payı veya öğrenim ücreti; dersin alınacağı dönem için belirlenen kredi başına katkı payı veya öğrenim ücretinin yüzde elli fazlası ile hesaplanarak alınır. Çift ana dal programında kayıtlı olan öğrencilerden ise diploma programının öğrenim süresi ve ilave bir yıl sonunda bu madde hükümlerine göre katkı payı veya öğrenim ücreti alınır.

Lisans düzeyinde ikinci bir yükseköğretim yapan öğrenciler, katkı payı ve öğrenim ücretini yüzde elli fazlasıyla öder."

MADDE 30- 2547 sayılı Kanunun 50 nci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine "yüksek lisans" ibaresinden sonra gelmek üzere ", veteriner hekimlikte uzmanlık" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 31- 2547 sayılı Kanunun ek 11 inci maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Eğitim-öğretim faaliyetlerini yürütmekle birlikte mali borçlarını ödeyemeyecek durumda olduğu Maliye Bakanlığının görüşü alınarak Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenen nesnel ve ölçülebilir kriterlere göre tespit edilen vakıf yükseköğretim kurumları hakkında, verilen süre içerisinde mali durumun düzeltilmemesi hâlinde Yükseköğretim Kurulu gerekli tedbirleri alır ve gerektiğinde düzeltici, kısıtlayıcı veya faaliyet iznini kaldırıcı önlemleri uygular.

Vakıf yükseköğretim kurumlarının denetimi ve bu denetim sonucu ilgili yükseköğretim kurumu hakkında yol gösterici, düzeltici, kısıtlayıcı veya faaliyet iznini kaldırıcı önlemlerin alınmasına ilişkin usul ve esaslar, Üniversitelerarası Kurulun görüşü alınarak Yükseköğretim Kurulu tarafından çıkarılan yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 32- 2547 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 66- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihte yükseköğretim kurumlarında kayıtlı olan öğrenciler bakımından azami sürelerin hesaplanmasında, daha önceki öğrenim süreleri dikkate alınmaz.

GEÇİCİ MADDE 67- Yükseköğretim kurumlarından bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce ilişiği kesilen öğrenciler, ilişkilerinin kesildiği yükseköğretim kurumuna bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş ay içinde başvuruda bulunmaları hâlinde, geçici 58 inci maddede yer alan esaslara göre, takip eden eğitim-öğretim yılında öğrenimlerine başlayabilirler.

GEÇİCİ MADDE 68- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla sağlık alanında ön lisans diploması alanlardan ebelik ve hemşirelik programlarından mezun olanlara kendi alanlarında, diğerlerine ise Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği, ebelik ve hemşirelik programları dışındaki ilişkili alanlarda lisans tamamlama eğitimi yaptırılır. Bu eğitimler, Yükseköğretim Kurulunun belirleyeceği alanlarda uzaktan eğitim yöntemleri ile verilebilir. Uygulama eğitimleri için Sağlık Bakanlığı ile Yükseköğretim Kurulu iş birliği yapar. Bu eğitimlerin usul ve esasları Yükseköğretim Kurulunca belirlenir."

MADDE 33- 2547 sayılı Kanunun 49 uncu maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 34- 28/3/1983 tarihli ve 2809 sayılı Yükseköğretim Kurumları Teşkilatı Kanununa aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"Sağlık Bilimleri Üniversitesi

EK MADDE 157- İstanbul'da Sağlık Bilimleri Üniversitesi adıyla yeni bir üniversite kurulmuştur. Bu Üniversite; Rektörlüğe bağlı olarak Tıp Fakültesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi ile Sağlık Bilimleri Enstitüsünden oluşur.

Üniversitenin yönetim organları, 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununda öngörülen organlar ile Mütevelli Heyetinden oluşur. Mütevelli Heyeti; Sağlık Bakanı, Sağlık Bakanlığı Müsteşarı, Rektör, Bakanın seçeceği bir üye ile Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen profesör unvanına sahip bir üye olmak üzere, toplam beş üyeden oluşur. Mütevelli Heyeti başkanı Sağlık Bakanıdır. Bakanın yokluğunda Rektör, Heyete başkanlık eder. Mütevelli Heyeti, en az dört üye ile toplanır ve salt çoğunlukla karar alır. Bakan ve Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üyelerin görev süresi dört yıldır. Mütevelli Heyetinin çalışma usul ve esasları, Mütevelli Heyeti tarafından belirlenir.

Mütevelli Heyetinin görevleri şunlardır:

- a) Üniversitenin stratejik planını ve bütçe teklifini onaylamak.
- b) Kamu kurum ve kuruluşları ve gerçek ve özel hukuk tüzel kişileriyle iş birliği yapılmasına ve ortak projeler yürütülmesine karar vermek.
- c) Yurt içinde ve yurt dışında Üniversiteye ait birimlerin ve bölümlerin kurulmasını teklif etmek.
- d) Öğretim üyesi kadrolarına yapılacak atamalara ilişkin Rektör tarafından yapılacak teklifleri karara bağlamak.
- e) Rektör tarafından gündeme alınması önerilen konularda karar vermek.

Üniversite Mütevelli Heyeti tarafından Rektör adaylığı için belirlenen kriterlere göre başvuruda bulunan profesör unvanına sahip öğretim üyeleri arasından, Mütevelli Heyeti tarafından seçilecek altı aday arasından Yükseköğretim Kurulu tarafından seçilen üç adaydan birisi, Cumhurbaşkanı tarafından seçilerek Rektör olarak atanır. Rektör adaylığı için başvurusu bulunanlar, Rektör adaylarının belirlendiği Mütevelli Heyeti toplantısına katılamaz.

Üniversite, Birleşmiş Milletlerin resmi dil olarak kabul ettiği diller öncelikli olmak üzere, yabancı dilde eğitim veren program açma, yabancı yükseköğretim kurumları ile ortak program yürütme de dâhil olmak üzere yurt dışındaki yükseköğretim kurumlarıyla her türlü iş birliğine dair protokoller yapabilir. Yabancı dilde eğitim veren programlara, yurt dışından öğrenci kabul edilebilir. Mütevelli Heyetinin teklifi, Yükseköğretim Kurulunun uygun görüşü ve Bakanlar Kurulu kararı ile yurt dışında Üniversiteye ait birimler kurulabilir. Yurt dışında eğitim yapılabilmesi ve personel istihdam edilebilmesi ile bu birimlerde görevlendirilecek öğretim elemanlarına yapılacak ödemeler, Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Üniversite yönetim kurulunun belirleyeceği usul ve esaslara göre yapılır.

Üniversite, sağlık hizmeti sunmak veya sağlık uygulama ve araştırma faaliyeti yürütmek amacıyla herhangi bir uygulama ve araştırma merkezi veya birimi açamaz. Bu faaliyetleri ülke genelinde Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleriyle 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 9 uncu maddesi kapsamında birlikte kullanım protokolleri yaparak yerine getirir. Üniversitenin birlikte kullanım protokolü imzaladığı Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumuna bağlı eğitim ve araştırma hastaneleri, öğretim üyesi kadrolarının tahsisi ve kullanımı bakımından Üniversitenin uygulama ve araştırma merkezi olarak kabul edilir. Üniversitenin Tıp Fakültesine tahsis edilecek öğretim üyesi kadroları, temel bilimler hariç olmak üzere, birlikte kullanılan eğitim ve araştırma hastanesinin eğitim birimleri dikkate alınarak, Rektörün önerisi üzerine Mütevelli Heyeti tarafından il bazında belirlenir ve öğretim üyesi atamaları bu kadrolara yapılır. Üniversitenin birimlerine tahsis edilecek öğretim üyesi norm kadro sayısı, Rektörün önerisi ve Mütevelli Heyetinin onayı ile Yükseköğretim Kurulu tarafından tespit edilir.

Mekteb-i Tıbbiye-i Şâhâne adıyla hizmet vermek üzere inşa edilen ve hâlen Marmara Üniversitesi adına tahsisli olan Haydarpaşa Kampusu, Sağlık Bilimleri Üniversitesine tahsis edilmiştir."

MADDE 35- 7/6/1985 tarihli ve 3224 sayılı Türk Dış Hekimleri Birliği Kanununun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 21- Birlik Genel Kurulu, Oda Genel Kurullarınca iki yıllık bir dönem için seçilen delegelerle tabii delege olan Oda başkanlarından oluşur.

Üye sayısı iki yüze kadar olan Odalar beş, beş yüze kadar olan Odalar yedi, bine kadar olan Odalar on asıl ve aynı sayıda yedek delege seçer. Üye sayısı binden fazla olan Odalar on delegeye ilave olarak her beş yüz üye için ayrıca bir asıl ve yedek delege seçer."

MADDE 36- 3224 sayılı Kanunun 24 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Merkez Yönetim Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik Merkez Organları asil üyeleri arasından seçilen on bir üyeden oluşur."

MADDE 37- 3224 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birlik Yüksek Disiplin Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik Merkez Organları asil üyeleri arasından seçilen dokuz asıl ve dokuz yedek üyeden oluşur."

MADDE 38- 3224 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Birlik Denetleme Kurulu iki yıllık bir dönem için Birlik Genel Kurulu tarafından, delegeler ve Birlik Merkez Organları asil üyeleri arasından seçilen beş asil ve beş yedek üyeden oluşur."

MADDE 39- 3224 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 4- Odalar bu Kanunun yürürlüğe girmesinden sonraki üç ay içinde Oda Genel Kurulunu toplayarak Birlik Genel Kurulu delegelerini seçerler. Seçilen delegelerin görev süresi bir sonraki Oda Genel Kuruluna kadardır."

MADDE 40- 19/11/1992 tarihli ve 3843 sayılı Yükseköğretim Kurumlarında İkili Öğretim Yapılması, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi ve Bu Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesi Hakkında Kanunun 6 ncı maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "Ancak, geçiş yapan bu öğrenciler ikinci öğretim için öngörülen ücreti ödemek zorundadırlar." cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

MADDE 41- 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (II) sayılı cetvelin "A) Yükseköğretim Kurulu, Üniversiteler ve Yüksek Teknoloji Enstitüleri" bölümüne "107) Sağlık Bilimleri Üniversitesi" ibaresi ve aynı cetvelin "B) Özel Bütçeli Diğer İdareler" bölümüne "46) Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanlığı" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 42 - 8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Özel Öğretim Kurumları Kanununun geçici 5 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Dönüşüm programına alınan öğretim kurumlarının faaliyetlerini sürdürebilmelerine ilişkin olarak 4 üncü maddenin üçüncü fıkrasının birinci cümlesi ile 8/6/1942 tarihli ve 4250 sayılı İspirto ve İspirtolu İçkiler İhisarı Kanununun 9 uncu maddesinin ikinci fıkrası hükümleri 2018-2019 eğitim öğretim yılının bitimine kadar uygulanmaz."

MADDE 43- 12/11/2012 tarihli ve 6360 sayılı On Dört İlde Büyükşehir Belediyesi ve Yirmi Yedi İlçe Kurulması ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun 3 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(11) Bu Kanun ile tüzel kişiliği kaldırılan belde ve köylerde 657 sayılı Kanunun 86 ncı maddesinin üçüncü fıkrasına istinaden istihdam edilen ebe ve hemşireler, hâlen görev yaptıkları yerlerde görev yapmaya ve mevzuatta kendileri için öngörülen haklardan aynı şekilde yararlanmaya devam ederler. Bu yerler için ihtiyaç olması hâlinde aynı usulle vekil ebe ve hemşire istihdam edilebilir."

MADDE 44- 16/8/1983 tarihli ve 77 sayılı Bilim ve Teknoloji Yüksek Kurulu Kurulmasına İlişkin Kanun Hükmünde Kararnamenin 3 üncü maddesinin birinci fıkrasına "TAEK Başkanı," ibaresinden sonra gelmek üzere "Türkiye Sağlık Enstitüleri Başkanı," ibaresi eklenmiştir.

MADDE 45- 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 18- Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (1) sayılı listede yer alan öğretim elemanlarına ait kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir. Türkiye Kamu Hastaneleri Kurumunun taşra teşkilatında eğitim görevlisi kadrolarında çalışanlardan, Üniversite öğretim üyesi kadrolarına atananların, atama işlemi ile birlikte eğitim görevlisi kadroları iptal edilerek, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerden çıkarılmış sayılır."

MADDE 46- 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"EK MADDE 16- Sağlık Bilimleri Üniversitesinde kullanılmak üzere ekli (2) sayılı listede yer alan kadrolar ihdas edilerek, bu Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı cetvellere Sağlık Bilimleri Üniversitesi bölümü olarak eklenmiştir."

MADDE 47- 25/8/2011 tarihli ve 652 sayılı Millî Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

"Görevde yükselme ve unvan değişikliği

EK MADDE 2- (1) Şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü kadrolarına görevde yükselme suretiyle atanacakların yazılı ve sözlü sınavda; Bakanlıkça çıkarılacak yönetmelikte belirtilecek diğer kadrolara görevde yükselme ve unvan değişikliği suretiyle atanacak personelin ise yazılı sınavda başarılı olmaları gerekir. Ancak, ilçe millî eğitim müdürü ve üstü kadrolara yapılacak atamalarda görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavı uygulanmaz.

(2) Şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü kadrolarına, yazılı sınavı kazananlar arasından puan üstünlüğüne göre çağrılanlara uygulanan sözlü sınav, diğer kadrolara ise yazılı sınav sonuçları esas alınarak oluşturulan başarı listeleri üzerinden, tercihleri de dikkate alınarak puan üstünlüğüne göre atama yapılır. Eşitlik hâlinde şube müdürü, tesis müdürü ve basımevi müdürü bakımından sırasıyla yazılı sınav puanı yüksek olana, daha üst öğrenimi bitirmiş olana, hizmet süresi fazla olana; diğer kadrolar bakımından ise sırasıyla daha üst öğrenimi bitirmiş olana, hizmet süresi fazla olana öncelik verilir.

(3) Atamaları yapılanlardan, yasal süresi içinde görevine başlamayanların atamaları iptal edilir. Bu durumda olanların görevde yükselme veya unvan değişikliği suretiyle atanabilmeleri için, görevde yükselme veya unvan değişikliği sınavına yeniden girmeleri ve başarılı olmaları gerekir.

(4) Görevde yükselme ve unvan değişikliğine tabi kadro unvanları ile bu sınavlara katılacaklarda aranacak hizmet süresi ve eğitim düzeyine ilişkin şartlar ile sınavların uygulanmasına ilişkin hususlar Bakanlıkça belirlenir.

(5) Bu madde hükümleri, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren son bir yıl içerisinde gerçekleştirilen görevde yükselme sınavları ile bunlara istinaden yapılan atamalar hakkında da uygulanır."

MADDE 48- 11/10/2011 tarihli ve 663 sayılı Sağlık Bakanlığı ve Bağlı Kuruluşlarının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 33 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(9) 4924 sayılı Kanun hükümleri çerçevesinde sözleşmeli olarak çalışan tabipler ihtiyaç hâlinde, istihdam edildikleri hizmet biriminde olmak kaydıyla, ekli (II) sayılı cetvelde sayılan hastane yöneticisi, başhekim ve başhekim yardımcısı pozisyonlarında görevlendirilebilir. Bu şekilde görevlendirilenlere bu görevlerinden dolayı ayrıca herhangi bir ödeme yapılmaz."

MADDE 49- 663 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin 7 nci maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi, 12 nci maddesi ve aynı Kanun Hükmünde Kararnamenin eki (I) sayılı cetvelin "Hizmet Birimleri" bölümünün beşinci sırası yürürlükten kaldırılmış ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin eki cetvellerin Sağlık Bakanlığının merkez teşkilatına ait bölümünde yer alan Genel Müdür unvanlı kadrolardan bir adedi iptal edilerek anılan bölümden çıkarılmıştır.

Geçiş hükümleri

GEÇİCİ MADDE 1- (1) TÜSEB'in 2014 yılı harcamaları, Maliye Bakanlığınca yeni bir düzenleme yapıncaya kadar, Bakanlık bütçesinde yer alan ödeneklerden karşılanır.

(2) Bu Kanunda öngörülen yönetmelik ve diğer düzenlemeler, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içinde çıkarılır. Yönetmelikler yürürlüğe girinceye kadar Yönetim Kurulu tarafından belirlenen uygulama ilkeleri çerçevesinde iş ve işlemler yürütülür.

(3) Bu Kanun ile kurulan enstitülerden Türkiye Kanseri Enstitüsü ile Türkiye Sağlık Hizmetleri Kalite ve Akreditasyon Enstitüsü altı ay içinde, diğerleri üç yıl içinde faaliyete geçirilir. Sağlık Araştırmaları Genel Müdürlüğünün kaldırdığı tarihte devam eden iş ve işlemleri ile yürüttüğü projeler Sağlık Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından tamamlanır.

Yürürlük

MADDE 50- (1) Bu Kanunun 49 uncu maddesi bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren üç yıl sonra, diğer hükümleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 51- (1) Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKİLİ CETVEL

(I) SAYILI CETVEL

Pozisyon Unvanı	Adet
Başkan	1
Başkan Yardımcısı	2
Enstitü Başkanı	6
Genel Sekreter	1
Akademisyen (Profesör ve Doçent)	60
Araştırmacı (Doktora Derecesine Sahip)	90
Uzman (Yüksek Lisans Derecesine Sahip)	120
İdari, Teknik ve Sağlık Personeli	120
TOPLAM	400

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONUNUN KABUL
ETTİĞİ METNE EKLİ CETVEL

(I) SAYILI CETVEL

Pozisyon Unvanı	Adet
Başkan	1
Başkan Yardımcısı	2
Enstitü Başkanı	6
Genel Sekreter	1
Akademisyen (Profesör ve Doçent)	60
Araştırmacı (Doktora Derecesine Sahip)	90
Uzman (Yüksek Lisans Derecesine Sahip)	120
İdari, Teknik ve Sağlık Personeli	120
TOPLAM	400

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

UNVANI	DERECESİ	I SAYILI	II SAYILI
Profesör	1	300	-
Doçent	1	700	-
Doçent	2	400	-
Doçent	3	100	-
Yardımcı Doçent	1	10	-
Yardımcı Doçent	2	15	-
Yardımcı Doçent	3	15	-
Yardımcı Doçent	4	20	-
Yardımcı Doçent	5	30	-
Öğretim Görevlisi	4	5	-
Öğretim Görevlisi	5	5	-
Öğretim Görevlisi	6	5	-
Okutman	1	3	-
Okutman	2	2	-
Okutman	3	2	-
Okutman	4	2	-
Okutman	5	2	-
Okutman	6	2	-
Okutman	7	2	-
Araştırma Görevlisi	4	35	-
Araştırma Görevlisi	5	40	-
Araştırma Görevlisi	6	85	-
Araştırma Görevlisi	7	88	-
Uzman	1	1	-
Uzman	2	1	-
Uzman	3	1	-
Uzman	4	1	-
Uzman	5	1	-
Çevirici	1	1	-
Eğitim Öğretim Planlamacısı	1	1	-
TOPLAM		1.875	-

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST	TOPLAM
			KADRO ADEDİ	
GİH	Genel Sekreter	1	1	1
GİH	Genel Sekreter Yardımcısı	1	2	2
GİH	Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Yapı İşleri ve Teknik Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Personel Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Bilgi İşlem Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Hukuk İşleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Öğrenci İşleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Kütüphane ve Dokümantasyon Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Fakülte Sekreteri	1	2	2
GİH	Enstitü Sekreteri	3	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	8	8
GİH	Şube Müdürü	2	5	5
GİH	Şube Müdürü	3	5	5
GİH	Şef	4	8	8
GİH	Şef	5	5	5
GİH	Şef	6	5	5
GİH	Programcı	5	2	2
GİH	Programcı	6	2	2
GİH	Çözümleyici	5	2	2
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	3	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	8	8
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	7	7
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	10	10
GİH	Sekreter	9	15	15
GİH	Şoför	7	2	2
GİH	Şoför	8	3	3
GİH	Şoför	9	10	10
GİH	Memur	8	8	8
GİH	Memur	9	7	7
GİH	Memur	10	10	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	5	5
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	3	2	2
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	5	3	3

TH	Kütüphaneci	5	3	3
TH	Kütüphaneci	6	3	3
TH	Kütüphaneci	7	3	3
TH	Mühendis	4	3	3
TH	Mühendis	5	3	3
TH	Mühendis	6	4	4
TH	Mimar	5	1	1
TH	Tekniker	6	5	5
TH	Tekniker	7	5	5
TH	Tekniker	8	5	5
TH	Teknisyen	8	5	5
TH	Teknisyen	9	5	5
TH	Teknisyen	10	5	5
AH	Avukat	5	3	3
AH	Avukat	8	3	3
YH	Hizmetli	9	10	10
YH	Hizmetli	10	10	10
YH	Kaloriferci	10	7	7
YH	Aşçı	10	3	3
TOPLAM			244	244

KURUMU : TÜRKİYE SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	SERBEST KADRO		TOPLAM
		DERECESİ	ADEDİ	
GİH	İşletme Müdürü	1	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	5	5
GİH	Memur	8	5	5
TOPLAM			11	11

SAĞLIK, AİLE, ÇALIŞMA VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONUNUN KABUL
ETTİĞİ METNE EKLİ LİSTELER

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

UNVANI	DERECESİ	I SAYILI	II SAYILI
Profesör	1	300	-
Doçent	1	700	-
Doçent	2	400	-
Doçent	3	100	-
Yardımcı Doçent	1	10	-
Yardımcı Doçent	2	15	-
Yardımcı Doçent	3	15	-
Yardımcı Doçent	4	20	-
Yardımcı Doçent	5	30	-
Öğretim Görevlisi	4	5	-
Öğretim Görevlisi	5	5	-
Öğretim Görevlisi	6	5	-
Okutman	1	3	-
Okutman	2	2	-
Okutman	3	2	-
Okutman	4	2	-
Okutman	5	2	-
Okutman	6	2	-
Okutman	7	2	-
Araştırma Görevlisi	4	35	-
Araştırma Görevlisi	5	40	-
Araştırma Görevlisi	6	85	-
Araştırma Görevlisi	7	88	-
Uzman	1	1	-
Uzman	2	1	-
Uzman	3	1	-
Uzman	4	1	-
Uzman	5	1	-
Çevirici	1	1	-
Eğitim Öğretim Planlamacısı	1	1	-
TOPLAM		1.875	-

(2) SAYILI LİSTE

KURUMU : SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : MERKEZ

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST	TOPLAM
			KADRO ADEDİ	
GİH	Genel Sekreter	1	1	1
GİH	Genel Sekreter Yardımcısı	1	2	2
GİH	Strateji Geliştirme Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Yapı İşleri ve Teknik Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Personel Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Bilgi İşlem Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Hukuk Müşaviri	1	1	1
GİH	Öğrenci İşleri Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Sağlık, Kültür ve Spor Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Kütüphane ve Dokümantasyon Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanı	1	1	1
GİH	Fakülte Sekreteri	1	2	2
GİH	Enstitü Sekreteri	3	1	1
GİH	Şube Müdürü	1	8	8
GİH	Şube Müdürü	2	5	5
GİH	Şube Müdürü	3	5	5
GİH	Şef	4	8	8
GİH	Şef	5	5	5
GİH	Şef	6	5	5
GİH	Programcı	5	2	2
GİH	Programcı	6	2	2
GİH	Çözümleyici	5	2	2
GİH	Sivil Savunma Uzmanı	3	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	5	8	8
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	7	7
GİH	Bilgisayar İşletmeni	7	10	10
GİH	Sekreter	9	15	15
GİH	Şoför	7	2	2
GİH	Şoför	8	3	3
GİH	Şoför	9	10	10
GİH	Memur	8	8	8
GİH	Memur	9	7	7
GİH	Memur	10	10	10
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	7	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	8	5	5
GİH	Veri Hazırlama ve Kontrol İşletmeni	9	5	5
GİH	Mali Hizmetler Uzmanı	3	2	2
GİH	Mali Hizmetler Uzman Yardımcısı	5	3	3

TH	Kütüphaneci	5	3	3
TH	Kütüphaneci	6	3	3
TH	Kütüphaneci	7	3	3
TH	Mühendis	4	3	3
TH	Mühendis	5	3	3
TH	Mühendis	6	4	4
TH	Mimar	5	1	1
TH	Tekniker	6	5	5
TH	Tekniker	7	5	5
TH	Tekniker	8	5	5
TH	Teknisyen	8	5	5
TH	Teknisyen	9	5	5
TH	Teknisyen	10	5	5
AH	Avukat	5	3	3
AH	Avukat	8	3	3
YH	Hizmetli	9	10	10
YH	Hizmetli	10	10	10
YH	Kaloriferci	10	7	7
YH	Aşçı	10	3	3
TOPLAM			244	244

KURUMU : SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ
TEŞKİLATI : DÖNER SERMAYE

İHDAS EDİLEN KADROLARIN

SINIFI	UNVANI	DERECESİ	SERBEST	TOPLAM
			KADRO ADEDİ	
GİH	İşletme Müdürü	1	1	1
GİH	Bilgisayar İşletmeni	6	5	5
GİH	Memur	8	5	5
TOPLAM			11	11

